

**EDUCACIÓ PER A LA CIUTADANIA EUROPEA A
TRAVÉS DE L'ESTUDI DELS PROCESSOS CAP AL
TOTALITARISME EN EL PERÍODE D'ENTREGUERRES
A ALEMANYA, FRANÇA I ESPANYA**

**MEMÒRIA DEL PROJECTE LINGUA-E DUT A TERME A LA PRIMAVERA
DE 1999 PELS ALUMNES DE L'IES NARCÍS MONTURIOL DE FIGUERES
AMB L'AJUT DEL FUS**

TÍTOL DEL PROJECTE:

Educació per a la ciutadania europea a través de l'estudi dels processos cap al totalitarisme en el període d'entreguerres en Alemanya, França i Espanya.

NOM I ADREÇA DELS CENTRES PARTICIPANTS:

Lycée Aristide Maillol. 73, Avenue Pau Casals 66044 Perpignan CEDEX

Katolische Schule St. Marien. Donaustrasse, 58. 12043 Berlin

Oberstufenzentrum Verkehr. Dudenstrasse, 35-37. 10965 Berlin

IES Narcís Monturiol. C/ Joaquim Serra s/n. 17600 Figueres.

TIPUS DE PROJECTE:

Es tracta d'un projecte Lingua-E de l'agència europea Sócrates on s'ha de dur a terme un seguit d'intercanvis i col·laboracions entre els diferents centres d'ensenyament implicats. El projecte ens ha possibilitat fer una estada de quinze dies a Berlin a l'abril de 1999 i es completarà amb l'estada dels alumnes alemanys a Perpinyà i Figueres a la primavera del 2000 al llarg de dues setmanes. Aquests intercanvis serveixen per conèixer el que és objecte d'estudi i són el període mínim per tal de garantir la convivència entre alumnes i la pràctica de les llengües estrangeres corresponents.

RELACIÓ DEL PROFESSORAT IMPLICAT:

Lycée Aristide Maillol:

Queti Otero, professora de Geografia i Història

Madeleine Claus, professora d'Alemanys

Paul Hernandez, professor de Geografia i Història

Edouard Valle, professor de Geografia i Història

Marie Porical, professora de Llengua i literatura espanyola

Katolische Schule St. Marien:

Peter Giesa: Professor d'Anglès i Història

Oberstufenzentrum Verkehr:

Regine Rosenbach, professora d'Espanyol i d'Història

Cornelia Fabel, professora d'Espanyol i d'Història

IES Narcís Monturiol:

Xavier Torruella Llompart, professor d'Anglès i d'Alemanys
Fernando Aísa Milà, professor de Geografia i Història

RELACIÓ DELS ALUMNES PARTICIPANTS:

Lycée Aristide Maillol:

Hammou Amnai 2de1
Sonia Bakari 2de3
Muriel Bassou 1èreL
Sabrina Berga 1ère S 2
Catherine Blasquez 1ère STTG
Benjamin Boher 1ère ES 2
Sophie Bourgois 2de4
Mathieu Brenocchio 2de1
Laia Casals 1ère ES1
Sebastien Garcia 1ère STTAAC2
Isabelle Hochart 1ère STTG
Mazouza Khemidi 1ère STTAAC1
Hanane Komairi 1ère STTAAC1
Julien Lafont 1ère ES1
Aline Morant 2de4
Frédérika Navarro 1èreSTTAAC2
Alexandre Prat 1èreSTTAAC2
Jonathan Ribo 2de4
Joëlle Sales 1ère ES1
Stéphanie Turcan 1èreES1

IES Narcís Monturiol

Miriam Félix Hinojo 4 ESO
Alexandra Peña Sánchez 4 ESO
Mònica Sabarí Piferrer 4 ESO
Jordi Garcia Salcedo4 ESO
Xavier Domènech Rodríguez 4 ESO
Lidia Manzanera Rodríguez 4 ESO
Esmeralda hernández Castro 4 ESO
Thais Sánchez Expósito 4ESO
Cristina Montero Ortiz 4 ESO
Noemí Santiago Castillejo 4 ESO
Gemma Gironella Brugat 4 ESO
Imma Marín Navarro 4 ESO
Llätzer Merino Guil 4 ESO
Xavier Cerezuela Font 4 ESO
Isis Deney Gasser 4 ESO
Meritxell Vergés Martí 4 ESO

Nerea Alonso Rudó 4 ESO
Manel Quer Clavaguera 4 ESO
Pilar Santiago Martín 4 ESO
Joaquín Ferrera Porras 4 ESO

Katolische Schule St. Marien:

Marie-Therese Runge Tle
Romana Pawlak 1 Klasse
Wojchiech Trojnar 1 Klasse
Nicolas Krakor Tle
Marie Mai 2 Klasse
Johannes Retka 2 Klasse
Magdalena Wyzlic 1 Klasse
Cristoph Pykowski Tle
Patricia Gerschler Tle
Rebecca Stupp Tle
Conrad Clemens 2 Klasse
Camilla Rjoosk 1 Klasse
Joanna Bugalla Tle
Jan Schmitz 1 Klasse
David Klaus 1 Klasse
Franziska Baranowski Tle
Daniela Forster 1 Klasse

Oberstufenzentrum Verkehr:

Melanie Kahnke 1 Klasse
Marina Klawum Tle
Manuela Buhse
Stefanie Christoph
Yasemin Celikkan
Kristina First
Janine Körner
Stefanie Mohr
Florian Ottman
Marzena-Juliana Pustelnik
Tobias Querner
Caroline Schmidt
Daniela Schmidt
Beate Schönknecht
Frank Westphal
Benjamin Boldt

OBJECTIUS DEL PEC:

Crear entre els alumnes una consciència democràtica i de rebuig de qualsevol forma de totalitarisme, fanatisme, intolerància, actitud racista, etc.

Conèixer com sistemes democràtics aparentment consolidats, com eren els casos de la República de Weimar, la República francesa l'any 1939 i la República espanyola, poden esdevenir sistemes feixistes.

Conèixer la dialèctica feixista i saber com pot arribar a calar en la societat amb arguments demagògics.

Perfeccionar els coneixements de llengua francesa i alemanya mitjançant estades a les cases dels companys estrangers, així com conèixer altres costums, cultures i modus vivendi.

Fer un recull de testimonis directes de la Guerra Civil espanyola, de l'exili i la deportació abans que ens deixin, de manera que els alumnes puguin veure el drama humà que va suposar la implantació del feixisme a Espanya. Aquests enregistraments en vídeo seran lliurats a l'Amical de Mauthausen i altres associacions que vetllen per la conservació de memòria d'aquests fets.

Elaboració d'una sèrie de publicacions on quedin recollides totes les experiències, testimonis i projectes que es proposen, així com la producció de diversos CD-ROM i planes web amb tot el material treballat.

Conèixer els llocs per on es va fer la retirada, els camp de concentració del sud de França i dos camps de concentració del nazisme.

INICIACIÓ DEL PROJECTE:

A començaments del curs 1997-98, un grup de professors i professores del Lycée Aristide Maillol de Perpinyà, amb els quals ja hi havia una tradició de fer intercanvis amb el nostre Centre, van venir a Figueres a proposar-nos la possibilitat de sol·licitar d'acollir-nos a un programa d'intercanvis entre diversos instituts.

En aquesta reunió, els professors d'Història de Perpinyà ens van explicar que ells proposaven que la base de l'intercanvi havia de ser la realització d'un estudi on s'implicarien un institut d'ensenyament secundari alemany, el nostre Centre i ells mateixos per tal de treballar amb els alumnes com es poden pervertir els sistemes democràtics aparentment consolidats i esdevenir sistemes feixistes. Bàsicament, l'estudi s'hauria de concentrar en la República de Weimar i l'arribada del nazisme al poder, en el sistema polític francès del general Petain i el la República espanyola, la Guerra Civil i l'arribada al poder del general Franco.

Aquests temes ens van semblar molt interessants atès que cada vegada són més freqüents els fenòmens d'intolerància, de racisme i xenofòbia i les actituds inequívocament neonazis entre el jovent. Pensem que els professor d'Història tenim una clara obligació envers els alumnes i la societat de transmetre què significa un règim feixista, quines són les seves bases ideològiques i, sobretot, com pot arribar a impregnar la societat a través de missatges populistes i de simplificacions argumentatives que toquen la sensibilitat de la població aturada o amb dificultats econòmiques. Creiem que els alumnes han de tenir una formació sòlida en aquests

aspectes i conèixer molt bé el funcionament d'un sistema feixista perquè estem convençuts que el coneixement és la millor eina per combatre aquestes ideologies.

D'altra banda, és clar que l'intercanvi d'alumnes hauria de facilitar el coneixement de les realitats actuals de cadascun dels països, així com motivar els alumnes a estudiar les llengües francesa i alemanya, fonamentals a l'hora de conviure amb els seus companys de projecte.

Així doncs, després d'aquesta primera reunió vàrem constatar que hi havia moltes coincidències entre el plantejament que ens feien els professors de Perpinyà i la nostra postura de rebuig del feixisme, la intolerància i el racisme, rebuig que manifestem personalment i que consta explícitament en els documents d'organització interna del nostre Centre.

Els professors de Perpinyà ens van explicar que havien trobat algunes dificultats per tal de contactar amb instituts alemanys disposats a participar en el nostre projecte, però que, finalment, un institut de la ciutat de Velten, molt propera a Berlín, al camp de concentració de Sachsenhausen i que havia estat en el territori de l'exRDA, havia mostrat el seu acord al projecte i que ja ens comunicarien en quines dates podríem anar els professors de Perpinyà i de Figueres a fer una visita preparatòria a Berlín .

Tot seguit, es va comunicar a la Direcció del nostre Centre de l'existència d'aquest projecte i cal dir que des del primer moment el Director va mostrar el seu interès i disponibilitat a la realització del projecte així com a prendre totes les mesures necessàries per tal que aquest intercanvi fos un èxit.

A partir d'aquest moment es van iniciar tot un seguit de reunions i contactes telefònics, per fax i per e-mail entre Perpinyà i Figueres per tal d'anar perfilant els passos que s'havien de fer. En una d'aquestes reunions vàrem decidir de sol·licitar d'acollir-nos a la modalitat LINGUA-E dels programes europeus de l'agència SÓCRATES. Ens va semblar que aquesta modalitat era la que més s'adeia amb les nostres pretensions, ja que contempla l'estada dels alumnes durant quinze dies en els diferents països allotjats en els domicilis particulars dels seus companys, la qual cosa ha de servir fonamentalment pel coneixement i comprensió de la realitat del país i, sobretot, per la pràctica dels diferents idiomes.

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES:

Des de feia temps, en Fernando Aisa, professor de Geografia i Història de l'IES Narcís Monturiol, tenia el projecte d'enregistrar i filmar els testimonis de les persones que van viure els successos de mitjans del s.XX, sobretot les experiències que fan referència a la repressió, internament en camps de concentració, estades a la presó, consells de guerra, etc. Va semblar força interessant realitzar aquesta recollida de testimonis amb els alumnes que participaran en aquest projecte, sobretot tenint en compte que els professors de Perpinyà ja fa temps que vàrem començar una recollida d'aquest mateix tipus. Vàrem acordar que aquests feina, pel

seu interès històric inqüestionable, s'havia de fer el més ràpidament possible ja que es tractava d'una cursa contra el temps abans que els testimonis ens deixin. De moment, ja vàrem acordar que el sistema de filmació que faríem servir seria el mateix que ja feien servir els francesos.

VISITA PREPARATÒRIA A BERLÍN:

Del 24 al 29 de gener de 1998, en Xavier Torruella, com a professor d'Alemanya i en Fernando Aísa, com a professor d'Història, juntament amb els professors de Perpinyà, ens vam desplaçar a Berlín per tal de fer la visita preparatòria de les activitats que farien els alumne posteriorment. Al llarg d'aquests dies i acompanyats per la Christel Trouvé, investigadora parisenca del camp de Sachsenhausen resident a Berlín, vàrem visitar els llocs d'aquesta ciutat més significatius de cares a la realització del nostre projecte.

De totes les visites que vàrem fer, caldria destacar la de la Casa de Wannsee, lloc on es va decidir l'extermini dels presoners jueus dels camps de concentració. Aquest palauet és ara un centre d'estudi del nazisme i el seu personal va mostrar un gran interès pel nostre projecte i ens van oferir tota la seva col.laboració pel desenvolupament global de les activitats que farien els alumnes a Berlín.

L'altra visita que voldríem destacar és la feta al camp de Sachsenhausen, segon camp construït pels nazis, molt proper a Berlín.

Després de fer totes les visites, quedava molt clar l'interès que tenia pels nostres alumnes la ciutat de Berlín, no només des del punt de vista històric, sinó també des del punt de vista de conèixer una gran ciutat europea.

Al llarg de la nostra estada a Berlín només vàrem poder tenir un contacte amb els nostres col.legues alemanys de l'Institut de Velten i, certament, això ens va semblar del tot estrany. Vàrem poder comprovar que poder no havien fet un procés de maduració del projecte.

ACTIVITATS FETES AL LLARG DEL CURS 97-98:

A partir de la nostra tornada de Berlín, vam començar a dur a terme una sèrie d'activitats encaminades a crear en el nostre Centre un clima favorable al nostre projecte i donar a conèixer a tota la comunitat educativa les nostres pretensions.

El primer que vàrem fer va ser convocar tots els alumnes de Tercer d'ESO que volguéssin participar en un intercanvi amb Berlín. Després de la reunió on vàrem explicar tot el que preteníem, va quedar un grup de vint-i-un alumnes interessats en l'activitat. A partir d'aquest moment, des de la Direcció del Centre es va autoritzar la creació d'un crèdit variable per al Tercer trimestre i tres crèdits variables més per al següent curs que serien els que donarien la formació adient a aquest grup d'alumnes.

També es va decidir que es crearien tres crèdits variables d'Alemanys per tal de reforçar els coneixements d'aquesta llengua.

Per tal d'endegar aquestes activitats ens vàrem posar en contacte, mitjançant el llavors cap local d'ERC, en Santi Vila, amb en Jordi Riera, membre de la Comissió de Recerca de l'Amical de Mauthausen, el qual ens va oferir tota la seva col.laboració necessària per dur a terme les activitats que preteníem fer.

Gràcies a la col.laboració d'en Jordi Riera i dels professors de Perpinyà, el dia 25 de març de 1998, vàrem poder gaudir d'una xerrada-col.loqui a càrrec de Juan de Diego, barceloní resident a Perpinyà, que va lluitar a la Guerra Civil, que es va exiliar per la frontera de Puigcerdà, que va anar a parar a un camp de concentració francès i d'allà, va sortir deportat al camp de Mauthausen, un dels camps més terribles del nazisme. Allà va poder salvar la vida gràcies als seus coneixements d'idiomes, la qual cosa li va facilitar l'ingrés a les oficines del camp. El treball d'aquesta persona va ser fonamental al llarg de la seva estada al camp durant cinc anys ja que va poder fer, des de les oficines, una mena d'arxiu paral.lel dels morts espanyols al camp, amb la qual cosa, quan els SS van decidir cremar l'arxiu oficial per tal d'evitar que caigués a mans dels aliats, en Juan de Diego disposava d'una informació molt valuosa que, per exemple, va servir a la Montserrat Roig per elaborar el seu llibre Els catalans als camps nazis. La xerrada-col.loqui va anar seguida de la projecció d'una entrevista feta a la Televisió Espanyola a càrrec de la desapareguda Montserrat Roig. En aquesta entrevista en Juan de Diego donava a conèixer oficialment per primera vegada l'horror que havien patit els espanyols en aquests camps d'extermini, cosa que havia estat sempre silenciada pel règim franquista.

La conferència va ser un gran èxit d'assistència d'alumnes i de professors. La sala d'actes del nostre Centre va quedar petita i la gent, asseguda on podia, seguia la xerrada en un silenci excepcional. Cal afegir que tots aquests actes centrats en la figura excepcional d'aquest home van durar tot el matí i que mai podrem oblidar el testimoni d'aquest lluitador per la República i les llibertats.

El dia 27 de març de 1998, la professora Esther Blanco i en Fernando Aísa van assistir a un dinar a l'hotel Duran de Figueres per tal de conèixer Felipe Noguero, gallec resident a Montpeller que va fer la Guerra Civil a la Marina i, en acabar-se va fugir a Tunis, que en aquells moment pertanyia a França. Integrat a la resistència anti-nazi, fou fet presoner i deportat al camp de Sachsenhausen via Nàpols. Allà va passar dos anys i va participar en l'anomenada "marxa de la mort" quan el camp estava a punt de caure a mans de les forces aliades. Felipe Noguero també ens va oferir tota la seva col.laboració, malgrat el seu delicat estat de salut i va accedir a ser enregistrat en una entrevista per deixar constància de les seves experiències.

Els dies 31 de març i 1 d'abril de 1998, convidat per l'Amical de Mauthausen francesa i en companyia d'alguns professors de Perpinyà, el professor Fernando Aísa va anar a visitar el camp de Mauthausen, situat molt a prop de la

ciutat austríaca de Linz. L'interés d'aquesta visita, a part de l'estrictament formatiu, consistia en el fet que els guies eren antics presoners del camp, entre els quals antics soldats republicans espanyols com en Juan de Diego o en Mariano Constante. L'experiència fou del tot colpidora, sobretot, tenint en compte que el camp, a diferència d'altres, es troba perfectament conservat.

La segona quinzena de maig i la primera setmana de juny de 1998, es va poder visitar en la sala d'actes del nostre Centre una exposició fotogràfica facilitada per l'Amical de Mauthausen sobre la retirada de les forces republicanes, l'internament en els camps del sud de França i els diferents destins que van tenir aquestes persones (integració en la resistència francesa, deportació als camps nazis, pertinença al maquis, etc.). Aquesta exposició ja s'havia vist a Figueres ara fa deu anys, però ens va semblar oportú tornar-la a portar per als nostres alumnes, els de qualsevol centre de la comarca i el públic en general. Cal dir que les dates no eren les més indicades, ja que la majoria dels alumnes estaven fent exàmens. Malgrat això, podem considerar que l'exposició va ser visitada per un nombre satisfactori de persones, tenint en compte la poca difusió pública que va tenir.

El dia 28 de maig de 1998, els alumnes que participaran en l'intercanvi per part de l'Institut de Perpinyà i els del nostre van assistir a una conferència, projecció de vídeo i de diapositives a càrrec del senyor Lluís García i del senyor Sánchez, antics combatents republicans que ara resideixen a Perpinyà. Aquestes dues persones també van passar pel camp de Mauthausen i van explicar als alumnes les seves experiències sota el règim feixista alemany. Aquest actes es van perllongar durant tot el dia i van servir, a més a més, per tal que els alumnes de Perpinyà i els nostres tinguessin un primer contacte, ja que fins aquell moment encara no es coneixien.

Al llarg de la darrera setmana de curs, els nostres alumnes que participen en el projecte van tenir dues activitats importants:

D'una banda, va venir a fer una xerrada un antic combatent de la Guerra Civil que va explicar la seva experiència i va insistir molt en la idea de que cal fer el possible per tal d'evitar que es tornin a produir uns fets semblants.

D'altra banda, el dia 17 de juny de 1998, els alumnes de Figueres, acompanyats pel Sr. Director, Jesús Salgado, i pels professors Pedro Burgos, Esther Blanco i Fernando Aisa, van anar a Perpinyà per tal de fer una trobada amb els seus companys francesos i tot un seguit d'activitats. En primer lloc, van assistir a la projecció de la pel·lícula "Journal de Ribesaltes 1941-42" que s'ha pogut veure a la "Berlinale" i al Festival de Cinema de Valladolid, basada en el diari d'una infermera suïssa que va treballar voluntàriament en aquest camp ajudant els nens. La protagonista, la senyora Friedel Bonhy-Reiter, va tenir la gentilesa de venir a l'Institut i respondre totes les preguntes que els alumnes li van voler fer. Després, i acompanyats per aquesta senyora, vàrem poder fer una visita al camp de Ribesaltes, on fa poc s'ha retrobat la barraca on aquesta infermera feia una mica de classe i de guarderia als infants presos en el camp, infants que en la seva majoria van acabar en

el camp d'Auschwitz. La personalitat d'aquesta dona va colpir profundament tots els alumnes, així com la visita al camp, en mig d'una plana desolada i sota un sol de justícia.

Finalment, el propassat dia 5 de juny de 1998, el professor Fernando Aisa, convidat per l'Amical de Mauthausen, va assistir a la conferència que va pronunciar el senyor Jacques Stroumsa al Centre Bonastruc ça Porta de Girona. El senyor Stroumsa, nascut a Salònica, va patir la deportació al camp d'Auschwitz, on va sobreviure pels seus coneixements d'idiomes, pel fet de ser enginyer de transmissions i, sobre tot, per saber tocar el violí, la qual cosa va fer que entrés a formar part de l'orquestra del camp. El senyor Stroumsa va centrar la seva conferència en les condicions que es van donar a Grècia en els anys previs al nazisme, va passar per alt tot el que feia referència a l'horror del camp de concentració i, finalment, va parlar del que pensa dels moviments neo-nazis, de la creació de l'Estat d'Israel i de les seves relacions amb els països àrabs i del que creu que pot succeir en el futur amb les ideologies de caire totalitari.

A les acaballes d'aquest curs, ens vàrem assabentar que l'Institut de Velten es desvinculava del nostre projecte per problemes entre els professors organitzadors i la seva direcció. Aquest fet ens va plantejar un greu problema ja que semblava que la visita preparatòria no serviria per a res i que caldria començar de bell nou tot el procés.

Després de moltes gestions per part dels professors de Perpinyà, a principis del curs 98-99 vàrem trobar un Centre de Berlín que estava interessat en el nostre projecte. Aquest Centre, la Katolische Shule St. Marien, però, nopodia garantir un nombre suficient d'alumnes per tal d'acollir els francesos i els catalans. Llavors va ser quan es va afegir en el nostre projecte un segon Centre de Berlín anomenat Oberstufenzentrum Verkehr. De totes maneres, aquests dos Centres d'ensenyament encara plantejaven un problema i és que l'edat dels seus alumnes era uns dos anys superior a les dels nostres, però en aquell moment, amb l'intercanvi parat, ens va semblar prudent passar per alt aquest petit problema. Els alumnes de la Katolische Shule estudien majoritàriament francès com a segona llengua, mentre que els de l'Oberstufenzentrum fan espanyol, la qual cosa ens va facilitar encabir els alumnes de Figueres i de Perpinyà.

ACTIVITATS FETES EN EL PRIMER TRIMESTRE DEL CURS 98-99

Al llarg d'aquest trimestre vàrem començar a filmar els testimonis de la Guerra Civil, la retirada, l'exili i la repressió. Vàrem decidir que a cada entrevista assistirien els alumnes, tants com hi podem portar en el cotxe del professor que fa l'entrevista, i són ells qui plantegen les preguntes que es fan al testimoni.

D'altra banda, ens vàrem posar en contacte amb l'Associació de dones del 36 i amb membres de l'Associació de Brigadistes Internacionals. Ambdues organitzacions tenien molts compromisos pendents, i les xerrades que volíem fer en el nostre Centre s'han anat postposant.

Al llarg d'aquest primer trimestre, una de les nostres prioritats va ser trobar el finançament necessari per tal de poder-nos acollir al projecte LINGUA-E. Vàrem obtenir finançament de les Regidories de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Figueres, del Consell Comarcal de l'Alt Empordà i de la Fundació Serveis de Cultura Popular de Barcelona. Les aportacions econòmiques d'aquest organismes faran possible el desenvolupament del nostre projecte.

D'altra banda, el dia 28 de novembre de 1998, en Pedro Burgos i en Fernando Aisa, juntament amb els professors de Perpinyà, es varen desplaçar a la ciutat de Beziers on, en el marc d'unes jornades dedicades al cinema espanyol, es projectava la pel·lícula "Journal de Ribesaltes 1941-42". A la projecció va assistir molta gent, la sala estava plena a vessar i, en finalitzar la pel·lícula, es va obrir un interessant debat on van participar diversos espanyols exiliats que van passar pel camp de Ribesaltes. D'aquest debat es va extraure la conclusió que ni a França ni a Espanya es coneix prou aquesta realitat i que caldria fer un esforç de difusió. En aquest aspecte es va parlar de la necessitat imperiosa de fer un doblatge de la cinta al català i la seva posterior distribució pels centres d'ensenyament.

Al llarg de les vacances de Nadal, el professor Fernando Aisa es va dedicar a trobar i fotocopiar llibres de text de l'època franquista per tal de fer una comparança entre l'ensenyament a Espanya i a França i Alemanya sota els règims feixistes.

ACTIVITATS FETES AL LLARG DEL SEGON TRIMESTRE DEL CURS 98-99:

Al llarg d'aquest segon trimestre, vàrem continuar amb l'enregistrament dels testimonis de la Guerra Civil i l'exili, sempre en hores no lectives i desplaçant-nos allà on calia.

Continuant amb la formació dels nostres alumnes, el dia 14 de gener de 1999, en Santi Vila, professor becari de la Universitat de Girona, va venir al nostre Centre per tal de fer una xerrada als alumnes sobre el paper que va jugar l'Església abans, durant i després de la Guerra Civil. La xerrada, feta de manera molt planera, entenedora i objectiva va servir com a base per tal que els alumnes coneguïn aquest aspecte tan controvertit. Al final de la xerrada van sorgir diverses preguntes i vàrem pensar amb en Santi que havia quedat entre l'alumnat una gran curiositat per saber-ne més.

També al llarg d'aquest trimestre es van fer totes les gestions que calgueren per tal de preparar el viatge a Berlín, tant des del punt de vista logístic com des del punt de vista d'anar perfilant com serà la feina dels nostres alumnes un cop allà. En el marc d'aquests preparatius, el dia 10 de febrer de 1999, els nostres alumnes es varen desplaçar a Perpinyà per tal de trobar-se amb els seus companys i decidir quins dels temes proposats per la Casa de Wannsee els resultaven més atractius i si en proposaven d'altres al marge del que deia Wannsee. La tria va ser interessant i

les propostes afegides també. La reunió de treball es va desenvolupar en mig d'una bona sintonia entre els dos grups d'alumnes i això ens va fer pensar que l'ambient de treball durant l'intercanvi segurament seria bó.

En aquesta reunió vàrem explicar els alumnes que la feina a Berlín caldria fer-la en grups el més plurinacionals possibles per tal de garantir la convivència, el treball en equip i la utilització del major nombre d'idiomes possible. Els professors vàrem deixar clar que cada alumne s'hauria d'incloure en dos grups de treball diferents: l'un hauria d'estudiar un tema relacionat amb aspectes del Berlín actual i l'altre hauria de fer un treball sobre algun lloc de memòria del passat nazi, fent esment especial del significat d'aquest lloc i de l'opinió que d'aquest tenen els berlinesos. L'últim dia de l'estada a Berlín caldria fer l'exposició dels treballs fets i debatre les conclusions obtingudes.

Tampoc oblidavem l'aspecte de la difusió del nostre treball. El dia 25 de febrer de 1999, vàrem rebre en el nostre Institut la visita d'una periodista del Diari de Girona interessada a entrevistar els nostres alumnes per conèixer el seu parer de tota la nostra feina. Amb la informació que va recollir dels propis alumnes va fer un reportatge prou interessant.

D'altra banda, el dia 8 de març de 1999, dia de la Dona Treballadora, es va fer una projecció de la pel·lícula "Journal de Ribesaltes 1941-42" al local del Centre Excursionista de Catalunya en el marc d'un cicle d'activitats que varen organitzar per commemorar el 60é aniversari de la fi de la Guerra Civil. La projecció, en primícia absoluta a Barcelona, va esdevenir un acte de memòria i un emotiu recordatori de tots aquells que van viure aquella època on les persones presents van mostrar molta simpatia cap el nostre projecte. Aquesta projecció havia de ser el pròleg del visionat de la pel·lícula a través de BTV, la qual cosa no es va poder fer per discrepàncies econòmiques amb la productora.

També al llarg d'aquest trimestre van començar els contactes entre els nostres alumnes i els estudiants alemanys i les seves famílies. Aquests primers contactes, de tipus postal, van aixecar grans expectatives entre els nostres alumnes que ja no amagaven la seva impaciència per conèixer personalment els seus companys alemanys.

El dia 14 de març de 1999, els professors de Figueres i de Perpinyà tingueren una trobada a La Jonquera per tal de perfilar quin seria el calendari d'activitats a Berlín a partir dels suggeriments de la Casa de Wannsee i dels que han proposat els nostres alumnes. Es va haver de fer una tria perquè totes les activitats suggerides no es podien dur a terme al llarg de només dues setmanes, sobretot, tenint en compte que els alumnes havien de desenvolupar plegats una sèrie de treballs i que també calia trobar espais de temps per tal de compartir quelcom més que la feina.

El dia 14 d'abril de 1999, amb motiu de la commemoració de l'aniversari de la proclamació de la República espanyola, l'àrea de Cultura de l'Ajuntament de

Figueres va organitzar una projecció de la pel·lícula "Journal de Ribesaltes 1941-42" al Museu de l'Empordà. La presentació va anar a càrrec del professor Fernando Aísa i, després de la projecció, es va produir un debat amb la participació d'exiliats.

Finalment, el dia 17 d'abril de 1999, sortia de l'aeroport d'El Prat l'expedició de Perpinyà i Figueres cap a Berlín, via Zurich

ACTIVITATS DUTES A TERME A BERLÍN (PRIMAVERA 99)

Dia 17 d'abril de 1999 (dissabte)

Sortim des del nostre Centre a primera hora del matí en autobús amb destinació a l'aeroport d'El Prat per volar cap a Berlín, via Zurich. Malgrat l'existència de petits retards, el viatge és perfecte. Arribem a Berlín cap a les 17 h.. A l'aeroport de Tegel ja estan les famílies d'acollida, així com Peter Giesa i Conni Fabel, professors dels Instituts amb els quals fem l'intercanvi. Els alumnes es coneixen i marxen cap als diferents domicilis. En Xavi i jo decidim d'anar a dormir a casa de la família Baranowski ja que sembla que el professor que ens havia de proporcionar allotjament no ha vingut encara.

Dia 18 d'abril de 1999 (diumenge)

A primera hora del matí hem quedat a l'estació del metro d'Oranienburg, per tal d'anar a visitar el camp de concentració de Sachsenhausen. Cada grup nacional disposa d'un actiu presoner que fa les explicacions en cadascun dels idiomes. En el nostre cas, ens toca en Roger Bordage, que ens fa unes explicacions molt complertes i didàctiques, per tal que els alumnes entenguin el que va succeir en el camp al llarg d'aquells anys. El recorregut comença en l'antiga estació del tren on es descarregaven els vagons plens de presoners, el monument a la Marxa de la mort, i la visita a les diferents dependències del camp.

Després els alumnes marxen cap a les cases dels seus companys alemanys. Els professors ens quedem a dinar plegats en un restaurant proper al camp.

Després, en Xavi i jo canviem de casa per està allotjats amb els nostres companys de Perpinyà. Ha estat un dia molt llarg i intens.

19 d'abril de 1999 (dilluns)

Reunió de tots els participants en l'intercanvi en la Katolische Schule St. Marien. Es fa un petit acte protocolari on parla el Director de l'escola i representants de tots els Instituts participants.

També participen els representants de la Casa de Wannsee, que porten una nova llista de temes a tractar. Els nostres alumnes, que ja havien triat el que més els interessava, ho accepten amb resignació. Joestic molt enfadat. Els nostres alumnes i els francesos han de fer la nova tria. Finalment, els temes de treball i les visites als llocs de memòria queden de la següent manera:

Temes de treball:

- Ràdio Multikulti
- Projecte Kumulus
- Jueus amagats
- Centre d'antisemistisme
- Rollheimer (gent que viu en cotxes i caravanes al carrer)
- Museu dels joves de Schöneberg
- Església bombardejada
- Tacheless (okupes)

Visites als llocs de memòria:

- Monument a les dones de Rosenstrasse
- Memorial a la biblioteca desapareguda
- Taules de les lleis antijueves
- Monuments a la deportació
- Monument de l'estació de Grünwald
- Monument a la casa dels mobles desordenats
- Mirall de la sinagoga
- Sinagoga nova d'Oranienburg Strasse
- Monument als gitanos
- Casa desapareguda

Tots aquests temes de treball i visites s'hauran de fer en grups trinacionals.

Las tarda queda lliure per tal que els alumnes nostres i els francesos vagin fent contactes amb els alemanys, comencin a conèixer algunes parts de la ciutat i, si ho desitgen, comencin a parlar de com faran les feines conjuntes.

20 d'abril de 1999 (dimarts)

Els alumnes de Perpinyà i els nostres fan un recorregut turístic en bus pels llocs més emblemàtics de Berlín (Mur, Porta de Brandenburg, Columna de la Victòria, Reichstag, Cancelleria, Noves Embaixades, etc.).

Després fem una trobada d'alumnes per aclarir la visita als llocs de memòria.

A la tarda, en Xavi i jo acompanyem una sèrie d'alumnes a visitar la casa desapareguda i aprofitem la visita per conèixer altres llocs d'interés en el mateix barri, com ara el monument a les dones de Rosenstrasse. Finalment, anem al cementiri de Marzahn per tal de trobar el monument als gitanos.

21 d'abril de 1999 (dimecres)

Al matí, els nostres alumnes fan una classe a l'OSZ amb la Conny Fabel per tal de treballar unes cançons pertanyents a una actuació teatral que anierem a veure properament. Després, els nostres alumnes van amb els seus companys a les classes normals per conèixer com funciona el sistema a Berlín.

A la tarda, els nostres alumnes visiten el Museu de Check Point Charlie i la Torre de la Televisió, des d'on es pot observar una bona vista de la ciutat.

22 d'abril de 1999 (dijous)

Anem amb els nostres alumnes a la Casa de Wannsee. Allà ens rep Lore Kleiber i ens presenta en Jano, un xilé fugitiu del règim pinochetista que ara participa en totes les activitats que li demana la Casa de Wannsee. En Jano explica als alumnes diverses sales amb exposicions de fotografies, ens passa la pel·lícula "Diario de Ana Frank" i lliurem als alumnes tot el material que necessitaran per fer les visites als llocs de memòria i els temes de treball.

23 d'abril de 1999 (divendres)

Avui és el dia que comença la feina conjunta dels alumnes. Els professors acompanyem els alumnes a fer diferents visites. En Xavi fa la Casa desapareguda i la Casa amb els mobles desordenats. Jo faig el monument a les dones de Rosentrasse. Després, plegats, anem al Museu dels joves de Schöneberg.

A la tarda, en Xavi fa la visita de Tacheless i jo vaig a la Katolische Schule per tal d'estar amb els alumnes que comencen a redactar els seus treballs.

24 d'abril de 1999 (dissabte)

Avui és dia lliure fins a la tarda. Aquesta tarda anem a veure l'espectacle del Grips Theatre anomenat Caffè Mitte. És un espectacle que parla de la vida que porten els joves alemanys desencantats amb el món actual i la vida marginal i alternativa d'aquesta gent.

25 d'abril de 1999 (diumenge)

Avui diumenge, en principi, és dia lliure amb les famílies. Un grup d'alumnes nostres que estan molt interessats a conèixer Tacheless ens demanen que aquesta nit els acompanyem. Així ho fem i van disfrutar molt veien els diferents tallers, bars i l'ambient en general.

26 d'abril de 1999 (dilluns)

Anem a la Topografia dels Terrors, antiga seu de la Gestapo. Les primeres explicacions les reben els alumnes de Perpinyà i nosaltres aprofitem per ensenyar als nostres alumnes l'Info-box, una mena d'exposició on s'expliquen tots els canvis urbanístics que s'estan fent a Berlín amb motiu de la caiguda del Mur i la capitalitat de la ciutat. Després, els nostres alumnes fan la visita a la Topografia i, a la tarda, anem a la Katolische Schule a fer els treballs conjunts.

27 d'abril de 1999 (dimarts)

Els nostres alumnes havien demanat conèixer un altre camp de concentració. Per tant avui agafem el tren per anar a Ravensbrück. Arribem al camp i ens passen una pel·lícula sobre el que va representar aquest camp femení. Després visitem el camp detingudament i tornem a Berlín.

28 d'abril de 1999 (dimecres)

Avui tenim una trobada al matí amb Mario Offenber, líder de la comunitat jueva ortodoxa de Berlín. Les explicacions són molt complertes i respon a les preguntes que plantegen els alumnes .

A la tarda, anem a la Katolische Schule a continuar amb la realització dels treballs conjunts i finalitzar-los, ja que demà és l'exposició pública de la feina feta.

29 d'abril de 1999 (dijous)

Anem tots plegats a la Katolische Schule per veure l'exposició que fan els alumnes dels seus treballs presentats sobre cartolines. Els alumnes d'aquesta escola també han preparat una adaptació d'El malalt imaginari de Molière.

Posteriorment, es produeix un debat entre els alumnes sobre la feina que han fet al llarg d'aquests dies i on avaluen a quines conclusions han arribat.

30 d'abril de 1999 (divendres)

Avui és dia de tornada. Després de dinar, recollim tots els alumnes a l'aeroport de Tegel on es produeixen comiats molt sentits amb moltes llàgrimes. Volem des de Berlín, via Zurich, cap a Barcelona on ens espera un autobús que ens portarà fins a Figueres i Perpinyà.

AVALUACIÓ DELS RESULTATS DEL PROJECTE

Malgrat encara queda per fer la segona part del projecte, amb l'estada dels alumnes alemanys a Figueres i Perpinyà, la valoració ha de ser molt positiva. Des del punt de vista de l'alumnat, van madurar i progressar en la seva concepció del món i dels sistemes polítics, van poder visitar una gran ciutat europea amb un "modus vivendi" força diferent al que estan acostumats, es van haver d'enfrontar amb les barreres idiomàtiques i culturals i van haver de fer un esforç suplementari degut a que eren els més joves de tots els participants i calia estar a l'alçada del que es feia.

Des del nostre punt de vista de professors, no cal dir que l'experiència va ser molt enriquidora. D'una banda vam poder parlar amb els nostres companys alemanys i comparar els sistemes educatius en tots els seus aspectes. Però també vam estar quinze dies molt a prop dels alumnes, veient-los per Berlín, deixant-nos guiar per ells i recolzant-los quan apareixia algun petit entrebanc. Quan es proposa una activitat prou engrescadora, la resposta dels alumnes és molt bona. Cal pensar que era la primera vegada que molts de nostres alumnes passaven tants de dies fora de casa – i tant lluny!-. Penso que podem afirmar que aquells quinze dies els vam veure créixer en tots els aspectes.

RECUILL DE PREMSA

RECULL DE PREMSA

HORA NOVA 1052
24-30-III-98

Xerrada sobre la vida en el camp de Mathausen a l'IES Narcís Monturiol

Dimecres, dia 25, a dos quarts d'onze del matí, Juan de Diego Herranz, delegat de l'Associació Amical de Mathausen, farà una xerrada-col·loqui amb alumnes de 3r. d'ESO sobre les condicions de vida en el camp d'extermini de Mathausen. Juan de Diego va estar cinc anys treballant a les oficines d'aquest camp.

Aquest acte té la seva raó per la participació de l'IES Monturiol en una important experiència que es duu a terme conjuntament amb altres dos instituts europeus de les ciutats de Perpinyà, i l'alemanya de Felten, propera a Berlín, sobre el tema dels totalitarismes a Europa, en la perspectiva de formar la consciència de ciutadania europea. A més de la presència de Juan de Diego es passarà un vídeo inèdit sobre el tema.

AGENDA

Un supervivent apropa els joves a un camp de presoners

Joan de Diego, que va ser a Mathausen, explicà l'experiència a estudiants Alumnes de l'IES Monturiol fan un treball amb altres instituts europeus

**FIGUERES
FINA MARTÍ**

Joan de Diego Herranz té, actualment, 80 anys i és delegat d'Amical Mathausen. Des de sempre, s'ha declarat republicà i per aquest motiu quan tenia 21 anys, l'any 1939, va haver de deixar de l'estat espanyol i refugiar-se a França una vegada acabada la Guerra Civil espanyola. Més tard, va ser transportat al camp de concentració de Mathausen, on hi va haver de passar cinc anys. Totes les experiències que va viure durant aquella època i els anys posteriors les va explicar dimarts passat als alumnes de 3r d'ESO de l'IES Narcís Monturiol de Figueres.

"El primer camp de concentració que vaig tregar va ser un de França, i allà em vaig allistar a l'exèrcit francès, per tal de recuperar la República o la llibertat d'Espanya. La mala sort va ser quan em varen fer presoner de guerra i, amb altres companys, vàrem rebre el nom de alguns espanyols enemics de los alemanys. Aquí va començar la veritable tragèdia del jove Joan de Diego.

Ell, juntament amb molts altres espanyols, el varen ser transportat al camp de concentració de Mathausen "on vàrem ser rebuts pels SS, els quals no paraven d'insultar-nos, en alemany. Era el 6 d'agost de 1940 i érem 392 espanyols. El camp no està va acabat i necessitaven molta mà d'obra".

L'arribada al camp alemany

El primer que varen fer amb els presoners va ser dutxar-los i afaitar-los "de dalt a baix, no va quedar ni un pèl erudit. Vam quedar tots igual que quan varem néixer. El pitjor va ser quan, per desinfectar-nos, ens varen passar petrol i a les aixelles". Quan varen estar tots preparats, el general del camp els va dirigir un discurs en alemany "del qual no vàrem

El delegat d'Amical Mathausen va parlar dels cinc anys que va haver de passar al camp de concentració alemany

entendre res, només vàrem veure que assenyalaria una xemeneia molt alta de la qual sortia molt de fum. Més tard vàrem saber que eren els fums on cremaven els presoners".

Després del discurs els varen fer anar a les barraques "i mentre ens hi dirigíem els soldats ens tocaven amb el violí la música *El adios a la vida*. El mes de setembre de 1941, va morir al camp el primer espanyol "i nosaltres vàrem demanar fer un minut de silenci per ell. Ens el varen concedir i va ser un acte molt emotiu. Feren 500 espanyols tots formats amb el vestit

raïlat i les gorres. Allà vàrem ensenyar a la resta de presoners el que significa la solidaritat".

Joan de Diego té molta facilitat per aprendre les llengües estrangeres i aquest avantatge li va permetre dominar aviat l'alemany. "Això va fer possible que em nomenessin tercer secretari del camp. Jo havia de fer les actes de defuncions, i n'hi varen haver 7.000, de morts. Molts morien per malaltia, altres se suïcïaven penjant-se, electrocutant-se a les tanques electrificades o bé llançant-se a un precipici de més de 40 metres d'alça-

da que hi havia prop del camp. Era una feina terrible".

Tots els presoners ho varen passar malament, "però els jueus encara ho varen passar pitjor. Un dels records que mai no oblidaré serà quan els soldats del camp varen decidir jugar amb pals amb uns jueus holandesos. Els varen colpejar al cap, en especial als ulls, i ells anaven tantejant per no perdre l'equilibri i evitar més cops, però acabaven electrocutats a les tanques. Va ser un episodi que m'agradaria oblidar, com tots aquells anys, però és impossible".

Va conèixer en persona al dictador alemany

Mentre va ser secretari del camp de concentració, Joan de Diego va conèixer Hitler. "Ens va fer una visita per controlar tot com anava i donar noves ordres. Aquí, encara no sé per què, em va presentar al Hitler i ell em va demanar com em deia, quan li vaig contestar, ell va dir aquest de tele Diego deu ser de la moltesa, i jo li vaig dir que no ho sabia. Ales hores em va preguntar que com és que estava allà al camp i, que li havia de dir jo? En alemany li vaig contestar que no tenia ni ell va riure per sota el nas".

El delegat d'Amical Mathausen va explicar que tot el que va passar sempre "vaig pensar que el món continuava i no s'acabava mai. Ara la joventut hem de procurar que allò no torni a passar, tot i que ja s'ha donat en altres països europeus". La conferència de Joan de Diego és un dels actes emmarcats dins l'experiència que es porta a terme des de l'Institut Figuerenc amb altres des instituts de les ciutats de Perpinyà i Felte, al costat de l'alemany Berlín. El tem és sobre els totalitarismes. Finalment, en la perspectiva d'afirmar la consciència de ciutadania europea.

PROGRAMACIÓ DE TEATRE I DANSA

TEATRE MUNICIPAL EL JARDÍ

Dissabte 4 d'abril, a les 10 del vespre

Alara Kalama

Aigua Viva

CLUB DE FUTBOL CASTELLÓ GIRONA

Pista Poliesportiva Municipal
Secció d'handbol - Campionat de Girona

Dissabte 4 d'abril

CF ESPLAIS CASTELLÓ MONTGRÍ

La realitat de Mauthausen exposada,
fins al 5 de juny, a l'IES Montaner

EXPOSICIÓ
i ACTES

L'exposició ha estat organitzada gràcies a l'Amical de Mauthausen (foto: Quim Giró)

IOLANDA FALCON

L'Institut d'Ensenyament Secundari Narcís Monturiol, de Figueres s'ha convertit, fins al proper divendres 5 de juny, en l'escenari del record d'un tros d'història que va afectar a uns quants centenars d'empordanesos.

Moments i personatges polítics de la Guerra Civil espanyola fins la crueltat de l'extermini nazi en el camp de concentració de Mauthausen, tot vist a

través d'una màquina de fotografiar, és el que es pot visitar en aquesta exposició, organitzada per l'IES Narcís Monturiol, de Figueres, en el marc del seu projecte de col·laboració amb un institut de Perpinyà i un altre de Veiten (Alemanya).

En total són seixanta panells fotogràfics exposats a la sala de l'IES Narcís Monturiol fins al 5 de juny i que ha comptat amb l'ajut de l'Amical de Mauthausen que ha fet les gestions necessàries per tal de poder fer realitat que aquesta

mostra pugui ser visitada per els alumnes de la comarca i pel públic en general.

Així, els alumnes dels diferents centres d'ensenyament de l'Alt Empordà la podran visitar tots els dies feiners i el divendres 29 de maig, des de les quatre fins a les sis de la tarda, pel públic en general.

Aquesta exposició va acompanyada d'un seguit d'actes complementaris com són projeccions de vídeos, diapositives i una xerrada a càrrec d'un exdeportat al camp de Mauthausen.

Jordi Parés exposa
café de la Cubana,
Figueres

Fins al juny

El café de la Cubana gueres, acull, fins a finals de juny, l'exposició de l'obra del pintor Jordi Parés.

Megalitisme: mite i realitat, a Roses

Fins al 27 de maig

La sala d'exposicions, Caixa de Girona, de Roses, acull, fins al dimecres 27 de maig, la exposició "Megalitisme: mite i realitat".

Les alumnes de Roc Mont exposen a l'Escala

Fins al 27 de maig

La sala d'exposicions, principal, de l'Escala, acull, fins al dimecres 27 de maig, la exposició de manualitats de les alumnes Roc Mont, d'El Jardí de Roc de l'Escala. La mostra pot visitar de sis de la tarda fins a nou del vespre.

Elisabeth Serra exposa a la Cooperativa, de Garriguella

Fins al 31 de maig

La Cooperativa Agrícola, Garriguella acull, fins al dimenge 31 de maig, l'exposició "Expressions del destar a la simplicitat del muntada formada per olis acrílics, aquarel·les de l'art, Elisabeth Serra Garriguella. Aquesta col·lecció de quadres s'inciu dins el tema "Art i destar" i es pot visitar de dijous a dijous, de nou del matí a una i de tres a les set de la tarda; els diumenges i festes de nou a una de la tarda.

El baríton de Simon Estes va impressionar a un públic entregat de Figueres

Va actuar, el divendres, al Teatre Municipal el Jardí, acompanyat del piano de Verónica Scully.

Emy Van Geel exposa
Tailant, de Figueres

Fins al 31 de maig

El restaurant Figueres,

Perquè no es torni a repetir

Jordi Riera, de l'organització Amical de Mauthausen, busca material per no oblidar l'horror de l'extermini nazi

JORDI RIERA

ELS representants a la nostra comarca de l'ONG, Amical de Mauthausen, entitat creada, principalment, per recolzar les víctimes espanyoles dels camps de concentració nazis, adverteixen del greu error que pot significar la pèrdua de gran part del llegat històric existent en les nostres contrades, format per documentació i tota mena de records personals dels presoners dels camps d'extermini. Aquest material, actualment, es troba dispers en mans dels seus propietaris, exdeportats republicans espanyols que van sobreviure a l'horror de l'holocaust.

El figuerenc Jordi Riera, vicepresident d'Amical de Mauthausen, es mostra molt preocupat per la pèrdua d'aquest material, de gran interès històric: "Els exdeportats són gent gran que estan en la recta final de la seva vida i, qualsevol dia d'aquests, ens poden deixar. I tots tenen algun record: braçalets d'enumeració, gorrins de l'uniforme de pres, documents etc. A mesura que aquestes persones vagin desapareixent, es va perdent material, ja que alguns d'ells tenen fills que no reconeixen el valor dels records del seu pare i els acaben llençant. Per evitar aquest fet, es vol recuperar i guardar tot el material possible."

Demanen un local

Per resoldre aquesta qüestió, els empordanesos d'Amical de Mauthausen, els quals no es volen quedar amb els braços plegats, ja s'han dirigit personalment a l'alcalde de Figueres, amb la intenció d'aconseguir un espai en alguna dependència municipal, per dipositar tot el que es vagi aconseguint. I, sembla que a Joan Armangué li va semblar bé la idea: tot i que, segons fonts oficials de l'Ajuntament, encara no s'ha pres cap decisió al respecte.

La millor recompensa que podrien tenir Jordi Riera i els altres membres de l'associació seria que estudiosos i públic en general poguessin accedir a aquest material per consultar-lo o per veure'l, com passa amb el llegat de similars característiques que es pot visitar al Museu d'Història de la ciutat de Barcelona. "A molts exdeportats, també els semblava molt bé la idea que Figueres recollís els seus records, perquè tots tenen molt present el seu pas per la nostra ciutat, en els temps de la seva fugida a França, al final de la guerra civil. Tanmateix, com més es tardava a començar a acumular material menys se'n tindrà. Algun exdeportat, dels que viuen a Perpinyà, que podia haver deixat molta cosa a Figueres; ha decidit cedir-ho tot a París. I, per la seva banda, hi ha l'arxiu de Castell de Valls, que també demana documents als exdeportats de Perpinyà."

L'associació Amical de Mauthausen es va crear en la clandestinitat a càrrec d'espanyols republicans que estaven a França, per l'ajuda dels deportats supervivents i vídues de morts en camps de concentració. Directament a Espanya es va començar a actuar en temps de la dictadura franquista, a partir de les reunions de persones i familiars de persones que havien viscut aquell suplici, que organitzava el capellà de Breda, Pete Ribot.

En un primer moment, simplement es deia Amical de Mauthausen ja que no

més anava dirigida a les víctimes de Mauthausen, després passaria a anomenar-se Amical de Mauthausen i altres camps en representació de totes les víctimes de tots els camps d'extermini.

Segons la carta fundacional de l'associació, els principals objectius d'Amical de Mauthausen són l'estreyniment de les relacions entre els mitges internats en els camps de concentració o presons dels territoris dominats pel III Reich alemany, i l'ajut a les vídues i a les famílies de totes les víctimes i represaliats pel nacional-socialisme alemany durant la segona guerra mundial. Una de les millors formes de recolzar aquesta gent és la recerca i aclariment de documents que puguin servir com a justificació per a rebre una compensació econòmica: ja sigui del govern alemany, d'acord amb els tractats de pau; altres poden cobrar del govern francès, si se'ls reconeix la condició d'exiliats de França; i, finalment, també poden rebre una petita quantitat de l'estat espanyol, com a excolats de la República. És clar que qualsevol quantitat econòmica, per molt important que sigui, és insuficient per curar les moltes seqüeles físiques i psíquiques que presenten gairebé tots els supervivents dels camps d'extermini.

A l'Alt Empordà, des de l'any passat hi ha una delegació local; també n'hi

ha al Gironès, Astúries, Saragossa, Madrid i Alacant. Totes elles depenen de les decisions que es prenen en les reunions de la junta general, que es fan a Barcelona. Un dels màxims propulsors del grup de Figueres, a més de ser vicepresident de l'associació a nivell estatal, és en Jordi Riera. Un comerciant de Figueres molt sensibilitzat pel tema a l'haver viscut en la seva pròpia pell la desgràcia de perdre el pare en l'horror de Mauthausen i qui té molt clar quines són les finalitats dels seus esforços: "A part d'ajudar als deportats supervivents i les famílies de les víctimes, una de les nostres principals raons d'existència és la divulgació dels records de l'horror i tot el que va succeir amb la finalitat que no torni a passar, mitjançant actes i xerrades adreçades sobretot al jovent. No es poden perdre aquest records. Hi ha una famosa frase la qual, molt acertadament, diu que el poble que

oblida cau en els mateixos errors."

Entre els 7.000 republicans espanyols morts a Mauthausen hem d'encabir-hi 67 empordanesos. Encara que les dues comarques de l'Empordà no estiguin entre les comarques de Catalunya amb més socis d'Amical de Mauthausen, els que hi ha tenen moltes ganes de moure's. S'han fet actes molt emotius en honor a les víctimes a l'Escala, on es va erigir un monument cívica a record, i a la Bisbal i a Torroella de Montgrí.

D'altra banda, periòdicament, acostuma a ser cada cinc anys, Amical de Mauthausen organitza un viatge als camps d'extermini de Mauthausen, situats a Àustria. No es tracta només d'una visita turística, com insisteix a dir Jordi Riera: "Per nosaltres és com una peregrinació per homenajar a aquelles persones que moriren als camps. No té res a veure amb un viatge de plaer." La darrera visita als "comandos" que formen el camp de concentració de Mauthausen s'ha realitzat durant la primera setmana d'aquest passat mes de maig. El balanç, en l'opinió de Riera, no podia ser més positiu: "Ha estat un èxit. Tothom s'ha portat extraordinàriament. Han vingut 46 persones; entre les quals hi havia exdeportats, vídues i familiars de víctimes. Però, aquest any han vingut molts simplicitzats; com per exemple, dos nois del nord d'Espanya que s'apuntaren al veure l'annunci al diari, i els quals han quedat molt contents de l'emotiva experiència. També vingueren algunes autoritats com un delegat de la Generalitat de Catalunya, Llibert Quatreceas, o l'alcalde de Setmanat, Joan Vilarió"

Emoció i ràbia

L'emoció, l'enyorança pels desapareguts i la ràbia continguda són sentiments compartits per gairebé tots els participants en tots els actes que es fan durant aquests malenciosos dies. Juntaïment amb el camp central de Mauthausen, es varen visitar els "comandos" (petits camps de concentració dependents del camp, més gran de Mauthausen) de Vocklabruck, Ebersee, Meik, Steyr, Hartheim i Gusen. A cada "comando" es fan ofrenes florals als monuments i un minut de silenci en homenatge a les víctimes. En alguns casos, s'instal·len plaques commemoratives o símbols que haguessin representat alguna cosa important en la vida de les víctimes.

Un dels moments culminants del peregrinatge és l'estona en la qual es fan els parlaments, davant el monument dedicat als republicans espanyols, camp central de Mauthausen. Feren seu discurs: Jordi Riera com vicepresident de l'associació; Llib Quatreceas, en representació de Generalitat; i es llegiren les cartes d'hesió dels alcaldes de Figueres, Setmanat, Torroella de Montgrí i Mol del Valls. La visita als barracons, càmbois, dutxes, cambres de gas i al seu d'aquest camp es va fer acompanyada de les valuosíssimes explicacions de Manuel García, un expresoner que, després de l'alliberació, al no poder tornar a l'Espanya franquista, decidí quedar-se a viure Mauthausen posteriorment es casaria, instal·lant-s'hi definitivament. Durant tots aquests anys, García ha sigut un dels responsables del manteniment en bon estat del camp.

Una profunda empremta

La història, en la seva vessant més cruel i sagnant, ha deixat una profunda empremta en aquests llocs. Només a Mauthausen moriren al voltant de 204.000 persones, entre les quals hi havia uns 7.000 espanyols. Jordi Riera ens recordava com aquests últims arribaren a l'infern de Mauthausen: "Alguns dels espanyols republicans que es varen refugiar a França foren obligats a allistar-se o a col·laborar amb l'exèrcit francès que lluitava contra els alemanys. I en conseqüència, els menys afortunats varen ser empresonats com soldats francesos. Un cop eren en poder dels nazis, formaven part del col·lectiu de presoners polítics que els alemanys feien servir com a mà d'obra barata per les fàbriques o pedreres

que sempre acompanyaven els camps d'extermini."

Abans d'acabar la xerrada, Jordi Riera, en nom de l'associació que representa, ens va demanar que fessin constar en el present article el seu disgust envers el fet que la Diputació de Girona no els hagués convidat a la inauguració, que es feu a començaments de maig als jardins de la plaça dels Figueres de Oirona, d'un monument dedicat a les víctimes jueves de l'holocaust: "Amical de Mauthausen vol representar a totes les víctimes dels camps d'extermini. I d'altra banda, si bé és cert que moriren sis milions de jueus, també moriren milions de gitans, homosexuals i presos polítics de totes les nacions. I entre aquests creiem que hem de recordar els 10 o 12.000 es-

panyols i més especialment els més de cent gironins. Estem d'acord que els espanyols no foren tractats amb la mateixa brutalitat amb la qual els nazis, per motius racistes, assassinaven a sang freda els jueus; però tanmateix vivien en les mateixes condicions infernals i eren menyspreats com tots els presos."

El missatge fonamental que vol donar "Amical de Mauthausen" és el següent: "Hem de recordar allò que va passar perquè no es torni a repetir". Per complir-lo aquesta colla de gent desinteressada i altruista continua organitzant xerrades d'exdeportats i impactants exposicions de gran interès documental; com els actes que recentment s'han ofert a l'IES "Narcís Monturiol" de Figueres.

Ajuda a l'IES Monturiol pel Projecte Sòcrates

Euporbia
nº 1031
3-XI-98

FIGUERES

REDACCIÓ

La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Figueres ha aprovat concedir una ajuda de 300.000 pessetes a l'IES Narcís Monturiol per la seva participació en el programa europeu Sòcrates de la modalitat Lingua E., que es realitza conjunta amb l'Institut de Velten (Alemanya) i el Lycée Aristide Maillol de Perpinyà.

Aquest programa consisteix en fer un estudi sobre "els possibles processos de perversió de sistemes democràtics aparentment consolidats esdevenint feixistes a partir de l'estudi de la República de Weimar i l'arribada del nazisme al poder, el sistema francès del general Pétain i la República Espanyola, la Guerra Civil i l'arribada al poder del general Franco". La Unió Europea també col·labora en finançar el projecte.

L'IES Narcís Monturiol participa en el programa europeu Sòcrates

L'IES Monturiol, conjuntament amb el Lycée Aristide Maillol, de Perpinyà, participa en el programa Sòcrates, d'estudi dels possibles processos de perversió de sistemes democràtics aparentment consolidats, per esdevenir sistemes feixistes, a partir de la República de Weimar, l'arribada del nazisme al poder, etc.

*HORA NOUS n° 1083
3-9-XI-98*

HORA NOVA n° 1083

8-9-XI-98

L'IES Narcís Monturiol participa en el programa europeu Sòcrates

L'IES Monturiol, conjuntament amb el Lycée Aristide Maillol, de Perpinyà, participa en el programa Sòcrates, d'estudi dels possibles processos de perversió de sistemes democràtics aparentment consolidats, per esdevenir sistemes feixistes, a partir de la República de Weimar, l'arribada del nazisme al poder, etc.

Amb el material recollit sobre la Guerra Civil espanyola editaran un CD Rom

Estudiants de l'IES Monturiol recopilen testimonis dels exiliats i dels deportats

El treball forma part d'un projecte amb participació francesa i alemanya

MANEL MANURENS
Una vintena d'estudiants de l'IES Narcís Monturiol han començat els treballs previs a la recopilació de testimonis orals de l'exili català i espanyol, així com de la deportació a l'Alemanya nazi, que van sofrir molts dels qui van marxar de l'Estat espanyol l'any 1939.

Aquesta iniciativa va ser proposada per un grup de professors del Lycée Aristide Maillol, de Perpinyà, amb el qual l'IES Narcís Monturiol ja fa anys que manté un intercanvi d'alumnes.

Aquest projecte té com a base l'estudi conjunt entre aquests dos centres docents, a més d'un institut de la ciutat alemanya de Vellen, propera a Berlín, sobre les maneres com es poden revertir els sistemes democràtics aparentment consolidats i esdevinir sistemes feixistes. A partir d'aquest enunciat l'estudi es concentra en la República de Weimar i l'arribada del nazisme a poder, l'any 1933, mitjançant les urnes; en el règim col·laboracionista del general Petain, i en la República espanyola, a la guerra civil i l'arribada del general Franco al poder.

Els professors responsables d'aquesta iniciativa a l'IES Narcís Monturiol són Xavier Torruella i Ferran Aisa. Aisa ha manifestat a aquesta redacció que els va semblar molt interes-

Restes del camp de refugiats de Ribesaltes, al Rosselló

sant el projecte, ja que proliferen força, entre el jovent, la intolerància i les actituds racistes i xenòfobes, que prenen caràcters neonazis en determinats països. Aisa ha afegit que aquest treball permetrà als alumnes el coneixement històric dels règims feixistes, les bases ideològiques i com s'arriba a degenerar una societat determinada amb missatges populistes.

L'any vinent a Alemanya

En aquest context, està previst que l'any vinent, l'institut Maillol i el Monturiol facin una estada de quinze dies a Vellen,

coincidint amb la Setmana Santa. Durant aquesta estada es visitarà Berlín, i Wansee, lloc on es va decidir l'extermini massiu dels presoners. També es visitarà el camp de concentració de Sachsenhausen, i a més de la convivència amb les famílies acollidores, es farà una trobada general al final de l'estada per avaluar l'estada. Posteriorment, el 2000 alemanys i catalans faran estada a Perpinyà, on entre altres visites, coneixeran el camp de concentració de Ribesaltes, avui mig enterrat i d'ús militar, però que encara fa les funcions de centre d'internament d'aque-

lles persones que entren a França sense tenir la documentació exigida per les autoritats. Finalment, el 2001 alemanys i francesos faran estada a Figueres.

Com és obvi, un dels objectius inherents a aquest intercanvi és el de l'aprenentatge i familiarització de la llengua alemanya i de la francesa, eines fonamentals a l'hora de conviure amb els companys d'ambdós països. A l'IES Monturiol fa només un any que s'ensenya alemany, assignatura que corre a càrrec de Xavier Torruella.

Recollida de testimonis

Insert en aquest projecte, de manera paral·lela i complementària, s'ha iniciat la recollida de testimonis orals d'aquelles persones que van viure la guerra civil espanyola en el bàndol republicà i que, davant la derrota, van exiliar-se a França, on en molts casos van lluitar activament contra l'ocupació alemanya amb els maquis, i també en molts casos van acabar internats a l'esmentat camp de Ribesaltes, des d'on se'ls va deportar als camps nazis i d'on molts de catalans i espanyols no en sortirien vius.

Aquests testimonis, ha explicat Ferran Aisa, estan al Rosselló, però també a Figueres, a Portbou, a l'Escala, Espolla i altres pobles de la comarca, i es tracta de retenir la seva experiència. La recollida de testimonis es farà mitjançant una gravació de vídeo, que se subtitularà en alemany. I amb tot el material es vol editar un CD Rom.

NCIÓ

ort a nom del senyor
jal l'autoritat competent
-lació.

l de desembre de 1974
ejiang

EMPRESA DE MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ DE

FIGUERES,
NECESSITA NOI PER

A MAGATZEM.

A PARTIR DE
18 ANYS.

INCORPORACIÓ
IMMEDIATA.

TEL.: 972 50 57 66

AJUNTAMENT
DE FIGUERES

ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament de Figueres, va acordar, en sessió de data 30 d'octubre de 1998, aprovar inicialment les modificacions puntuals del Text refós del Ple especial de protecció del centre històric i del Ple especial de protecció del catàleg d'edificis. Se suspèn l'atorgament de llicències de parcel·lació, d'edificació i d'enderrocament en els àmbits assenyalsats en el pleol annex a l'expedient, pel termini màxim d'un any, a comptar des de la publicació d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província.

Es sotmet l'expedient a informació pública pel termini d'un mes a partir de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, quedant exposat per a la seva consulta a l'edifici de serveis municipal situat a la Ronda del Firal, número 4, 2º pis.

Figueres, 2 de novembre de 1998.

L'alcalde-president,
Joan Armangué i Ribes

CONCESSIONARI OFICIAL PROVÍNCIA DE GIRONA
c/ Tapis, 83 85 • Tel.: 972 51 06 48 • FIGUERES

EL CAS DAVANT GOVERNACIÓ, LA DIPUTACIÓ I LA SINDICATURA DE COMPTES

Palau-saverdera acusa de pagar obres dos cops

El cas poden haver suposat una despesa de 30 milions

El cas poden haver suposat una despesa de 30 milions

que es va portar a terme el 1991. Posteriorment, es va derrocar Mas Bohera i es va pagar 2.381.000 pessetes per una cosa que ja estava acabada. «Va cobrar aquests quatre milions amb factures falses», destaca el regidor socialista, que assenya- la que «suposo que són factures falses ja que no s'ha netejat cap rec». Les queixes de Cortada també es refereixen a les escoles, ja que explica que «s'estan construint sobre dues canonades». Segons el regidor del PSC a Palau-saverdera, l'Ajuntament no tenia coneixement d'aquest fet i per aquest motiu «s'està treballant per desviar la pri-

mera canonada, que passa pel terreny de la família Suñer Casadevall i acaba la nova construcció a l'entrada del sòl urbanitzable per Deusedas i que afecta cinc o sis solars d'aquesta família». Cortada acusa l'alcalde de no haver tingut en compte el traçat de la canonada que, destaca, pot costar molts diners a l'Ajuntament i al poble.

El delegat comarcal del PSC, Martí Sans, recolza les denúncies presentades per Cortada. Sans confia que Governació «ens doni una resposta, i esperem que sigui satisfactòria, que serveixi per aclarir el que està fosc». En opinió de Sans, «si realment s'han pagat 30 milions de pessetes dues vegades, crec que es tracta d'un delicte, però això haurà de determinar-ho el jutge. Ara mateix hem de fer valdre la presumpció d'innocència».

El delegat comarcal explica que esperaran un mes la resposta de Governació abans de portar el cas als jutjats. «El termini raonable és un mes. Si en aquest temps no són capaços de donar-nos una resposta, és que no poden. Els donem aquest temps perquè reclamem a l'Ajuntament les dades que els puguin fer».

El delegat comarcal explica que esperaran un mes la resposta de Governació abans de portar el cas als jutjats. «El termini raonable és un mes. Si en aquest temps no són capaços de donar-nos una resposta, és que no poden. Els donem aquest temps perquè reclamem a l'Ajuntament les dades que els puguin fer».

El delegat comarcal explica que esperaran un mes la resposta de Governació abans de portar el cas als jutjats. «El termini raonable és un mes. Si en aquest temps no són capaços de donar-nos una resposta, és que no poden. Els donem aquest temps perquè reclamem a l'Ajuntament les dades que els puguin fer».

El delegat comarcal explica que esperaran un mes la resposta de Governació abans de portar el cas als jutjats. «El termini raonable és un mes. Si en aquest temps no són capaços de donar-nos una resposta, és que no poden. Els donem aquest temps perquè reclamem a l'Ajuntament les dades que els puguin fer».

ACUSACIONS D'ISABEL SORIA A NO HAVER TINGUT EL LLOC QUE VOLIA A LA LLISTA

El PSC no ha encobert el cas de Castelló d'Empúries

El cas poden haver suposat una despesa de 30 milions

irregularitat no s'ha produïda el Nadal ha contestat a les declaracions de la regidora Isabella Soria, que denuncia el partit socialista i el govern de Castelló d'Empúries. Segons ha declarat, «no entenem l'acció de la regidora i només es pot

ciar que abandonava el PSC i passava a formar part del grup mixt a l'Ajuntament, havia denunciat la falsificació d'una acta de la comissió de govern de Castelló. Segons Soria, quan va posar el partit en coneixement dels fets aquest es va negar a actuar perquè s'estaven realitzant pactes electorals amb l'al-

la comissió del dia 9 de març passat. Segons Soria en aquesta comissió es va denegar la proposta de comprar 300 foulards i 300 corbates perquè l'Ajuntament els regalés i posteriorment es va redactar una acta que deia que s'apro- vava aquesta compra, tot i que per una altra finalitat.

Renovació de càrrecs al Consell de direcció de la Regió Sanitària de Girona

FIGUERES. Els representants de les corporacions locals del Consell de direcció de la Regió Sanitària de Girona van decidir en la seva darrera sessió ordinària de l'organisme procedir a la renovació de càrrecs d'acord amb la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya.

En aquesta sessió, els representants de les corporacions locals van proposar per a la vicepresidència del Consell de direcció de la Regió Sanitària de Girona a l'alcalde de Figueres, Joan Armangué (PSC). **0066**

FIGUERES

Presenten el film «Journal de Rivesaltes 1941-42» al Museu de l'Empordà

El professor Fernando Aisa va presentar ahir al vespre al Museu de l'Empordà la pel·lícula «Journal de Rivesaltes 1941-42», de la directora Jacqueline Veuve. L'obra està basada en el record de la senyora Friedel Bohny-Reiter, infermera del camp de refugiats de Ribesaltes, que va acollir els exiliats de la república l'any 1939. L'acte va ser organitzat per l'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Figueres.

LA JONQUERA

La Guàrdia Civil busca un remolc robat

La Guàrdia Civil ha iniciat la recerca d'un remolc marca Liebherr, amb matrícula 641ED05, que ha estat robat a la Jonquera pels ocupants d'un cotxe Volvo, amb matrícula 9615KW13. Els ocupants d'aquest vehicle van marxar en direcció cap a Barcelona.

VILAFANT

Xerrada-coloqui de Santi Villas i Adam Martín

Santi Villas i Adam Martín, els populars components del programa de TV3 «Les mil i una», faran aquest vespre una xerra-

REPORTATGE

PROJECTE D'ESTUDI DELS FEIXISMES A L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL

La voluntat de recollir les veus dels qui van viure el patiment de la Guerra Civil, l'exili i els camps de concentració i amb l'objectiu de conèixer a fons la història dels totalitarismes europeus, ha portat un grup d'alumnes i professors de l'Institut Narcís Monturiol de Figueres a realitzar un projecte en col·laboració amb tres centres d'ensenyament de França i Alemanya.

Conèixer la història per no repetir-la

Un projecte de l'Institut Narcís Monturiol estudia els feixismes europeus i recull testimonis vius de l'època

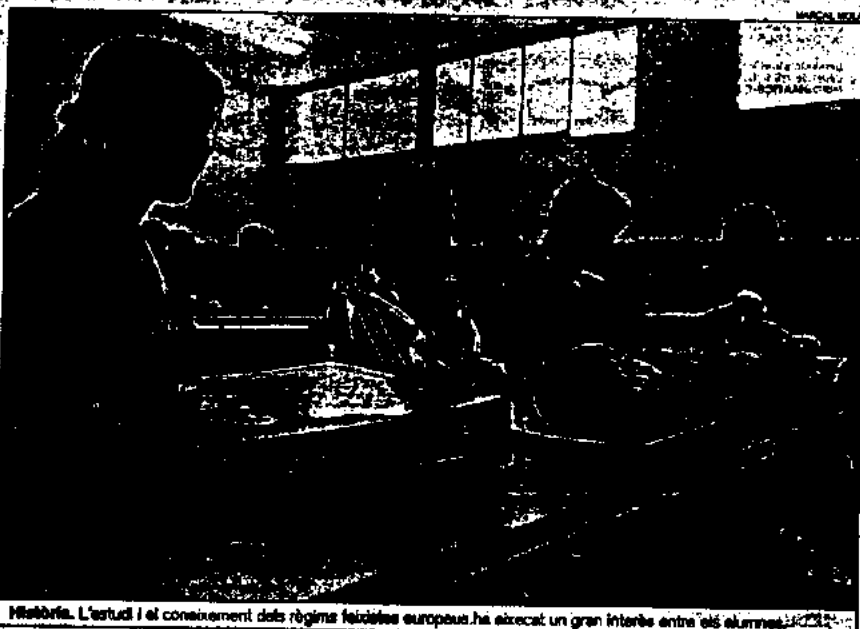
LAURA RAMOLA

«Només amb el coneixement de la història es poden evitar els errors del passat», amb aquesta convicció un grup d'alumnes i professors de l'Institut d'Ensenyament Secundari Narcís Monturiol de Figueres s'han embarcat en un projecte per estudiar i conèixer els règims totalitaristes europeus.

Sota el títol «Educació per a la ciutadania europea a través de l'estudi dels processos cap al totalitarisme a Alemanya, França i Espanya», s'amaga un dels projectes més importants que ha tirat endavant el centre d'ensenyament secundari Narcís Monturiol de Figueres. El treball es realitza en col·laboració amb tres instituts europeus, el Lycée Aristide Maillol de Perpinyà, l'el Schöler Santa Maria o Oberstrummenstrum de Berlín.

El projecte inclou intercanvis amb aquests centres d'ensenyament d'Alemanya i França. Precisament el viatge a Berlín que faran, el proper dia 17 d'abril, té completament engrescats els alumnes aquests dies. En aquest viatge els nois i noies del Monturiol visitaran diferents camps de concentració, a més dels espais més emblemàtics de la ciutat. Durant la seva estada, que serà de quinze dies, els alumnes viuràn amb famílies berlineses, amb l'objectiu d'afavorir l'intercanvi i fomentar a convivència.

«Els vint-i-un alumnes de l'Institut Narcís Monturiol que participen en el projecte d'estudi dels règims totalitaris europeus estan ent quart d'ESO i tenen entre 14

Història. L'estudi i el coneixement dels règims feixistes europeus ha aixecat un gran interès entre els alumnes.

i 15 anys. Les activitats s'allargaran dos cursos més, fins que els alumnes acabin segon de batxillerat.

El projecte forma part d'una assignatura optativa i la majoria dels alumnes confessen que, quan la van triar, va ser perquè s'anunciava un viatge a Berlín. Ara, que estan a punt d'anar de viatge i que ja porten gairebé un any amb el projecte, creuen que la tria ha valgut la pena per molts motius. «Abans no sabíem res d'aquest tema i no podem defensar la nostra opinió, ara tenim arguments

per dir perquè estem en contra dels règims feixistes», comenten alguns dels alumnes, que també consideren que aquesta hauria de ser una assignatura obligatòria perquè t'adones que la majoria de gent, companya nostra, per exemple, no coneixen realment el que va passar.

El treball que estan realitzant els alumnes del Narcís Monturiol ja ha obtingut una subvenció de la Unió Europea (la primera que rep aquest institut per un projecte d'estudi) i compta amb el suport de l'Ajuntament de Figueres i amb la col·laboració de diferents enti-

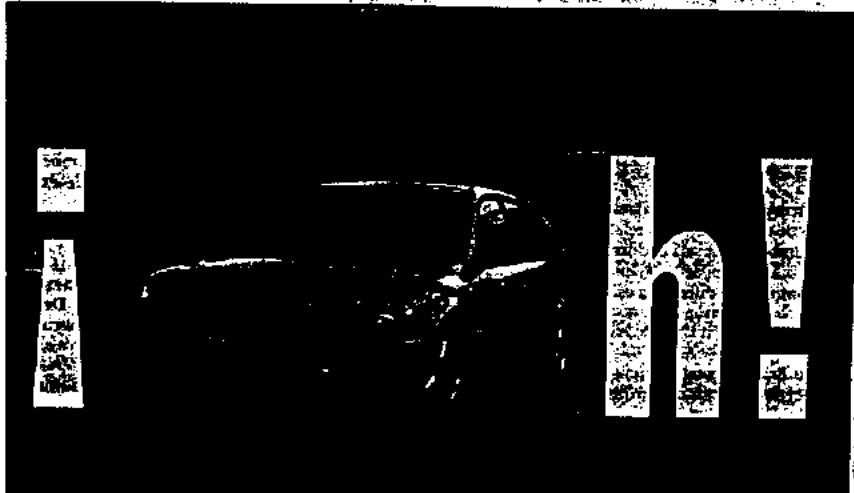
tats com l'Amical de Mauthausen. L'institut va organitzar una exposició de fotografies del camp de concentració de Mauthausen, gràcies a les fotografies cedides per l'Associació.

Testimonis vius
El professor d'història de l'Institut Narcís Monturiol de Figueres, Fernando Aisa, considera que una de les preocupacions dels professors es veure que cada vegada hi ha més casos d'intolerància i racisme entre el jovent i creiem que tenim una obligació d'edu-

car i ensenyar als alumnes què és exactament un règim feixista i quines conseqüències comporta.

Aquestes conseqüències han pogut ser escoltades, de manera directa, en les xerrades i entrevistes que han tingut els alumnes amb alguns dels testimonis que van viure l'exili després de la Guerra Civil. La majoria dels joves recorden, especialment, les paraules que els va adreçar Juan de Diego, barceloní afincat a Perpinyà que va lluitar a la Guerra Civil, va marxar a l'exili i va ser enviat, des de França, al camp de concentració de Mauthausen, un dels més terribles del nazisme. Una de les alumnes que participa en el projecte explica que «tot el que va dir Juan de Diego se'm va quedar gravat, em feia plorar».

Aquests alumnes han pogut recollir les històries de persones que van perdre familiars, que van viure la Guerra Civil i l'exili i que van patir els camps de concentració. Una de les activitats que estan realitzant és l'enregistrament en vídeo dels testimonis que encara queden d'aquella època. Les entrevistes les fan els mateixos alumnes amb l'ajut dels professors. El centre de Perpinyà i els dos instituts de Berlín que participen al projecte també estan realitzant, per la seva banda, l'enregistrament en vídeo de testimonis, utilitzant el mateix format. «Si no recollim les històries d'aquesta gent es perdran, molts d'ells ja són persones molt grans i han viscut experiències que cal conservar», diu el professor Fernando Aisa. Aquests vídeos seran cedits, quan hagi finalitzat el projecte, a la Comissió de Recerca de l'Amical de Mathausen.

Endevina el que dirà tothom quan vegi el teu nou Mazda 323.
Nou Mazda 323. Des d' 1.995.000 ptes.*
MVP recomana a la Península i les Balears (IVA i transport i impost de matriculació inclosos).
Mazda GARANTIA 3 ANYS 0 100.000 Km.
Línia Mazda 902 323 626 www.mazda.es

PERPIGNAN

n palace flottant sur une oisière de rêve

air découvrir confortablement... Costa Crocières opose un véritable concept de croisières à bord d'un palace flottant, pour ouvrir les yeux chaque soir sur une nouvelle plage, et parcourir chaque soir pour un nouveau voyage.

Le Costa Classics, toutes les croisières sont soigneusement équipées (téléphone, musique, télévision, coffre-fort), la pension est simple (du petit-déjeuner servi à la cabine, sans supplément, au buffet de nuit, des déjeuner-buffet près de la piscine aux dîners à thème proposés au restaurant, détail de bienvenue et soirée de gala) avec l'accès à toutes les activités du bord (animations diurnes et nocturnes, centre de fitness, sauna, jacuzzi, boutiques, casino, discothèque...) et, tous les soirs, des spectacles et des fêtes dans une atmosphère franco-italienne. Mais qu'un hôtel de qualité, plus qu'un club aux activités variées dans une atmosphère de fête italienne et française, plus qu'un club de vacances. Costa Classics est un nouveau style de vacances. C'est tout cela et plus encore que propose Costa Classics. Les croisières à compter du 28 novembre prochain, rendez-vous de la découverte de la Méditerranée de la Sicile à la Sardaigne. Pour tout renseignement : L'Indépendant Voyages, 14 rue de la Loge, tél. : 04 68 35 66 28, ou 51 avenue Général de Gaulle à Perpignan, tél. : 04 68 34 82 16.

Berlin capitale européenne pour des lycéens de Maillol

Dans le cadre d'un projet sur la citoyenneté européenne entre quatre lycées, Sankte Marien et Oberstufen zen Berlin, Narcis Monturiol de Figueras, vingt jeunes de Maillol, le lycée perpignanais, reviennent de Berlin.

A la porte du camp de Sachsenhausen, alors qu'entrent les tirapèzes d'une cérémonie officielle, les jeunes écoutent un film d'époque.

Une première régionale, et peut-être même nationale, pour le lycée Maillol dont une équipe pédagogique a mis sur pieds un projet européen (Socrates-Lingua) consistant à faire travailler ensemble, et sur un même thème, les élèves d'établissements de trois nationalités différentes.

Un projet de grande envergure, auxquels se sont joints, avec enthousiasme deux établissements berlinois, « Sankte Marien » et Oberstufen Zentrum, et les Catalans de Narcis Monturiol de Figueras. Trois ans de travail, et d'échanges sur un sujet d'actualité, la citoyenneté européenne, pour l'édifier des valeurs démocratiques vers le totalitarisme.

Quinze jours de séjour pour 500 F

C'est l'Europe qui a financé 50 % du projet, la Région, l'est aussi fortement investie, de même que l'« Education » nationale et deux associations d'anciens déportés : la FNDIRP des P.-O. et l'« Amicale de Sachsenhausen-Oranienbourg, section P.-O. ». Le coût total du séjour pour les familles, avion compris, a été de 500 F. Les professeurs engagés : Mmes Otero, (coordinatrice) Porcail, Claus (langues), MM. Hernandez et Valles, (histoire).

durant l'entre-deux-guerres en Allemagne, en Espagne et en France, ainsi qu'à la vigilance nécessaire à la construction d'une citoyenneté future. Le premier rendez-vous entre tous était à Berlin. Quinze jours de séjour, les lycéens, et les professeurs, avaient sacrifié une de leurs deux semaines de vacances de Pâques, voyage en avion, immersion linguistique dans les (généralistes) fameuses, nous disent-ils, familles des correspondants, découverte de Berlin, neuf fois la superficie de Paris, à cheval sur deux continents, le continent européen, du côté des rives démocratiques vers le totalitarisme.

Partir, devant la porte de Brandebourg, un groupe d'Allemands, catalans et perpignanais de Berlin dont toute trace du câblage nazi a pratiquement disparu. Photos Michel Lioubes

pour le tourisme... Car dès le premier jour, ils allaient plancher sur le programme préparé par les berlinois en collaboration avec la « Maison de la conférence de Wänaue », devenue l'« Centre historique ». C'est d'abord Sachsenhausen, puis les belles églises et crématoires, les camps où l'on formait les SS, gardiens des camps d'extermination, les lieux où les nazis ont tué des millions de personnes.

des dans de véritables enquêtes journalistiques. « Bayerische platz, voilà une équipe qui interviewe des passants sur les curieux panneaux pendus aux réverbères et qui symbolisent chacune des 80 lois anti juives. A Charlottenbourg, d'autres se sont introduits dans les studios de « MultiKult », la radio multiculturelle de Berlin. A Babelplatz, sur la célèbre avenue « Unter dem Linden », on recherche les lieux des autodafés nazis, et la bibliothèque historique pour le 19 avril, où c Berlin, retrouvée, tag, flambeau à la fois... Aussi à la ques projet : Quelle cation citoyen rope démocrat nes de Maillol ment, leur peti

Quelle doit être l'implication dans une Europe démocratique

Chacun des lycées participants a préparé un axe de travail entrant dans le cadre du thème général. Ainsi, après les trois échanges à Berlin, Perpignan et Figueras regroupant les lycéens des trois nationalités, tous auront travaillé sur les trois axes. Les allemands de Berlin ont préparé l'étude de la république de Weimar, la montée du national socialisme, l'arrivée des nazis au pouvoir, l'élimination des opposants et des juifs... Les catalans de Figueras ont travaillé sur la « borita », la « que », le « front » p re civile et les Maillol : l'étude litique, économi par la IIIe républ à la guerre, M camps des pla Trois études p problématique Quelle doit être toyenne dans u cratique ?

Babel Platz, sur les lieux de l'autodafé nazi, l'on recherche la « bibliothèque disparue », elle est reconstruite sous le pavé

AUTOUR DU CASTILLE

Chorale des Cantaynes Catalanes Répétition ce lundi 11 mai, à 20 h 30 à la salle de l'ancien-mairie, 4, rue Béranger. Au programme, chants catalans classiques, modernes, havanères et chants français, en vue du concert annuel du 27 mai. Présence de tous indispensable. De nouveaux éléments peuvent venir renforcer les différents pupitres ainsi que des musiciens, pianistes, accordéonistes, guitaristes. Ceux qui désirent participer à la chorale peuvent téléphoner au 04 68 38 55 40 (heures de bureau) ou au 04 68 92 18 27 (heures de repos).

ASA Canal des Jardins Saint-Jacques Les adhérents de l'ASA du Canal

Familles d'accueil de Secours catholique : "partage et don de soi"

A l'initiative du Secours catholique, chaque année, des familles des P.-O. accueillent des enfants issus de familles défavorisées. Un bon geste pour soulager des jeunes dans un avenir qui n'est pas toujours rose.

Pour la plupart, ce sont des enfants nés sous la mauvaise étoile. La fête qui s'est penchée sur leur berceau n'était pas la bonne. Grâce au Secours catholique et à ses bénévoles, ces enfants (âgés de 6 à 10 ans) venant de Lyon, Mende ou Pour la

cié, toutes trois bénévoles dans cette opération, l'espoir de « pouvoir accueillir plus d'enfants dans son département qui se prête tout particulièrement aux vacances » est l'un des leitmotivs de cette opération placée sous le signe du partage et du don de soi. Mon-

A l'issue du séjour, le secours catholique, de concert avec les familles d'accueil, dresse un bilan concernant ces enfants. Ce bilan permet souvent de déceler certains problèmes qui peuvent ensuite être transmis à des services sociaux.

AGENDA

Alumnes del Monturiol viuen de prop la història del nazisme

Van viatjar a Berlín on van visitar diversos camps de concentració alemanys Durant quinze dies van conèixer amb la realitat del país i els seus costums

FIGUERES
SONIA FUENTES
L'estudi dels sistemes dictatorials d'Alemanya, França i Espanya ha arribat als alumnes de quart d'ESO de l'Institut Narcís Monturiol per aprendre com no s'ha de governar un país i per mostrar com viuen i moren les víctimes del feixisme. En el marc d'aquest projecte, i en col·laboració amb centres d'ensenyament dels països francès i alemany, una vintena d'alumnes del Monturiol van viatjar fins a Berlín acompanyats pel professor d'Història, Fernando Aisa i Xavier Torruella, professor d'alemany. Allà van poder veure de prop l'horror dels camps de concentració i la violència que generà el règim feixista a Alemanya.

El grup d'alumnes del Monturiol van treballar conjuntament amb estudiants francesos i alemanys

Els estudiants van ser acollits a les cases de diversos estudiants de l'escola catòlica de Santa Maria i la Oberufenszentrum que han participat en aquest projecte. Una part d'aquests joves viatjaven a Espanya la primavera vinent. El fet que els alumnes figuren en estigueren allotjats en els domicilis particulars dels seus companys els hi serví en gran part per facilitar la comprensió de la realitat del país. Molts han estat acollits en famílies immigrants: turques, croates o xineses, fet que els va evidenciar de seguida la diversitat cultural i racial que hi ha al país.

"Els costums i l'alimentació són molt diferents i la relació que mantenen els fills amb els pares és molt tancada i superficial. La gent del carrer és brusca, no és amable" expliquen els alumnes que van trobar a l'arribada a Berlín com una enorme ciutat que els descobria un món completament nou. La visita dels camps de concentració o els antics soterranis de la Gestapo, on actualment hi ha una exposició que mostra les salvatges que es van cometre, els va semblar a molts algunes una pel·lícula de terror, però en la realitat també van poder veure

incidents violents a la ciutat protagonitzats per grups de joves. Aisa explica que "a l'antiga Alemanya hi ha un moviment neonazi molt marcat".

Tot i així la població alemanya resta indiferent a aquest fet "com si hi hagués una mena d'inconsciència sobre el tema", ho veuen com una cosa interiorista i diuen que és una mena preventiva el fet que la policia hagi de vigilar alguns jueus alemanys. Actualment, la societat alemanya no vol recordar massa el passat. "Hi ha un sentiment de culpabilitat però la gent més gran de quaranta anys mentre que els joves viuen amb un sentiment de superació" afegeix el professor.

De tot el que van descobrir a Berlín, el que més va impressionar els alumnes va ser veure de prop el lloc on l'extermini nazi va acabar amb la vida de tanta gent. Durant la seva estada a Berlín van visitar el camp de Sachsenhausen amb l'explicació guiada d'un supervivent que s'hi va passar vint-i-set mesos i el de Ravensbrück, un camp de dones.

Actualment els partits polítics discuteixen si s'ha de mantenir o no els

monuments en memòria de la gent que va perdre la vida durant la repressió: la Casa desapareguda, el monument a les dones, els gitano o les lleis antijueves són alguns dels llocs que van poder visitar els alumnes i dels quals van fer un treball posteriorment. El treball es va complementar amb una anàlisi de temes diversos com el moviment ocupació d'edificis i altres que hi ha a la ciutat i els museus i esglésies entre d'altres. El viatge es va complementar finalment amb una visita turística als principals llocs d'interès.

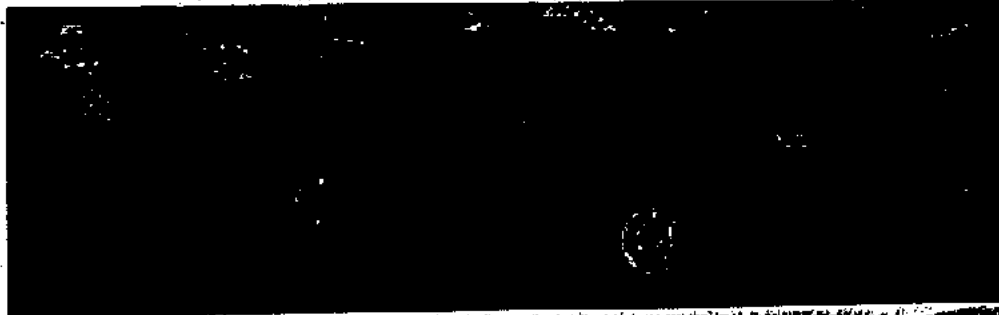
Projecte d'estudi dels règims feixistes

Durant aquest curs, els estudiants han analitzat els feixismes europeus i han recollit els testimonis vius de l'època en el marc del projecte Lingua-E de l'agència europea Sócrates. Aquest intercanvi, que ha estat subvencionat per la Unió Europea, ha permès als alumnes conèixer les realitats dels diferents països mitjançant els

documentals per conèixer amb els seus companys de projecte.

L'estudi s'ha concentrat bàsicament en la República d'Èvora i l'arribada del nazisme al poder, en el sistema francès del general Petain i en la República espanyola, la guerra civil i l'arribada al poder del general Franco. Aisa considera molt important "que els joves coneguin aquets sistemes polítics, ja que és la millor manera de lluitar contra els feixismes i que fets com aquestes passen a la història definitiva".

Quan els estudiants alemanys arribin a Espanya visitaran els principals llocs de memòria, el camp de Rivallonga, la ciutat de Barcelona i Girona i estudiaran el tema de la cooficialitat de la llengua catalana i castellana.

Passió per Ibiza

Pocs, en queden molt pocs per aquest preu:

1.490.000 ptes.

8.955,08 EUROS

- Tot amb: Aire condicionat.
- Aqueïdor elèctric. Direcció assistida.
- Radiocasset amb 4 altaveus.
- Tancament centralitzat.
- Oferta vàlida per a vehicles en estoc.

Autofisa

També obert dissabtes tarda
C. Vilallonga, 416 • Tel. 972 50 19 15

RIVESALTES

Les Journées du patrimoine placées sous le signe de la citoyenneté

Cette année, Catherine Trautman, ministre de la Culture, a décidé d'ouvrir les "Journées du patrimoine", sur des démarches citoyennes. Et c'est bien dans cet esprit qu'ont travaillé Queti Otero-Llobes, Madeleine Claus, Marie Porical, Paul Hernandez, Edouard Valle et une vingtaine d'élèves du lycée Maillol de Perpignan. Et Queti Otero-Llobes déclare à ce sujet : "Le patrimoine ce n'est pas uniquement des pierres, mais c'est aussi un héritage historique, politique". Mais cette démarche se place dans un contexte européen.

Des jeunes allemands, espagnols, catalans et français. C'est dans le cadre d'un Projet éducatif conjoint (PEC) pour l'apprentissage des langues, que 80 jeunes travaillent depuis trois ans sur une étude historique de la déviance de certaines démocraties entre les deux guerres : la République de Weimar, la troisième république de l'Etat français de Vichy, et l'échec de la seconde République espagnole qui a abouti à la guerre civile. Les élèves du lycée Maillol, encadrés par les professeurs ont passé une quinzaine de jours dans la région de Berlin où ils ont visité tous les lieux de mémoire concernant cette période. Ils ont ensuite enquêté auprès de la population pour recueillir des témoignages. Quant aux jeunes de Figueras et aux Berlinoises, ils viennent en France dans le courant de l'année pour effectuer les mêmes démarches.

Le camp de Rivesaltes. Mais cette enquête minutieuse passe aussi par le camp Joffre. La période prise en compte dans le cadre

du PEC se situe dans les années 1941/1942, puisque c'est pendant ces deux années que Friedel Bonny-Reiter (envoyée par la Croix-Rouge suisse) s'est occupée des enfants du camp. Elle a raconté son expérience dans "Journal de Rivesaltes", œuvre littéraire qui a été portée à l'écran sous le même titre par la cinéaste Jacqueline Veuve. Le travail effectué par les jeunes élèves de Maillol est remarquable de sérieux, de précision, d'objectivité.

Pour mieux comprendre ce qui s'est passé, ils sont bien sûr allés plusieurs fois dans le camp, ils ont consulté la presse de l'époque, travaillé sur les documents des archives départementales. Et en plus de leur travail d'investigation, ils sont en train de réaliser une maquette au 1/33 de la baraque du camp servant de foyer aux enfants.

Cette démarche objective n'est rien d'autre qu'une démarche citoyenne.

Les résultats de l'enquête menée à Berlin, de celle du camp, seront présentés au public sous la forme d'un film intitulé "Les détours de la mémoire".

Un projet de mémorial. Outre le côté pédagogique certain de ce travail européen, les jeunes ont profité de cette expérience pour se forger une opinion, pour se poser et poser des questions, pour analyser l'Europe démocratique d'aujourd'hui qui doit profiter des erreurs d'hier.

Et leur réflexion les entraîne bien plus loin puisqu'ils veulent produire un projet de mémorial pour le camp Joffre qui serait plus conforme à leur sensibilité

Les lycéens de Maillol ont beaucoup travaillé pour l'exposition.

qu'une simple stèle, un projet interactif par exemple. Une phrase résume leur volonté de s'unir et de ne pas tirer le passé comme un boulet gênant. Ils ont compris en

particulier que les jeunes Allemands ne sont en rien responsables des actes commis par les générations précédentes : "Il faut à tout prix débayer l'horizon des générations montantes". J. Roux

Exposition et projections mode d'emploi

■ Deux salles de l'ancienne mairie sont réservées pour cette manifestation : la salle Jo-Cazach pour les conférences et les films ; la salle Jean-Cazes pour l'exposition proprement dite :

Samedi 18 septembre :
14 heures à 19 heures : ouverture de l'exposition (salle Cazes).
14 h 15, 15 h 15, 16 h 15, 17 h 15 : projection du film "Les détours de la mémoire" (salle Cazach).

Dimanche 19 septembre :
De 10 h 30 à 12 h 30 et de 15 h 30 à 19 heures : exposition.

14 h 15 : dernière projection du film "Les détours de la mémoire".

17 heures : présentation historique du camp Joffre par l'historien et écrivain Jean Larrieu.

Dès la fin de cette présentation, Claude Delmas, écrivain et responsable du "Collectif des citoyens", présentera le film de Jacqueline Veuve : "Le Journal de Rivesaltes".

18 h 30 : projection du film "Le journal de Rivesaltes".

Les échos du
Association crémi-
lane.- Si vous désirez
mer sur la crémation
association, vous po-
ter notre déléguée à
téléphonant à Mm
au 04 68 64 68 83.

La FNACA reçoit
cois.- Des respon-
FNACA du Québec
d'un passage à Rives-
siter le très intressa-
re. Il ne faut pas ou-
nombreux Québéco
dans les combats d
chantés par l'accueil,
suite rendus, en
d'une délégation loc-
CA, au monument.

Présentation du
karting aux Rives
sociation de soutien
du circuit du Roussi-
ciation sports mé-
Roussillon présente
de lundi, le nouve-
karting. Tous les
sports mécaniques
karting, Super moto
cordialement invités
ter à la présentation
l'association et par le
salle Georges-Riu
de la mairie) penda-
nes.

Lundis 20 et 27 sept
dis 4 et 11 octobre :
res et 19 heures.

Mercredis 22 et 29
mercredi 6 et 13 o-
17 heures et 19 heu

Vendredi 24 septem-
di 1er octobre : entr-
19 heures.

Samedi 9 et 16 o-
10 heures et 12 heu

Renseignements :
Jean-François Casas :
C. Berton : 04 68 64 8

IC-NOTES

LLESTRES
Pétanque. Tous les lundis,
cours en doublettes for-
es à partir de 20 h 30.

INT-ESTEVE
Exposition. Terre de Sien-
expose les sculptures en ter-
cuite de ses membres et les
ntures de Anne-Marie Ga-
-Lavigne jusqu'au 26 sep-
tembre inclus, tous les jours de
h 30 à 18 h 30 au musée du
s Carbasse.

Permanence CPAM. Un
nt sera à votre disposition,
credi 22 septembre de
30 à 11 h 30 au centre
dico-social.

TOULOUGES

Club de bridge. Le club de
lge informe toutes les person-
intéressées que les réunions
lieu tous les mardis et vendre-
après-midi à la bibliothèque
Toulouges où vous pouvez
is rejoindre. Si vous souhaitez
entir des informations, vous
vez vous présenter ces jours-
à club, les personnes présen-
pourront vous renseigner.

ir les cours d'initiation, la re-
aura lieu au mois d'octobre.

naissance création. L'associa-
1 Danse création informe
élèves et futurs élèves que
inscriptions se font tous les
rs aux heures des repas au
68 35 19 43. Des cours de
se classique, modern jazz,
n, éveil vous sont proposés.
rise des cours le lundi 4 oc-
re à 17 h 30, à l'école de
se, parc de Clairfont.

NOUVELLE CITROËN SAXO

à découvrir
absolument!

Joopquin D-onora.

17-4-99

Me he beneficiada muito

presente porque tenho

uma irmã ALA em casa,

no dia em que veio a ser

culminar, me ajudou a

me a dar 800 dólares em

o dia de Natal, em

o dia em que veio a ser

o dia de Natal, em

o dia de Natal, em

o dia de Natal, em

o dia de Natal, em

Na Alícia me ajudou
a fazer o trabalho de casa
Também me ajudou a fazer o
trabalho de casa de matemática
e de inglês no sábado
Além disso me ajudou a
fazer o trabalho de casa de
ciências e de história
Também me ajudou a fazer o
trabalho de casa de português
e de matemática
Também me ajudou a fazer o
trabalho de casa de inglês
e de matemática

Eu me ajudo a fazer o
trabalho de casa de matemática
e de português
Também me ajudo a fazer o
trabalho de casa de inglês
e de matemática
Também me ajudo a fazer o
trabalho de casa de português
e de matemática
Também me ajudo a fazer o
trabalho de casa de inglês
e de matemática

12-0000

no. numero para...

da 5 30 da...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

na...

19-11-99

~~Verspreiden~~ War,

Parasiten

Praktische Proben

und Ergebnisse

Katolische Schule St.

München.

Alle mit einem Namen

aus 1 oder 2

Abteilungen

hauptsächlich

praktische Proben

aus 10 Infektionsarten

Darüber pro 100

mit Bakterien

aus 1000

den von Virellen

von Bacteria

20-4-99.

Aajut diaa neevin

deevan kinn

nuca m e p r i n g i n i

menum quidant

pa deavan kinn

valla pa Bedin.

am b i colla all,

ci p i n i e d n i e l l,

Prinaven Valla

Valla k o l a n

nuca / ca p r i n g i n i

menum quidant, oke

i pa ca k a n d a k u n n

alla v a g e d a v a n n

o m e r o d e e v a n k i n n

v a l l a n p a B e d i n .

21-4-99

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

22-4-99

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

Handwritten notes

a
an
et
et
et

olincrallo.

Zu-2-99
Vann ionten sum b
ei formidlar
allermann i a lra
lin. 130 Vanna
Vann og teakno.
i pen & rut em
Vann q annan

amb dach anies

allgemein d. bei m

einzelnen e. d. d. d.

einzelnen

Einzelnen

23 - 9 - 99

Von unten tot

all d. d. amb

als wenn pangs

Einzelnen

einzelnen

in p. d. d. d.

am v oia am

de fca r r r r r r

la r r r r r r

l r r r r r

26-4-99

9 00 v am cur

a m e t r e c e m h e r i e m

l e n c h i n e r s a

B e d l i n t d e m p n e

M e m b e r s

in v e n t a d e l r

l a m p o n d i e f i n p e l l e n a

Per la tanda

Vorig anen a for

af lichte v. d.

Kunnen

Per udfim Vang

a daver

Vallen pa Baling

Vouq

27-4-99

Vom anen a

Vouq

Geen

Vouq

Vouq

Vouq

Vouq

amen a

decomer lines

Wella 1100

Bonlin

28.11.19

Ventilation

1000000

1000000

1000000

1000000

29-11-99

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

1000 m

30-4-9 a.

Van a/c

comb with dir entry

a Vans a/c

Bench track

a Len 16:00

Van Owen

ad element

a Len 18:15

Van 5 con 1/2

Carp on Bsdn Colens

Shubs P/ amia

Van am 1/2 am

a Len 19:00

a 1/2 con 1/2 am

1000

1000

Amilhan

Emma
Mouin

17.04.99

Ancari m'he aixecat a
les 7:30 per poder aga-
yar l'avió de Barcelona
cap a Zúrich a la
1:00 h. Vem aïrat
allà a les 3:00 h o així
i hem agafat l'avió cap
a Berlín no agaire més
tard. Un bon ambaixat
a Berlín hem anat a
trobar a les famílies que

ens unparen a la entrada.
La primera impressió a
Ajósut bona, els he trobat
molt agradables.

Després hem anat a casa
i hem ~~se~~ sopat a les 4:15
aproximadament, es molt

avuiat i després jo acompanyo
a Sharon a les 9:00h
o més tard. Després hem
quedit amb uns amigues
Jesse (Hanna) i ens hem

anat a dormir una nit.
Hem anat a un centre
l'empresarial on hi ha moltes
habitacions (sobretot de roba)
i un úne barant open. Allà
ens hem pres un oplet que
estava molt bo.

A les 11:15 hem anat
al lit i he de recordar
que es molt comode.

18.04.00

Ens vam aïrejar a les
6:30h i ~~des~~ hem baixat
duchar i després veíem
dormir i el menjar
no és diferent, he estat
fent una rondalla amb
montatge i marmelada
com a casa.
A les ens hem
trobat al larn de l'ens-
noia de Sechnanau-sen.

A sigut gaire impressionant
ja que ens han ensenyat
les diferències i altres
maneres que les SS emplea-
ren per a exterminar
a les persones i sobretot
la ho únics que eren
en el seu necessitari.

Com per exemple una frase
que diu: "El larní com a la
nostra llibertat és a la
chimenea". Molt suau.

Després, he anat a casa,
el menjar era tan amb
agustó i 7g boles de
patates i era molt bo.
Tot aprofit m'he anat
amb la Sandra a donar
un vol per a Berlin,
hem agafat el metro
i em hem dirigit a
Hischen Buiscke on
hem cansegat i on
m'he mes un gallet.

El més maco que hem
mest a aprofit ~~una~~ una
Cathedral, Després hem anat
a Johannishofen Chaussee
~~en~~ i hem anat altra
cop a la Centre Comercial,
després hem anat a casa
i m'he anat a dormir
a les 11:00h o 11:15h.

19.04.19

Davai 3 ans hem trobat
tots (spanies, Alemany
& Espanyols) a la
St. Marçan, la escola
Catalica i allà hem
estat parlant del projecte.

Hem estat parlant dels
treballs i hem han
dit que es comencen,
quina llashina! Jo
tenia moltíssimes ganes

de fer el tema d'acabats,
així que hem tingut diaga-
ram un altre: el del la-
pauces que nissen als
coques. Però de totes maneres
intentare' anar a les cases d'ells.

Davai hem menjat una
tolla al metro i ~~tenen~~
en anat de catalan a
veure coses. Davai he
molt copes amb el sucul.

Com per exemple la
horita de Braun damburg,
l'aur de Anionf i moltes
hòsties i cantos, comercials...
A aquest molt interessant
Ah!, i hem vist una
mani gestuals en contra dels
bombarders de l'OTAN.
I veient, ¿necessi sempre
hi ha una manera en el,
benaurats amb un molt perquè
rescués? no ho sé.

El que me m'acada
de Berlin o' la novietat
que en ella a port veure.
Canta, veure, manera de
veure, de veure, llengua...
Però també has d'anar en
compte perquè hi ho s'ont
una mica peüllona.
Doncs mateix ~~han~~ han
ningut des noms d'algunes
(si han de fer al centre
Canto' i hem han dit

bona, no heuera, així també
passa a Fissura, no
semple a clau, no passa.
En quant a la llengua,
m'enters, ~~no~~, pass
mínimament. Amb la
foie que ego esic, m'afage-
dovic poder parlar de moltes
coses, concretament més, però
la llengua ho impedeix.
Després he acabat a casa.

! la família m'ha estat
ensenyant llavors on poder
anar. ha resultat és que
son molt agradables.
Ahem Ancho molt a gust.

20.04.2021

Antoni m'he parlat a les

6:30h per anar al

Collegi amb Melanió

hem conegut la classe a

les 8:00h i hem fet

Angla, encara que me han

fet gaire net, almenys

d'explicar.

Després amb la classe hem

anat a veure la ciutat

Amb aquests:

Hem vist el mur i ja en
hem passat, hem vist les
ambaixades, els monuments,
en definitiva, la casa, les
Atenees, etc. Crec que
m'ha fet un bon dia,
hem semblat.

Després hem anat en
un Mac Donald's i en un
de semblant i després

hem anat a la casa
de St. Antoni a parlar
que ja hem i després
ens hem anat a la
la casa de la Veron i altres
a veure un monument
a la dona, que potser hem
perquè s'enduen al seu,
moltes, amb en Fernando
(el nostre no s'ha anant
i també hem anat

A miura lo lara
de chavesoda, bit i
que no malva, no gem
el knoball d'airó.

Yo, neste or lo caso
de chavesoda, no o.

S'go dissi quine nistera,
lo creiet a suo si no
ot gixa no lo nteru.
Es un espi creiet entre

de, case

El de la dono,
o ganta niver i es de
pedra i este tot nodofet

d'herba.
Dorves, em mem cret
se i lo pare, lo xhaic

cei contra de Beulin on
em mem knobel de noc
lo manigrelais' contra
o Chan. En gan una

lode dia a lo mcl'extra
Mlosia.

Dasne. he arot a
le 2.00h a Rindare
on m'a, Naree Jo. Helki
per man con a case.

21.04.00

Avui hem arot al
mur de chax part
Charlie Ma stel molt hi,
é molt interessant, frecta
de el mur de Berlin i tot
el spe airo' aa somptos.
Hi ha pinhures al nespec-
te, documents, Uides...
Dasne, hem arot a la
tous de camun'icacion

i vens hom frigid
a dalt. És molt bonic,
yo que tem la mort
de poder contemplar tot
Realitzo.

22.09.00
Araí ~~tem~~ hom trobat
tots al observatori
on hom got clares
de Espanya. D'algut
molt divertit, l'aniem
que pregunten als
nostres, com hem dimenys
leser i als a novetnes
per tal de poder explicar-
li a la professora algu-
na cosa sobre aquella

persones. Després em
han empenyat "felles"
i paraboltes en Ale-
~~ixat~~ many i novelles
en Espanyol. Després
han anat a la casa
de Wiansee on s'em
han empenyat la erro-
rissó i em han parat
una pel·lícula curta de
la vida d'Anna Frank.
Ha pel·lícula a estat

molt bé, a sigut molt
interessant. Després de
la casa de Wiansee
hem anat en a casa
i ego. Concretament a
una de nova, ya que
a la mesa se li a
ment l'avia i me he
tingut que l'ansien de
l'era, pero son molt
agradables.

23.04.99

Avui hem quedat

Cadaú de nosaltres en
el seu lloc de treball
jo se a cadaú li
abraça un moment
o l'ema digerent.

A mi m'ho bric el ~~de~~
moment de les dones
que moren en
a'empotaven els seus
marits i fills als braços

de l'entrellis. Hem
anat al moment i
després hem anut els
nosaltres. Hem abra-
nat si lo Sont more-
na interès con al monu-
ment i lo acutat es que
no gaire. El moment

a mi m'agrada gaire
pero en el treball he
de bric que li cal una
renovació i perquè esta

baixant aquest.

Dar-me' hom cures a
dina i tot mesit
a la esgl. Catolica on
hem acabat de naufragis-
sar als restes nobells.

Dar-me' ha anat a donar
a lara i a les 10:00h
en marcat en a una
directora ha directiva
estada jansa be i pero
no sauen mes ~~per~~ un.

Hem acabat a lara
a les 2:30 h. Aprox-
madament.

24.09.99

Ara m'he aixecat
a les 11.00 h ja se
era dimarts. He dirat
i m'he anat amb la
Paua com a el teatre
a veure una obra
que es deia "Caga tigre"
ha obra m'ha agradat
moltesim - tot i que
era amb Alomany i no

la entenia però com que
també hi havia molta música
~~de~~ va ser entesa.
Després quan hem anat
he anat a veure a la
directora Galt amb la
Alicia, però m'hi he estat
molt poca estona.

25.04.09

Avui m'he aixecat a
les 2:30h (Sona trid!)
i a migut passé
vam anir bon fond de la
discoteca. Avui m'he
anat a veure les Cases
Okupes amb el professor
(Xavi i Ferrando) i amb
la Thais i la Paer.
A estret molt i molt bé,

son super sucys hi ha
molte art, buena, hi t'és
art. És un art alternatiu
i molt original tot de
gona, paper o pinhones,
pero sobretot hi ha gona.
Hi ha varies plantes per
a aixotar i la Vèchima és
que no hem pogut anar a
una planta perquè estava
tancada. Després a marxar
hi ha el bon i és molt

agony i este molt bé.

26.04.99

Anui hem anat a la
parroquia del town i
que son un sistema que
tenie lo Gestore ion
fontenem recursos i control-
men best. Ara e' molt
poca cosa, este molt destru-
it. Despres i a las 2:00h
hem anat a jugar el nostre
tenis, hem anat a jugar
a also Kulturbaronen que

non. Sont suso mio an
kamasos. Ho tenon
molt ben onschrijet, son
gent molt interesant,
es molt interesant veure
la manera fon di gent
que fanen de miure a la
venta de las personas i
la cooperasio i suso hi
no entno ells. Realment
a suso molt interesant.

27.04.00
Avei mihe aixoret a la
5:20 h per aron al
Camp de Ravensbuck a
la 7:30 h. El camp de
Ravensbuck era un camp
de concentracio per a dones.
Primer hem anat a veure
un mideo on s'arhon a
dones que havien estat en
aquests camps i expliquen
les seves experiencias i

després hem anat a
veure el camp i s'ha
com tota l'impressiona.

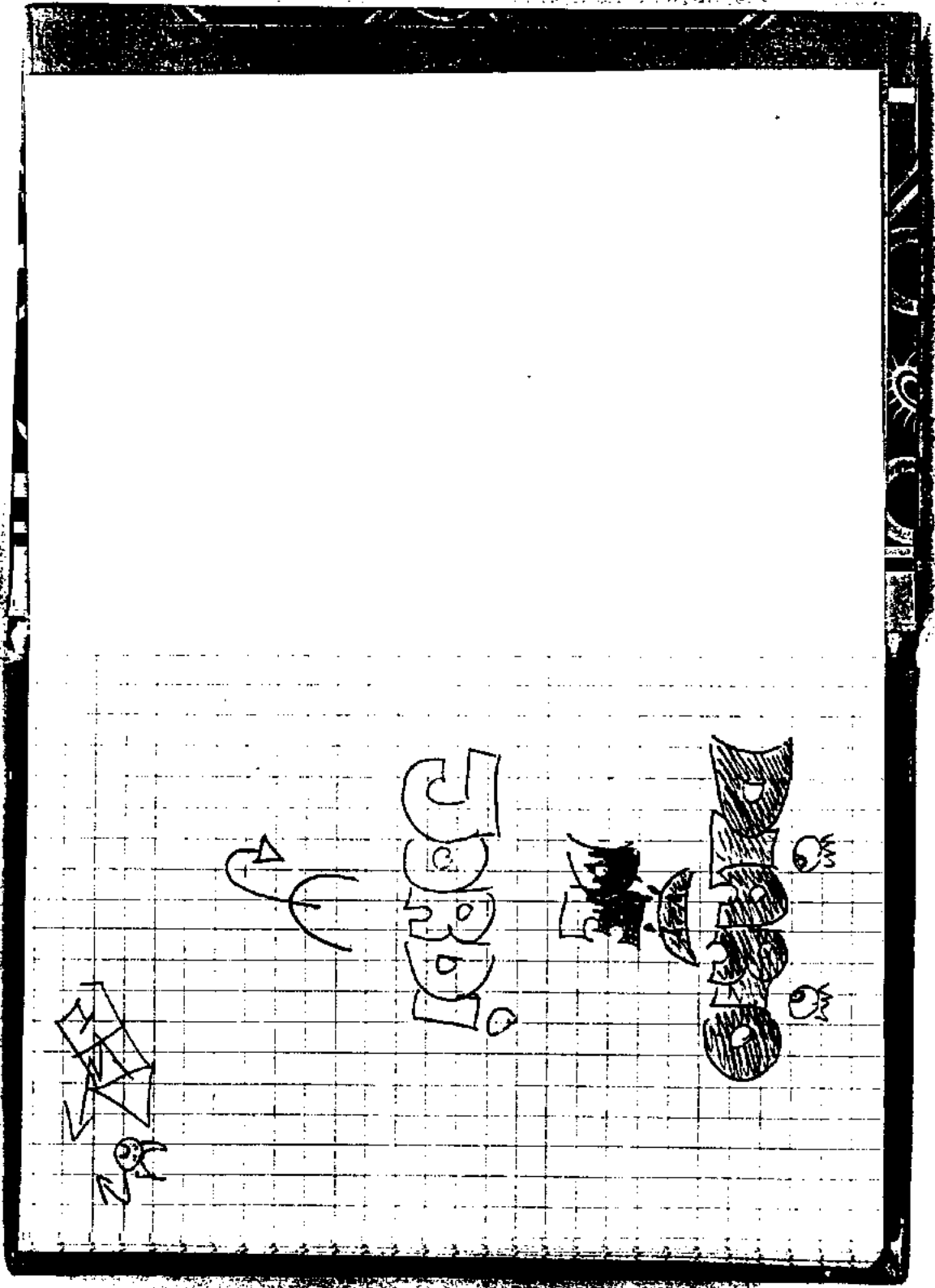
28.04.99

Ara hem anat a una
fara de comunitat jueva
on om, han invitat a
pendre caga amb pedres
i el can de tota la
comunitat jueva (no m'ova-
ronda com es diu) ha estat
parlant una mica de all
e de la 2na guerra Mundial
i després les nostres
que nosaltres li diem.

Després hem dinet i
després hem anat hem
anot al cèp de
St. Raïen a acabar els
nostres treballs. Després hem
anat ja a la l'hoia i la
Marea a passejar com
sempre.

29. 04. 99
Avisi hem fet una
excursió al St. Raïen
deline de nostres treballs.
Després hem fet una obra
de fearte amb els alumnes
alemanys i ous han imitat
a merica a l'obra
Després hem anat
a fer la cèhime camrre
i hem quedat amb uns

amics per Joan o la
nit i hom anet a
un bar on hi havia
música. A sigut
molt divertit.

Sábado 17

A las 8:15 am nos hemos
encontrado con los
alemanes franceses,
doblante de nuestro
instituto y a las 8:30
hemos salido hacia
el aeropuerto de
Barcelona. A lo largo
allí, hemos embarcado
los maletas y a las
12:55 pm hemos subido
al avión, después,

el caso de un niño, el
avión ha despegado.
A como del momento
hemos llegado a las
6:00pm un poco más
tarde. El viaje ha
sido tranquilo y
lo que más me ha
gustado han sido la
vistas de los Alpes
desde el avión. Yo
por el viaje he sido
la comida, pero también

en parte tanto. Al llegar
las familias me están
esperando. A mi me
esta esperando la
familia Kömmer, una
buena familia, simpáti-
ca y amable. Al llegar
a su casa, una casa
grande y con un jardín
enorme, me han
hecho a desahocar la
maleta y después
hemos comido. La

comida no está mal,
pero nos tiene compe-
ción con la comida de
casa. Después a las
10:00 hemos ido con
Jamine, la muchacha
con la que está, a
casa de uno de sus
amigos y después
hemos ido todos juntos
a la biblioteca. A
las 3:00 am llegamos
a casa, de Jamine.

Domingo 17

Fue de nuevo a las 6:00 am
o sea que así he don-
ado dos horas. A las
4:00 am nos hemos encen-
trado con unos expedien-
tes franceses y
después nos hemos divi-
dido en tres grupos:
A los franceses, franceses y
Españoles o "italianos".
Cada uno tenía un
guía para ir al campo

Lunes 19

Ayer me he levantado a las 7:00 am, o sea que he dormido mucho más que ayer. Me sorprende, me he duchado etc y a las 9:00 am, mis hermanas encontradas en la escuela de Santa María y allí las profesoras nos han hecho un pequeño día-cuadro y después hemos visitado el proyecto que

mañ más que había. Yo he recogido el del proyecto Kenmelen. Después cada uno puede hacer lo que quiera, y de ahí nos da un examen, como se con rumbo ~~para~~ ^{hemos ido} a un ~~de~~ Pack Donald. Después ~~hemos~~ ^{hemos} ~~ido~~ ^{ido} a dar una vuelta por el centro de Berlín, ^{hemos} ~~ido~~ ^{ido} a La Nikeburg

trabajo, etc. A las

7:00 pm; cuando ella se
me fue sola para mi
casa, allí he comido
y después he trabajado
con la madre de las
dos hermanas solteras.
Finalmente a las 11:00 pm
me he ido a casa

Trabajo 20

Me he uellido a
las 10:00 am a las 7:00 am
y después he ido con
famime al colegio,
a las 9:00. Allí hemos
cogido un auto con
y hemos ido a Santa
Teresa ha bucan el
nicho de la gente que
faltaba. Al estar
los dos hemos ido a
dar una vuelta por el

Después de la visita
terminó la hermana
ha comen, otra vez, al
Rock Donells.

A las 2:30 pm
hermanas y Santa
no se y nos hermanas
de unidos en grupos,
cada grupo ^{ha ido} a ver
un monumento diferente
yo y he ido a ver la
Congregación, una
previsión de familia

y la casa de repone a day
cosa que no es hermanas
un con los dos. Después
ahora de unidas hermanas
de unidos de un lado
uno por ser en una
yo y Joaquín ~~hermanas~~
con otras compañeras
a unas grandes compañe-
ras. Allí hermanas con los
y después, a las 9:00 pm,
nos hermanas de para
nuestras casas con repone

dientes.

7 años, los

(13:00 pm) me voy a dormir.

Viernes 21

Hoy me he bañado a las 7:45 am, para llegar a tiempo a la estación de Sempeter, porque había quedado con mi compañero para ir a la escuela. Unos pocos hacen ademán de jugar, más los de menor edad van a ver a la niña, con la que se juega, está en frente de la

en ella. Después de comer
a las 2:30 horas me
a volar el museo de
Checkpoint Charlie, y
me ha gustado mucho,
porque aun ha echo calor
como lo gente de invierno.
No ha caido pena poder pasar
de una banda del otro muro
al otro. Después hemos
ido a visitar la torre
de la television y allí he
perdido un cuaderno todo

Berlin. Después a las
6:00 pm unos cuantos
hemos ido ha visitar
unos monumentos al lado
de la torre y después
a las 8:00 pm he tenido
que acompañar a Joaquín
y a la Sandy a sus casas
o este noche. Después yo
he vuelto por mi casa.
He llegado a las 16:15,
he cenado con la familia
he comido galletas y

ahora me voy a
dormir. Adieu & Bonne
nuit Jordi.

Jueves 22

Woy, me he levantado
a las mismas horas que
ayer, pero en la
escuela a hacer caste-
llano (hablacin una
conclusion, para el estado)
Después a las 1:00 pm
hemos cogido el metro
y hemos ido a Alameda
A ellos nos han dado los
temas y visitas en
que habajian los siguientes.

diés, berpiet, ge dan mada,
mas hemon jelo ke un
PTE Bergen kring i
ce man i a Ben 4:00 pm.
mas homas, tto kare
mas hoes kelas. Ahore
a la 10:15 pm one way
a dormin.

Viernes 23
re ho to un kado a
las 6:00 pm y a
las 10:00 pm pa he
legados al sitio de
visita. Mi a klor
de via ha ke as de
la habi ho c'or amandona
de. Se acaban de
reparar las puentes,
Hamed, Jaquin y sa,
mas hemon ide a amer
a un Bergen kring.

A las 3:00 pm hemos
llegado al colegio de
Santa Maria. Allí
hemos conchucado el
trabajo, un grupo mas
grande (unas 6 personas)
Después a las 6:00 pm
nos hemos ido a pre-
parar para la fiesta
de las niñas de
Cauella una mujer de
ahí y pedo nos hemos
divertido

A las 5:00 llegaba
a la casa de las
correspondientes de
mi amiga Xavi
Cerezoela.

Sábado 24

May me he desunhado
manhã, a três vezes
e he des com a família
a la hora de levantar
Allí he comprado
mas recuerdos e a
las 11:00 pm me he
encometido con mi
amiga e hemos ido
a dar una vuelta.
Después a las 7:30 pm
hemos ido al teatro

a ver el "Café N. 11".
A las 12:00 am he
regado ho casa e
me he ido al trabajo
a la mañana.

Domingo 25

He he de van la casa a

las 2:00 pm he

comidas y he ido

de compras con mi

madre. Después a las

6:30 pm he vuelto

a casa por un momento

y después he ido a

la casa, pero está he

cerrada, en fin es, muy

lindo y 20 días hemos

ido a hacer una vuelta

me he ido en Berlín.

Me vuelvo a casa a

las 4:10 am

lunes 28

Hoy, me he levantado a las 7:00 am. A las

9:00 he llamado por

estar en la estación, de

dónde está en la

"topografía del ferrocarril"

pero es ya he llegado

después de un día.

Después de un día de

topografía del ferrocarril,

ido a un día de museo

de la zona histórica. Después

a las 2:00 pm voy a

donde ya he llamado

a la casa del profesor

de la zona y en

la tarde he llamado

de compras. Después

he ido a casa; he

comido y ahora me

voy a dormir.

Nachos 22

Yo he de gozar de ser
a quien el bien que
me devuelve a Kerenbairi
pero, esto ha un profe

Y una amiga me esperan
de Rovensbireli para un
campo de conchocion

de los magia y hoy
es hemos ideas te vistan.

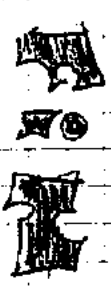
Y como era a las
algue nos de Ben Elm hemos
de gozar tarde y los

me he ido para casa.

Y como me he venido
ambie me he venido
a donde bin el diano

Viernes 28

Por la mañana nos
hemos encontrado con
el Sr. Harold Oppenferg,
a las 10:00 am en
el edificio judicial. El
es el dirigente de la
comunidad juda ortodoxa.
Después a las 8:00 pm,
nos hemos encontrado
en Santa Rita para
continuar las horas de
con los prescelos.

A las 10:30 pm
28/4/99

Si hay alguna falla
de ortografía o gramática
es a falta, porque
hoy día siempre que
nos escribimos en castella-
no, porque esto and
tan mal como en inglés
no hemos hecho castellano

Erin Doney Gussner About 1999
Aquest diary for the American a
for research purposes.

~~Erin Doney Gussner~~
Erin Doney Gussner

BERZLIN

Berlin, 99

A. G. G.

Avis em arribat a les 6 1/2 h. hem
conegut al companyia i cadascú a
muntat cap a casa seva.

A l'avis a nit molt dissolt,
per dinar em han donat un habit
amb gas i cal i aigua. Cadascú n'ha
convisat de llac, em hem arribat totes
juntes, en el primer avís cap problema,
però en el segon la gent es tenia
que arribar on els hi van agafar
el llac i després no van poder llac
i cadascuna em van arribar en
quatre dies de llac.

~~Diehard~~

Bellin, 99

18 9-99

Agüent andè'm anets al camp de concentració de Sachsenhausen on en Roger Nordog se despertèt granen ens explicase le seu experiències. Ens doia que se xiri granen.

Han andt al camp de concentració i ens ha emoyet tot els castigs. Hi havia una pedra de 3 tones que eh hi geien paron pel camp per aixalon-la, perquè era un pedr que tenien que se nodar. A le press hi havia un ganen que eh penjaven amb els braços ageth per danar i eh deixaven nom o eh penjaven i havia un perquè agerim. Tanbé hi havia un flet xerani un tinuen le gent dode 3 m i després i encans era un no tenien expectativa i acabaven manin alle.

Allè al camp hi havia un monument gran amb 18 triangles que representen

les 18 nacions de lo gent que han estat alle.

Han andt al venter on una noia quoda el tena, però on hi havia 18 gats.

All final ven visitar le part mèdica de tot i lo mèd gata, les sales on geien els experiments amb le gent, hi havia 18 gats, de colors, de mitjons, ones inhumanes, tanbé hi havia le gats dels veis et nevissen i en bondage un deia "vive que sou de intel·lectual que tiene este; pensa que es tenian que hacer nevan per el". Baixaven un escales hi hi havia el llac on passen tot el cadaver, la mini m'elave pell de soler i el cano amb que eh portaven.

All final deitiam o novet cep on com i em kint le bord llire.

"Jo no de can eh humanes es poder

per dir's exte's ella, ni als animals ho
geien, hueno q'eso que seguet no es en
ni human, esen la cose que no es
meixica ni neixen".

~~Josep~~
Dereu

Barlin 9a

19.4.9a

Aquest mat' hem anat a l'Acade Let'lica,
on em em reunit tots els alemanes
& professors que participen en aquest
intercanvi.

Els professors hem estat parlant de
que estaven molt contents i que em
dovessen les gracies per tot.

Desp'és hem llegit de tornar a
diron els temes perquè no teniem
els mateixos que els alemanys, i
finalment i jo em fiat la ràdio,
i el moment dol' lloc on portaven
als cars.

Un cop tot s'et havia quedat amb els
alemanys a les 13h em una plaça de
la sorfide dol' ben on hi havia una
placa de noms de persones jueves.
Em hem reunit i hem parat la terade
valtant.

~~Josep~~
Dereu

Berlin, 99.

20.4.99

Apert mat havien quedat a l'apertis
de Platz der Luftbrücke a les 9:15h, per
anar a l'indit de l'Oberstengentum;
llavors hem agafat un autobon (xifra
grau, de res clares i hem anat a fer
una volta turística hi havia un guia
que em donava explicom.

Hem parat pel nom de Berlin que és
llem de llarg dels km que s'ha.

També hem vist la "con blanca" com
dinem, van parlar per l'embaixada
Rusia, Reichstag, porta de Brandenburg
i per l'antena de televisió.

En acabar la visita vam anar a dinar
i vam quedar a les 14h a l'indit
catòlic. A les 14h els francesos i

espanyols, em van fer els grups
de visita que havien fuit. Mavien la
Kinnon, Kell, Semone, Neevi, Kavit, Kavit D,
Fletcher i jo, Jan Zambel i en Kavit. i en
Fernando Aias.

Vam anar per les al monument dels

i Jean en Hackeche Markt on a-
hora hi ha pile de pedres, que com
els jesus que ho van a sentir que
en deixen una.

De pué d'airó van anar al monum-
ent de les dones, que van ser
elles que vanen acampar que di-
xenim anar als seus homes.

Com que ja era tard, les 4:15h profs,
vam anar a Margahn a l'alte punkt,
novai moralles perquè van ser aquest
lloc de visita. És un cementiri enorme
que en din pare carteris on té tota
la nos perquè és un visitable parc.

Allà hi havien les tombes de moltes
gent que ve main davant la guerra,
i Gina i tot one reguiren entenon
gent. Vam preguntar a una reguira
si a l'havia a com estava el monument
dels zikones, però em ve din que no
ho sabia, van estar d'últimament van
10 o 15 minuts i no ho van saber,

Jaume marçan i anant cap al lavabo
em Kasi va fer un plomó diaplomell
conventiva fone, em indicaven totes
les zones on una allelle era la
del s'hanen, ja ho hegut rogut
vist abans en Kasi, Kidia que
haver anet abans al lavabo.
Ja i farem un altre dia,
I llavan totllem ve marçan
cap a casa neuc.

~~XXXXXXXXXX~~
DEMENTE

Berlin, 99

21.4.99

Aquest matí hem anat a quedar a
l'indit a les 9:30h i hem anet
tot els enganyos a una classe amb
els programis i la lomenia per tenir
les 2 classes de l'obra de teatre que
anirem a veure. Havent acabat, ja
era l'hora del pati hem emagot i
després hem anet cadascun a la classe
veure li heuuc al nostre company
alemany. A mi m'ho heuuc ingratific.
En classe d'un 1:30h.

A les 13:30h, quan hem acabat,
haviem quedat al hall de l'indit i
hem anet a dinar. A les 14:30h
em hem reunit tot a l'edifici Platz der
Fugthbrücke i hem anet al Museu del
museu de Berlin. En alta a mig matí
interessant, tot estava ple de fotografies,
: de cotxes i de vidres. Explicaven
que se sent per poder pensar el
museu es ficaven a qualsevol lloc
a dirnos dels cotxes més petits, que
(The:krind choice)

la políida no necessari, perquè en
pensava que era impossible, a diria de
gramm boglle: gim i tot en un apuella
de soldar on i varen armar 24 ferases,
(men, naves, favel) de
També hi havia el cano en què la
gent utilitzava per passar per sota
l'ua, on a les gates en veia la gent
en el cano s'entremi. I per últim les
pokta aixosets vone vaken
També hi havia gates on en veia eh
des bändels, gent amb temes un davant
l'altre en mane i els repasse una
pokta linia venvella que n'era l'icau
el linuit.
Passaven un vida com es veia els
die, avans de que el seu denstet
(88) com la gent i pujava a sobre
per selehano i passaven d'un costat
a l'altre.

Després d'això van anar a l'antena
de televisió i van pujar gim a
dalt uns 203'98 m. En una jornada.
Des de dalt es van veure tot Berlín
perquè té forma de sudam. En
molt suau tots capelles cars, i
jardins, etc.
Després d'això en quedava una
mida de temps, i varen anar 1^{es}
al netlaga on hi vam tots les hores
del món de diferents països, i després
a les galeries **KUNSTHAUS**. Van estar
mitja hora i van anar cap a casa.

Dürr.

Belin, 91

22.6.99

Aquest matí he pogut dominar una mica i he anat un altre cop a l'Institut d'en Seny a on hem fet classe d'Aleman amb la Neve i la Pilar, he pogut una collada perquè parlarem d'una ~~novel·la~~ i el fetge en l'explicació i ens donava fetes, en l'explicació en anglès però no em entendíem ben bé que hem fet més classe d'Español que no d'Alemanys.

Després a: 30h de classe hem anat cap a Valmorel, en avió hem dinat i després hem anat on una classe on un senyor Hanno (Chile), ens explicava que la cosa buona va ser construïda entre 1915/1915 per Ernst Haeckel. Aquest se va acabar i va ser escapat per les SS. Després va ser una universitat.

Gràcies a mi que va programar establir un Centre Internacional per l'Investigació del Nazionacionisme i la seva

(investigació, on aquí començava tota l'història.

Després vam anar a veure l'exposició de lair on tot era sobre de les navegacions i sobre tot de la itàlia dels riuens. Vam estar a la sala on aquells 4 primers decidien com extenir a la gent.

Després d'això vam anar a veure i després vam anar a veure la pel·lícula d'Imme Front on explicava com ho va fer la seva família per sobreviure al final en bon moment. El 1942 de la vida on anaven al final la Himmler i jo anem al moment al moment de la deportació i també la foto de Hebel, més la sobre la vida.

Al final hem marxat cap a casa.

[Handwritten signature]

Berlin, 99

23.4.99

Aquest matí hem anat al memorial dels jueus, allà on hem parlat amb una professora alemanca i el alemany, però els germanos no hem vingut. Allà hi havia el monument de pedra amb les bones de sílexe instal·lada a la pedra onenyan que són els jueus front una gila per onar els jueus del ~~del~~ hem en li ha veí a dalt i on a veuen pliques de ferro amb le dotra que els portaven, el n^o de jueus i el camp de concentració, dia una parrote i de ~~de~~ d'allí hem coneret a treballar.
A les 14h. hem anat a la ràdio i hem parlat amb el lloct que ens explica com anava dotra la ràdio i els problemes, etc.
En segona ràdio un 70% ho la vent que treballa en estrangers.

~~Stefan~~ Muey

Berlin, 99

24.4.99

Aveia tenien el dia llibre i per la tarda vam anar al teatre. Vam a veure CAFE NITTE. Tractava de que tota la gent amb problemes anar en aquell col·le, fins que un dia el solien fins a terra.
M'ho agradat molt encara que me hoig en la gairena.

~~Stefan~~ Muey

Berlín, 99
Aussi tumbi teurem dia 11.11.99.

~~Aixís~~ Deurey

25.4.99

Berlín, 99
Aussi a le 9.4.99 a l'estació
de Kochstrasse. Men arret a la
topografic del teurem que e'
el adreçari de l'edifici del
SHETTO, on amegaven la
Spurk Alle etè tot riu de
fotografies, i etè molt bo.
Aussi mi he agradat molt.
Per le tendu teurem que amon
a le 15h a l'escala catalana
per holallan natur oh fotograf.
Resolhe leu 9h + le ràdio, i
els graneros anessen capiam i diguen
ol que passen mitjançant els
apunts, ja anese faduin en cas-
fells a le teurem, elle apresse,
i le franquista opia de le teurem
i la redueic en aleman.
Aixís de faduin així nòpid i
molt xunga.

~~Aixís~~ Deurey

26.4.99

Reulin, da
SANT ROBERTSERVANT!

27.4.99

Encara veig de fusionar lo tractat.

Aquest matí heu vist aquest a la

7:30h a l'edifici de Zoologia de Santen

a DB. (~~del~~) hem agafat el nen

davant 2h. per canar cop en

Raurem hui, hem coninat 8m

al camp 1/2 hora. El camp m'he

agafat molt li heic molt noi

material que no per al de

Schreinerman.

Hem entrat a la pres, on a cada

celda hi representase un pair de

totu lo gust que ha axt allà.

A cada pair (celda) hi heic un un

neuronal per els que son esta allà.

Hi hem moltes gotes i shyele que

perheiem a la dona i ven que estaven

allà.

Ah! Abans de la visita hem vist

un video on parlaven alguna de

les dones que ara estaven vivs

i ven poden explicar lo que ex-
perheiem.

Aquest camp era per dones ^{nom} on mori
una minuscule part d'elles.

Al principi aquest camp no era
d'exterminació fins que hi heu
més gust de la que calia en el
camp.

Les dones heuen que ajuda en ace-
lar de construir el camp.

Quan es va construir l'empresa SIEMENS
d'electrodomètics, s'ien treballar la

dones 12h diàrie; també se gien con-

sumir seuen representant de la
empres i comparen dona per dones
treballar a la seva empres.

En aquest camp hi ha una experiència de
pintura pintada per les dones on ven
molt males; molt bon gr.

J. DANIEL

Berlín 99

28.6.99

Aquest matí vam anar a la comunitat jueva en a vint i el Sr. Fraiso Ognibeni, i em he explicat el seu funcionament etc. Ell és el representant d'aquesta comunitat, és el pater-ven i és professor a una universitat de Berlín, de

Em ve dir que aquesta comunitat es ve girant al 1869 i es va crear al 1876 gairebé

Dir que ells, ajuden als jueus amb problemes i que estan a la presó, etc. El que veien ells és reaccionar el temps perdut, poguen viure a la seva manera, amb la seva creença: sense que ningú els hi prohibeixi.

Si volem preguntar, com és que va poder tornar a viure a Alemanya, després de tot el que va passar. Em va contestar, que tot és de

voluntat, a els jueus no tincem a Alemanya li guernim donat la nos a en l'itèlia, que és el que volien.

Per la tarda a la 15h hem quedat a la Santa Maria (catalina de Sturjel) va continuar descellar sobre els projectes.

P.D: també em van dir que tenien una botiga i als nouè gien novis, per viure, almenys existis.

Berlin, 99

29. 11. 99

Aquest matí heu em que presentem
tot els rebells acabats i em gelaven
le gota per complete, fins de que vam
arribar. Vam fer una excursió amb
els seus de visita i el tema de
treball.

Ena nost interenent veure tot als
rebells amb 3 llengües; castelló Romà:
Alemanys (no tot elaven lladrius).

JOSEPH

Diari: Intericanvi amb

Berlin. 17 - 30 abril 99

ESHERALDA HERNANDEZ

SERIE ROSA

NOGUÉS

Éprouvée 14 d'octobre de 1991

À vos 215 je suis un grand qui n'avait

recevait à se connaître. Mon père a travaillé
en double surcompensation et je suis

En arrivant à Bruxelles, un café particulier
les modèles à propos de 2 heures, avec

payer à l'année. Un seul motif exceptionnel

qu'un ou quelques retards par votre mère ?

Vous qui habitez à Zurich. En comptant

à l'écran, à l'exception des approximations

meubles familiaux de 15 ans. Je ne veux

pas, pour les autres pays avec une seule

part. En son temps avec une planification

(lepre guinea) que perdent BILIBALINDA

FINICA + ESMERALDA. En deux heures

meille contenance. Semblable une certaine

si vous avez fin. Vous avez connaissance

à... sans être à l'aise. En sa connaissance

(facilitation) en attendant que elle i

qualifierait tout la finica 5 ou même à

explique. Un seul "light" pour chaque page.

Dijumenge 18 d'abril de 1999

Aquest dia el hem dedicat per veure el camp de Sachsenhausen. Feia un fred que pela. Les explicacions de l'ex-deportat van per dures i clares. Del que me'n recordo és que va dir que li deixaven pensament menor 2 HESOS. Quina gana d'home (ex-deportat) és gran i fort i va arribar a pesar 33 Kg. Va ser molt cruel i dur a l'hora d'imaginar-ne'l. També vam veure el crematori i ens digué el número de cremats. Era un nombre molt i molt elevat de persones. La tarda la vam tenir lleure i vaig aprofitar de fer una volta per la ciutat amb altres noies. La sorpresa va ser que quan vaig arribar a casa a les 8.30, la meua alemana havia trucat als profes. QUIN CACAU? tot va resultar que un mal entès a l'hora d'arribar.

Dijumens 19 d'abril de 1999

En vaig aixecar aviat per anar al Sfr Horria, un institut. En una sala ens van reunir alemanys, francesos i espanyols. Els profes han fet una introducció del que seria el tema de treball del projecte. Més tard, ens hem aprofitat en el tema i visites que veiem treballar. El que ha estat estovar ha sigut: el mateix text en els 3 idiomes. Això durant la presentació. Teniem la tarda lleure. Com que habíem quedat amb altres, la Monica i jo hem hagut de menjar en el metro. També ens mirava i etc, no, és que devien pensar: quin parell de quinis! Hem anat als grans magatzems. Aquesta nit, fe sopat a casa de la Manuela (la alemanya de la Horria). Tota l'estona parlem en anglès. És una sort que tinc perquè amo...

Dimecres 20 d'abril de 1999

Avui, hem fet una visita turística en autocar amb els francesos. Hem vist el Reichstag, que feia pare que s'havia inaugurat, la porta de Brandeburg, el Palauament i com no el mur. Els professors fien fet l'observació que en Berlín hi ha moltes obres i perquè d'aquí poc haurà de ser la capital d'Alemanya. Ja que actualment és Bòhn. Després de menjar en el HeDonalds, que ha estat un fàctic, ens hem dirigit cap a la biblioteca perduda amb altres francesos i alemanys. No és que l'hoiem de buscar això que és un monument (un vidre de terra) que hi ha en una plaça i que a seta hi ha els prestatges, bults del que devia ser la biblioteca. d'Edward, el prof, ens ha explicat que és un memorial als jueus que els estudiantos nazis van cremar perquè els ocupats en de diferent ideologia a la nazi.

Va ser prou interessant. En acabar de veure-la, cadascú va tornar a casa.

Dimecres 21 d'abril de 1999

Aquest matí he fet classe d'alemany. Tardem sobre el Kaffe Rulle, una obra de teatre que vam a veure. La classe ha durat una hora i mitja. Allà és així. Encara que a les 3 ja surten. Després d'anar a la classe d'economia perquè hauria d'anar junt a Ralte, la meua alemana, que ha estat tope bé perquè allà a classe tenen un molt bon rollo, hem anat a dina pi33 Bonissima? Hem anat a visitar el museuCheckpoint Charlie que tractava sobre com va ajudar a la gent el mur. Hem vist dos de maners de travessar-lo (escaleres i magats dins d'un cotxe com el de l'Steve Merkel) fins a un aparell volador també per passar-lo. En acabar, hem pagat a la torre de la TV. La vista era magnífica i el restaurant era molt bé, curava atenent

voltar al voltant de la terra comuna procedent.
També hi havia un relleuge internacional
(es podia veure el fluxa que era en tot
el món). Encara que allà no ens ha
acompanyat perquè plouia, ens hem
divertit molt. Durant aquestes dies he
vist una gran unitat de pa indigne però
també els seus andalgalles típics.

Divendres 22 d'abril de 1999

A les 6 ja estava aixecada. He fet una classe
d'aprenent amb els alemanys. Ha estat
molt divertit. Pregunten cada cosa!

Per la tarda hem visitat la funera
casa de l'anssee. A l'homeira vista
sembla una mansió, però es que a segona
també. Té uns jardins molt grans i ben
cuidats a més, un llac on pots anar a
parxer amb barca si vols! Hem dinat
allà una mena d'ovres perquè no se ben
hàer que era. He's heid un guai que portava
expungel, ens ha fet una explicació

de cada sala. Si no recordo malament, va
ser allà on es decidí l'extenuació dels
jueus. Hi havia fetes fetes nargis en
es veia clarament el patiment i el dolor
de les persones. Va ser ucambres. Després
vam anar a cap a casa. El dia ens
va acompanyar. Va ser el sol!!

Divendres 23 d'abril de 1999

Aquest dia vam quedar a les 10 ah en el
edoc de visita. Jo vaig anar a la biblioteca
per l'edoc. Per l'edoc-la, no vam tenir
grosse problema perquè teniem un bon
mapa i molta gent que preguntava.
Vam fer una visita més extensa (muntant
més punt i omplint un dossier). Els
francesos i alemanys no van faltar! A les
12 vam anar a 2 francesos, era d'edoc i
jo per treballar el tema i vam anar al
Jungend Museum (Museum dels nois). Tots
sobretot els nois, van quedar sorpresos
perquè podien jugar i fins i tot jugar

amb els objectes que hi havia. Va ser
interessant i ho va conèixer. Vaig
Anstör el fumes Kelpac (menjar llet),
vaig quedar ben lapa. Ja a les 3 prxim
a les 5 la Maria, al cel·le per bucatelles.
En acompany, vaig marxar a casa. A la nit
vull destacar la discoteca Hehrhof. Era
com un Museu per joia i de la grandiosa
del Hehr. Afortunadament de figures o pelser
més gran. Va ser gran. Vaig trobar un
company de "Rau baiken la bomba" fins
a Vengaboys". En va agrair molt.

Dimarts 24 d'abril de 1999

Aquest dia era llaura. La Beate va decidir
d'anar de compra junt amb la Hanna
(la de Honica). La Maria i jo em vam
quedar bucant mentre elles miraven als
grans magatzems. Vaig menjar 2 talls de
Pizza margarita bonissims i 2 gelats que
A les 6:45 vam marxar directes cap
al teatre Gyro per veure una obra

de Calle Mitte. Tractava que el Calle és
un bloc al centre de Berlín i que es
reuneixen Yankees, prostitutes, bovictons,
i el volem comprar per tal de construir-hi
No me'n vaig enlloc del dialleg però,
sí del que passava. Va estar molt bé.
Després vam marxar a casa de la Maria i
m'hi vaig estar fins a les 2:30.
Quina passada!

Dimenge 25 d'abril de 1999

Ara, fem anat a Wilherberplatz (el bloc
on hi ha més grans magatzems). Resulta
que totes les botigues estan tancaades.

Però, no importa perquè vam anar a
menjar. Em hi vam estar. A fora bon
bona acompanyada i prenent el sol
Quina bona vida! Després de passejar per
les botigues de Tempelhof, me anat a casa.
Ara he saput fins a de fermentig (mmh).
M'han regalat (la farina) un set petit de
recard. Ha estat molt bé.

Dijous 26 d'abril de 1999

- Ens hem aixecat a les 8:30 encara que fem anat a l'la pastilla i he pogut arribar d'hora. Hem anat a veure de
- Gestapo (Relucia de l'estat nazi) Només quedaven els solonaris i hi havia una exposició fotogràfica i una guia ens ha acompanyat i explicat cada una de les diferents fotos. Només fa 15 anys que la Gestapo ha estat treçada. Hem menjat al Parlament de Berlín (nau!). Era bo i bonic. A les 3 un altre cop a Sta Harien per continuar treballant. Ja ens fem fet amb els francesos i hem anat a donar un volt a a alguns jotes
- Ha estat molt divertit. En arribar a casa, la Beate em diu que ens anem a dormir a casa de la Hannah. Bien!
- He dormit en la mateixa habitació p. només s'havia de treure el matalàs del
- El i sorpresa! estava ple de pell

de got de Renelope. La seva gota és molt bona però també molt peluda. Ens hem anat a dormir forga tard.

Dijous 27 d'abril de 1999

Hem anat en tren a Ravensbrück junt amb alemanys, francesos i espanyols com sempre. Aquest camp és exclusivament de dones. Hem vist un vídeo on testimonis reals explicaven les cuetats que han passat. Hem dinat allà. En tornar, la Hanna i jo hem tornat junt amb les alemanes. Elles ens fan dir que hi havien de fer una passella. Així que ens fan deixar en el supermercat i... Inmens a la obra! La passella és fem fragat de fer amb mantega pq. no hi havia prov els.

Imagina't. Els fan dir que la pròxima vegada culinaran elles. Només ha sortit amb una mica massa d'eli. Refereixo la de casa meua.

Dimecres 28 d'abril de 1997

A les 8:45 ja marxava cap a casa però la Noemi per anar a Urmemburg Straßel per veure una sinagoga. El director de la ra comunitat jueva ens ha aïllés (a xpanyols i francesos) a una gran Sala i ens ha convidat al contertulí d'home ens ha parlat de la seva vida i hem tingut ocasió de preguntar-li. Ha estat molt amable. Ella té polínia al voltant de l'edifici on treballa pq. Són qüestions de possible prunedó. I a més, no pot donar ni la seva adreça ni el nº de telèfon. Que fort. Perquè encara tu ha gent d'altres nacis tota la conversa que ha tingut ha estat dividida en francès i català. Després de dinar en una pizzeria, hem anat a Sta Maria pel mateix: certinament treballant amb el tema obse visita Després de comprar revists i algunes

altres compres (2 simonettes) he anat cap a casa. En el camí an metro, jo he sentit per l'altaveu alguna cosa, però no he entés ni para. A la parada següent, he vist que tollim baixava, he pensat: què estrany! I més tard el conductor m'escudava a em ja signes amb la mà fortent-me fora. He preguntat a una dona que passava i la única cosa que vaig entendre va ser que d'aquí a 5 minuts arriba una un altre. La resta del camí ha sigut normal.

Dijous 29 d'abril de 1999

A les 9:00 ja era a Sta Maria per explicar els treballs. Els francesos i alemanys els han acabat a com-unitat. Els prem penjat. Han quedat molt bé. Un treball trilingua. Després els alemanys han fet una patita dura de teatre. No m'ha interessat de res però ha sigut divertida.

El percentatge principal feia uns gestos
que no podien passar de curiose. D'altres
de la conversa que ha fugit de les

3 nacionalitats, han parlat bones, sobre
el naixement a Alemanya, el franquisme
a Espanya i sobre l'ètica a l'ètica, fins
després anant a donar un volt amb les
alemanyes! La Beate, Haruella, Heinrich i jo.

Ha estat força bé. Avui he sopat
patides bullides amb una salsa molt
bona i un allibrit. (Beibulets). Aquesta
nit he anat a casa del Bongomin (el
de la Isis) feia una festa a quasi

que tots els espanyols que ens agra
hem. Però no he pogut ser. Eren uns
12 o així. M'esperava que seria una
culin cosa perquè s'havien format 2 grups
els espanyols i els alemanys. És

normal perquè no ens coneixem tots
guine. Ha estat bé.

30 d'abril de 1999.

Avui duendres ha estat l'últim dia en Berli
He acabat de preparar la maleta i cap a
l' aeroport. Eh! Ahans, aquest mati he
fet l'última clausa d'alemanys en
Alemanya. Ha estat molt divertit per.

A fora i mitja i me enterant de res
és... Pel carní d'anada a l'aeroport
ens hem trobat a la Zornella (la de
la Nerea) quina casualitat. Pel carní,
he fet una beccina perquè estava molt
cansada. A l'aeroport ha estat igual

que a l'anada: facturar les maletes
i... a l'hora de desparar-me, no
se per què que les bagages han
sortit dels meus ulls mentre veia a
la mateixa vegada. Jo Beate ha dit

que m'escurria i que vindria a
casa nova. Quan hem pagat a l'avió,
era ple de xineses. I l'home venien a Espanya
En ~~un~~ cap a l'avió hem començat
a embutar-nos perquè era de costum

els membres curies francesos (Ja Arnaud
de Jonethan). Curia fu occidit a
d'instabilit, la 1ª cosa que fu vist
ha estat als meus pares i la meua
germana. Els he fet una abraçada
que no se si hauran aprimat.
Després d'Arnaud i el Jonethan m'han
ocidit i una altra abraçada per després
dir-nos Ja hem quedat que ens
reunirem i que vindrem a Espanya
i jo a França.

! Han estat 15 dies callentis!

Hem tingut molta desbordat ellia
i hem pogut veure una cadell com
Berlin on fu fu gent de tot colors
i totes les races. Crec que ningú
dels que hem fet el viatge no
oblidaria. Encara que sempre els
curies i els pares que s'han quedat
a Espanya esperant nos la nostra
tornada.

EL MED
DIARI

LÄTZER MERINO

Dissabte 17: Me aixecat a les 7 perquè a les 8 hem cobrat davant de l'Institut per a orar a Bonolles. A les 10 obrim a l'aeroport del País. Estem esperant dos hores perquè encara no s'ha llistat el viatge cap a Zurich. El vol deixa 1 hora. Venim a Zurich per fer escala a aïllar a Berlin. A les 17:00 aïllar a Berlin on ens esperen els alemanys.

El meu alemany se diu Johann i té un germà que se diu Benjamin. Ens presenta la seva família i sopem, però primer se telegra als meus pares. A les 21:00 m'han vingut a veure. També hi ha un german que dem a la mare, vol saber que se i se diu Netiva.

Diumenge 18: Me aixecat a les 6:00 per estar a les 9:00 en el camp de concentració "Schlesinghausen". Estem visitant en el camp dels Reis. Després se torna a casa dels pares de Johann i dinar. M'he preparats a les 19:00 he quedat amb en Xavi Lloreguda, Jaques i Xavi Domènec. Mentra se estic jugant a l'ordinador amb en Benjamin. A les 17:00 trobo en Xavi C. i en Jaques, però en Xavi D. no el trobo. Estem amb 10 francesos i 12 alemanys, mesaltres menes som 3.

Visitem la pta de Brandemburg i Reichstag i l'església de Brandemburg. Sopem en un café noct.

Arribem a casa a les 23:00 i de seguit anem a dormir.

Dilluns 19: Me aixecat a les 6:50 per deixar-me
i cuixí preparant-me per xistar a les 9:00 en el col·legi
Santa Maria. Els professors Xencassés, alemanys i espanyols
ens hem estat parlant del projecte. A les 12:00 sortim
de l'institut per menjar. Em marxet en un bus que
passa en el matí. A les 13:00 hem quedat
amb els alemanys per fer el projecte, però nos
els hem trobat i per tant hem anat a visitar
Berlín. Hem anat en el Centre Comercial més gran
de Berlín i en el Centre Nike. A les 17:00 hem
tornat a casa i hem sopat a Pöchlarn.

A les 19:00 he dinat i he tornat als meus pares.

A les 23:00 he anat a dormir.

Dimarts 20: Me aixecat a les 7:30 i hem anat
al col·legi Santa Maria per seguir un audició per
fer una visita explicada per un guia per Berlín.

Tot això va ser a les 10:00 i la visita en audició

va acabar a les 12:00. Tots els meus companys

catalans i jo vam anar en el Mc Donald's a

menjar. A les 12:00 vam anar amb els professors

Xavier Torrella i Fernando Aisa. Vam anar a veure

el monument de la casa Jusipomaga i el monument

de les dones. Nosaltres mateixos vam que quedarem

els professors per trobar els monuments. Com que

van les 19:00 que plagues de visitar als

monuments i esticvem molt lluny de les nostres cases,
vam estar visitant en matí durant una hora Berge,
Wang sopra a casa de Palomayra de San Xavier Torrella.
Com que jo volia sortir vam trobar en Benjamin per
donar-li que em quedava a dormir a casa de San Xavi C.
A les 22:00 vam anar a buscar a E. Sandy i vam anar
tota l'estona en el mateix fins arribar a casa a les
1:00. Vam anar a dormir a les 2:30.

Dimecres 21: Me aixecat a les 7:30 i hem anat
a les 8:00 a casa. Me distret i he dormert. A les

9:30 ja esticvem a l'estació de Elitz de Luftwaffe i a

les 9:50 a l'institut de Oberwiesenthal. Primer

hem fet una hora d'alemany amb tots els catalans i

després una hora d'alemany de Badger. Em anat a

menjar en un bar i jo he demanat un Currywurst.

A les 16:00 hem anat a una terra que és 23m.

hem estat tres quarts d'hora. Després hem vist un

molletge que et mania tots els panys de la Terra.

Hem anat a un Centre Comercial i hem sortit d'allí a

les 18:00. En Xavi C, Xavi D i jo hem anat

en motxer i hem acompanyat un tros en Xavi D.

Jo he tornat en motxer sol i he arribat en el meu

barri a les 19:00. Com que en Benjamin i el

Fernan no esticvem a casa veíem trobar a casa.
He tornat a casa a les 20:30. He mirat el punt

B. Munday - Dinamens de Kivu. Me divertit i constant jugant. Finalment ho anat a dormir a les 23:00

Dijous 22 - Me aixecat a les 8:00 per estar a les 9:00 en el col·legi o institut de Oberstufengymnasium. Fins a les 10:00 no hem entrat a les classes. En 8t classe de castellà i que ho acabat a les 11:30. En aquesta classe hem explicat tto la nostra vida, però en Alemany. I des d'alemany en Espanya.

A les 11:00 vam menjar vam després anar tots en autocar fins a Wlantsia

Ens vam anar a casa i des projectar que femem que fan. Se veig amb en Xavi D. i en Xavi C. i ens a tocat la casa desorganizada (muntant) i des primer cas (forma). En un moment un

reportatge de Anna Frank. Fem sortit de Wlantsia a les 18:00 i a les mateix espacium d'ambien

non aduixt les coses sobre el projecte. A les 19:30 ^{optime} ja per casa nostre.

En Xavi Dominada es va anar a casa i ja i en Xavi C. i a les 9:30 queda a Himmelpforty amb en Xavi C. i a les 9:45 espacium en Xavi D a

1:00 i veig on a dormit tot seguit.

Dijous 23 - Me aixecat a les 8:00 per desfer-me i espacium. A les 9:30 queda a Himmelpforty amb en Xavi C. i a les 9:45 espacium en Xavi D a

1:00 i veig on a dormit tot seguit.

Dijous 23 - Me aixecat a les 8:00 per desfer-me i espacium. A les 9:30 queda a Himmelpforty amb en Xavi C. i a les 9:45 espacium en Xavi D a

Wlantsia. A les 10:00 femem que vol a la casa desorganizada. Ens trobem en Xavi Torrella i ens ajuda a les preguntes a un home treballant d'Alemany en castellà.

A les 10:45 anem de en Xavi T i ens deixa sols per anar a treballar al moment. En 8t i explicarem com en la casa que en realitat no hi es. A les 11:30

acabem i ens dirigim al col·legi Santa Maria. A les 12:00 acabem i anem ja en Xavi D. a les un parrell de patides de Dillón. Mentem en Xavi C. ha anat a casa seva a Púscia dinars. Mentem un projecte de formatge i anem en torca als parcs. Un cap de la ram treballant amb el sistema a la Mèrica. Després d'un

quant d'hora ja ens trobem a la nostra via en Xavi C. a les 15:00 anem en el col·legi Santa Maria i començem a passar al treball del monument. A les 16:30 s'hem al camp i ens anem amb la City i les seues amigues a les un volt (en Francesc). A les 17:00 ja i en Xavi D. decidim que ens volem posar una amacada.

I a les 17:30 ja la femem passada. Anem a sopar un currywurst i una coca-cola. A les 19:00 s'anem a les Franceses i a les 20:00 en Xavi D. En Xavi D. s'an va a la discoteca Metropoliton. A les 21:00 ja i en Xavi C. i a les 22:00 ja anem a la Kult (discoteca).

Amb els Franceses i els alemanys. Ens trobem a la Lidia, Jaquim, Jordi, Sandy, Emma, Pfen, Cristina. A les 3:00 sortim de la discoteca, però no se femem

Wlantsia. A les 10:00 femem que vol a la casa desorganizada. Ens trobem en Xavi Torrella i ens ajuda a les preguntes a un home treballant d'Alemany en castellà.

A les 10:45 anem de en Xavi T i ens deixa sols per anar a treballar al moment. En 8t i explicarem com en la casa que en realitat no hi es. A les 11:30

acabem i ens dirigim al col·legi Santa Maria. A les 12:00 acabem i anem ja en Xavi D. a les un parrell de patides de Dillón. Mentem en Xavi C. ha anat a casa seva a Púscia dinars. Mentem un projecte de formatge i anem en torca als parcs. Un cap de la ram treballant amb el sistema a la Mèrica. Després d'un

quant d'hora ja ens trobem a la nostra via en Xavi C. a les 15:00 anem en el col·legi Santa Maria i començem a passar al treball del monument. A les 16:30 s'hem al camp i ens anem amb la City i les seues amigues a les un volt (en Francesc). A les 17:00 ja i en Xavi D. decidim que ens volem posar una amacada.

I a les 17:30 ja la femem passada. Anem a sopar un currywurst i una coca-cola. A les 19:00 s'anem a les Franceses i a les 20:00 en Xavi D. En Xavi D. s'an va a la discoteca Metropoliton. A les 21:00 ja i en Xavi C. i a les 22:00 ja anem a la Kult (discoteca).

a casa. Finalment la correspondent de la Cristina m'ajuda a explicar-li els i torno cap a casa. Anar a casa a les 3:45 i a les 4:00 ja dormo.

Dissabte 24: M' aixeco a les 9:00. A les 11:00 vaig amb un Benjamin amb el Museu Terno. Es com el Museu de la Lèngua. En Benjamin un page d'entrada. A les 13:00 torno a casa. A les 15:30 Diker al carrer amb un Benjamin, un Johannes i el Jansen per seguir un partit de futbol. A les 17:00 torno a casa. A les 18:30 m'invita amb un Tobias (Romanes) cap al teatre. A les 19:00 hem d'ir amb tots i opèrils per hoar els meus puth. A les 20:00 comença la comèdia que s'anomena Così Mitte. Està molt bé. S'acaba a les 22:30. Gavilè tots els catalans s'im ven a una festa que ha sigt la correspondent de la Emma.

En Xavi D. s'im va cap a casa, i jo i un Xavi C. anam a la discoteca Barrio amb els Romanes i uns quants alemanys. Primer uns deixen anar, però un s'ajunja a la festa. All local perquè no tenim documentació per saber l'edat. Jo i un Xavi C. anejats anam al Mc Donald's a sopar. A les 12:30 sortim i ens trobem amb un que ja sabem amb messaltes a la discoteca. Tots ja s'im ven cap a casa però uns quants no. La Patricia uns hi anava amb un a la discoteca amb un a casa.

En la seva mare que treballa en el bar i que ens fa un article i Michael's anem i aquest cop sí que ens deixem anar. Ara ja que ens hem quedat fora ens trobem com a principals clients. És una discoteca de Llatins i si parles castellà tots t'adonen. La mare de la Patricia és Mexicana i el pare Alemany (però els seus pares estan separats). En la discoteca estan: L'Horacio, la seva noia, la Marguerite, la Patricia, la seva amiga, la seva mare, un Xavi C. i jo. És una discoteca pamesa als 18 anys i mesaltes dem que hem cas 17 anys. A mi m'agrada la Patricia, però té 19 anys (encara que no ho sembla). La mare de la Patricia, que que sóc quaper i simpàtic. Tota l'estonaestic parlat amb la Patricia. Un cop amb tuu alla a Colla i després ho trobo a Colla. La seva mare veu. Dem al telèfon de la Patricia perquè vol que vingi un dia a casa seva i sortim de la discoteca a les 5:30. Al final cadun un dia que Georga sol per anar a casa seva, però no sé si tunc temps per anar, ja que tunc que son ell presada. A les 6:15 anar a casa i veig a dormir.

Diumenge 25: M' aixeco a les 8:30. Me distric i he anat a esmorzar a casa dels meus d'un Johannes. A les 10:00 lo quedat amb un Xavi D. per jugar a futbol. Com que no ha dormit que,estic molt cansat i quasi que no jugo ni 30 tecs seguits. A les 12:00 veig a casa a dormir i quedo amb

en Xavi D, per anar a fer un volt per Berlín. No
trabem en Xavi Gargallo. A les 16:30 talle en Xavi D.
on el lloc on habíem quedat que era l'estació de metro
Wissenschaften. Després ens desplaçem cap a Zoologischer Garten
i anem a visitar tundra. Després anem a una estació
de metro que està aprop d'aquesta. Estem en el parc
més gran de Berlín. Reservem una Roma part del
parc i tornem cap a casa. Anillo a casa a les 21:00.
Sepem i després els porcs ens preparem l'anar a veure
el castell d'Im neu que s'ha venut com a vivenda de
vacances. El castell se troba a uns 40 km i com
que se sentia molt cansat hem vingut algunin per el
comerç. Era un castell molt gran. Després vam tornar
a casa i als porcs ens van portar en un Ren en
el qual ens van conduir a una Regada. Se veia
D'entre una coverage. A les 20:30 vam anar a
dormir.

Dilluns E6: Me aixecat a les 7:00 per anar a les
9:30 davant en la Topografia del Tírron. Però avans
de visitar-ho hem anat en el centre d'informació
sobre les importants d'aves que s'estan fent
sobre la ciutat. A les 11:30 ja ens estan explicant
la topografia del Tírron. A les 13:30 ens anem a fer
Xavi D i en Xavi C. Ens anem perquè tornem visita
sobre el tema. M'agraden una pinya i l'altres. A les

14:15 ja estem en el lloc de visita. És una casa
on podem visitar fungus del març, però sobretot
impacte per als seus cecs. Anem a les 16:00 i ens
dirigim en el col·legi Santa Maria. Allà comencem
a fer el treball del tema. Estem fins a les 17:30
i després ens anem. Jo torno a casa i començo a
traballar per fer el projecte. Deputo una mica
ja de malalta per anar-m'n. A les 20:00
me'n vaig a dormir.

Dimecres 27: Me aixecat a les 5:50 per dutxar-me
i anar a treballar. A les 7:30 ja ens trobem en el lloc
que hem quedat amb el prof. Anem al tram
per anar en el camp de contacte de Reddenburg.

A les 10:00 ja estem en el camp i el comencem a visitar.
Després ja veiem amb la Petica per que m'ho trobava
als documents i fer un assaig. M'agraden
molt la Petica iestic intencion de quedar amb ella al

Dimecres. A les 15:00 ens anem del camp i a les
17:00 ja estem a Berlín. En Xavi D, Xavi C, la Petica
i jo anem a fer un volt per la ciutat. A les 18:00 ella
se'n va d'anar cap a casa i jo quedo amb ella
per anar a la discoteca al Dimecres per la nit. A les
18:30 jaestic a casa. Faoc els meus penes i treballa
per el projecte. A les 23:00 jaestic dormint.

Dimecres 28: Me aixecat a les 8:00. Em dutxo
i un menjar d'immorçen. A les 10:00 em
quedat amb els francesos i els anglesos junt amb
els professors per anar a visita al director d'una
compagnia jueva. Em estat parlant fins la 13:00.

Jo i en Xavi C. anem a menjar uns sandwiches en
un parc petit. En Xavi D. no està amb nosaltres, perquè
no a pogut arribar l'autobus i s'ha perdut la connexió.

A les 15:00 nosaltres ens trobem en el col·legi Santa
Mona. Estem fins a les 18:00 en el projecte i que general-
i el plan acabat. Jo vicio cap a casa i tinc a La Patruia.

Em quedat aquí a les 19:30 jo i en Xavi C. Plan d'anar
a La Patruia a l'hotel. Encara em queda molta hora per acabar-me.

Un cop hem trobat a La Patruia i a les 20:00 anem
dintrem a les 23:00 sentim de les 23:00
anem a menjar en un McDonald's. N'hem menjarem en

Xavi C. i jo. Els altres i unes de La Patruia s'han un
a les 23:00. Nosaltres a les 00:00 i acompanyem
a La Patruia fins a casa seva. A la 1:00 joestic a

casai a la 11:30 joestic dormint
Dijous 29: Me aixecat a les 6:30 per anar a les 8:00
en el col·legi Santa Mona. A les 9:00 en Xavi D., en

Xavi C. i jo hem acabat el projecte. A les 10:00
fins a les 13:00 t'hem mirat els projectes dels altres
compagnys. Després en fa una altra de treballar

Nosaltres tres anem a jugar un partit de futbol
sense saber que després de l'hora de treball es farà
l'oposició d'aquest intercanvi. A les 15:00 acabem el partit
i el sentim de professors com quasi sempre ens acostuem.

A les 16:00 en Xavi D. s'han va cap a casa i jo i en
Xavi C. anem a comprar. Jo i ell ens comprem un puzle
molt bonic i molt bonic. A les 17:30 joestic a casa per

delicats i vestim-me. Em poso als pantalons nous.
a les 18:30 joestic amb en Xavi C. a la meua estació
Substans. A les 19:00 jo ens trobem en Xavi D., a la

Patruia, a la Emoryska i a tots els francesos i a quasi tots
els alemanys. Anem en un cotxe de nit i tots donem
carreres i veugues amb el cotxe. A les 23:00 jo

i els meus dos amics ens anem del cotxe per anar a la
gita dels nostres companys catalans. La gita es fa a casa
dels corresponents de la ISSIS. A la 1:00 s'acaba la

gita com que no hi ha matre, jo, la Nuria, en Jordi i
en Xavi C. ens em despullen per arribar a casa. Com
que la casa de la Isis està molt lluny de la mar i a

mes que no s'ha arribat l'autobus, v'ens anem a casa a
les 5:00.
Divendres 30: Me aixecat a les 7:00 per anar a les

9:00 a comprar als negocis dels meus familiars. Però
com que no em quedem dimes de vell de intercanvi de
moneda en Xavi C. Però no el trobo ni a ell ni en

Com que a les 10:30 em quedat en el col·legi Santa Maria per veure la Esmiriska ja em dirigiré cap allí.

Però mentre talle a la Esmiriska en la qual hi haig dues pates. A les 11:00 la Esmiriska va a la classe i ja em queda esperant fins a les 11:30 en Xavi C. Però all no hi.

Menjar em queda una classe, com a conium els diners en el banc. I avui és com era ja fare diners. A les

12:00 tot començant per a que no tinguin les tantes veig a començar els negocis. A les 13:00 torno a casa i veig a marxa a casa dels meus de la Johanna. a les

14:00 ja estic fent les maltes. A les 15:00 em despediré de la família i de la Johanna i em veig a l' aeroport amb el Benjamin i la Johanna, al seu pare, en Melias (Herman), i ja.

A les 16:00 ja estic a l'aeroport i em despediré de la Johanna i el seu pare i expira. Em talle a la Patricia i em interconectem la adreça. Em veig una foto amb ella i la veig dels pelus. També em despediré de la Esmiriska. A les 18:00 ja estem amb nos.

A les 20:00 ja estem a Zúrich i a les

23:00 a Barcelona. Analem l'aeroliner cap a Figueras.

A les 1:00 ja analem a Figueras i tots ens acomodem als troncosos. Jo veig dos plers en els meus puns i als hi hane la meua en els meus puns que m'han vingut a veure.

AQUÍ S'ACABA BEN DOS SEMANES BEN

BOBES I QUÉ MAI OBLIDARE.

DIARI DE LA
MEVA ESTADA
A
BERLIN

13-30 / ABRIL / 1999

ALEXANDRA PEÑA

5

Jr-4-99

A les 8:15 he anat ha agafar l'autocar per anar cap a Barcelona i a les 8:30 he sortit de Figueres cap a Barcelona.

Fins a les 10:00 no sem arribar a Barcelona. Vam estar a l'aeroport fins les 1:15 que vam embarcar a l'avió cap a Zúrich i a les 15:00 he arribat a Zúrich. A l'aeroport de Zúrich he esperat fins les 4:15 per agafar l'avió cap a Berlín. A les 19:00 he arribat a Berlín i a l'aeroport m'esperaven la Jana i el meu pare per anar a casa seva. Quan hem arribat a casa la meua mare ens estava esperant. Després m'han ensenyat la casa i l'habitatge on jo estava en la meua estada a Berlín. Després la Jana a trucat a la Kelly, que és una amiga seva que té a la Irma Klauin a casa seva i hem quedat per a anar a donar una volta.

hem agafat l'autobus i hem anat al centre on hi havia un bloc tanat tot ple de botigues i hem pres un gelat. A les 9:30 hem anat he agafat l'autobus per tornar a casa, però l'autobus siens havia escapat i hem tingut de agafar el metro. Després del metro hem agafat un autobus que ens ha portat fins a casa. Després a les 11:00 ens hem anat a dormir.

18.4.99

Me he aixecat a les 7:30 per anar a Sachsenhausen. El pare de la Jova ens ha portat a Sachsenhausen.

Allà ens em esperat prenen un café als meus companys.

A les 10:00 aproximadament hem entrat al camp de concentració de Sachsenhausen.

Aquest camp m'ha im presionat molt perquè hi havia imatges impresionants.

A les 13:00 hem sortit del camp hi hem anat a dinar a casa de la Jova.

Jo i la Inma havíem quedat a les 11:30 ambels altres però nosaltes em corribat

a les 13:00 i els nostres amics ja havien marxat i jo i la Inma hem anat a donar una volta i em vist monuments dels nazis

A les 8:00 hem agafat el metro per tornar a casa, on ens esperaven la Jova i la seva mare. Em anat a casa i em sapat.

Després he parlat amb la meua mare i he anat a dormir.

19.4.99

Araüi m'he aixecat a les 7:30 i he anat al institut St. Hauen.

Allà ens han explicat lo del projecte i després he anat a menjar amb els meus amics.

Em menjat al metro i després hem anat a donar una volta i em anat a la ciutat de NPKÉ, a la Warner Bros i a un centre que és el més gran d'Europa.

Després a les 7:36 he anat amb la Jana i em sepat al Burger King.

Després hem anat cap a casa i a dormir.

20.4.99

A les 7:30 me he aïrejat per anar a l'Escola St. Flavien i he fet classe de frances i anglès. Després he sortit fora per trobar-me amb els de la meua classe per anar a fer una visita turística.

Després hem anat a dinar tots junts i més tard a les 15:00 hem quedat al St. Flavien per anar a veure els memorials.

Jo he anat a les Illes Antiguas. Que m'han emparat molt.

A les 6:30 he tornat cap a casa, me dutxat i sopat i me n'he anat cap a dormir.

21-4-99

H'he aïxecat a les 8:00 per anar al institut no catòlic per fer classe.

hem fet les cançons de la obra de lecture que anirem a veure dissabte .

Després ens han deixat una hora per dinar.

A les 14:30 hem anat a veure el CHEKHOV I CHAIEV I un tros del TUR DE BERLÍN, i la torre de la televisió, que és la més alta de Europa.

Després hem anat a un centre comercial i a sopar al BURGER KING i després hem anat cap a casa .

Mesopat a les 9:15 i he anat a dormir.

22-4-99

Aquest dematí hem anat al centre que no és catòlic i hem fet classe d'anglès, després hem anat a l'austrà i hem dinat allà.

A la tarda hem vist una pel·lícula del diau i d'Ana Trank.

Uns tard ens han repartit el nostre tema del projecte i la nostra visita.

Mesaltes hem anat a donar una volta sense els pares i hem marcat cap a casa.

Quan he acabat he llegit una mica i he anat a dormir.

23-4-99

A les 9:30 me aixecat i a les 10:00 ja era a Hansa-platz per anar a visitar el memorial que m'havia tocat que era el de la Deportació als jueus cap als camps de concentració.

A les 13:00 he anat a dinar i després a les 15:00 he anat al Institut Strauchen per treballar en el memorial.

A les 18:00 he anat a donar un vol amb els meus amics i després he anat cap a casa.

A les 9:30 he quedat amb els meus amics, els francesos i els alemanys per anar a la disco.

He tornat a les 4:00 a casa i he anat a dormir.

24-4-99

H'he aïrecat a la 1:15 i me dutxat.

A les 14:00 he dinat.

A les 15:00 he anat a Tempelhof i després he anat a veure el mur de Berlin però ens hem perdut i no hem vist res.

A les 18:00 he anat cap al GRIESTHIEATRE a veure una obra divertidíssima.

A les 11:00 he tornat cap a casa, he sopat i he parlat una estona amb els pares de la Jana perquè ella no hi era, havia anat a una festa.
He anat a dormir a les 12:00.

25-4-99

M'he aixecat a les 12:30 i he esmorjat.
A les 14:30 he dinat i a les 16:30 he anat a Tern pel·lrof per anar amb els meus amics a demar una volta. Hem anat de cenhe i m'he fet un refret.

A les 19:30 he anat cap a casa a dutxar-me i a les 9:00 era a Jonastiler Chaussse per anar a la Discoteca.

He acabat a casa d'en Joaquin a les 3:00 i he anat a dormir a casa seva.

26-4-99

A les 9:45 he anat a la Topografia
dels Terrers i després hem pujat a un
edifici on es veia totes les dades
que s'estan fent a Berln.

A la tarda he anat a fer el projecte
al centre d'investigació del
antifasemisme, un temafora nou
per mi.

Després he anat a donar una
volta i cap a casa.

Quan he arribat a casa he sopat i
m'he anat a dormir.

27-4-99

M'he aïrracat a les 4:30 pensant que eren les 5:30 i he agafat l'autobus per anar cap a Zoeliger Garten i quan he arribat al metro m'he he adonat que arribaria una hora abans i m'he esperat tres quarts d'hora al metro.

Després m'he trobat amb els meus amics i hem anat cap a l'estació del tren per anar cap a Ravensbrück.

Hem anat a veure un camp de concen traar romés per adones.

Després hem acabat hem anat a dinar una volta i he marxat cap a casa.

Quant he arribat m'he dutrat, he xapat i he anat a dormir.

28-4-99

M'he aixecat a les 8:30 per anar a una sinagoga. Allà un sergent que és el president de la Comunitat jueva de Berlín.

Allà ens han donat de esmorzar i hem preguntat coses sobre els jueus a ell i la poca de la guerra.

Després hem anat a dinar tots a una pizzeria, que les pizzes eren super petites.

A la tarda hem anat al St. Hanen a treballar sobre el projecte.

A les 7:30 he tornat cap a casa perquè he decidit anar amb la Jana a donar una volta.

A les 9:00 he jugat, m'he dutxat i he anat a dormir.

29-4-99

M'he aixecat a les 9 perquè havia d'anar al St. Hovien a presentar els treballs.

Em fet un aparelliv tots junts (francesos, alemanys i catalans).

Després hem anat a dinar a una pizzeria italiana molt bona i em conegut a una professora de França que ens volia convidar a una caca-tota però nosaltres no hem acceptat.

A la tarda hem anat a comprar les últimes coses i després hem anat a una fira d'un bany a Berlín.

He marxat cap a casa i he anat a dormir.

30-4-99

All dematí he anat al Reichstag (parlament d'Alemanya) i he anat a dinar a casa.

A la tarda havia de ser al aeroport de Berlín a les 21:30 però he anat a les 5:00 perquè havia molt de tràfic.

A les 6:15 hem agafat l'avió per anar cap a Zúrich i a les 7:30 hem anat a Zúrich.

Allà hem estat fins les 8:00 per agafar l'avió cap a Barcelona.

Hem anat a les 10:30 però no hem agafat l'avió cap a Figueras fins les 11:15. Hem anat a Figueras a les 11:15 on ens esperaven totes les nostres famílies. La meua estada a Berlín no està fualística.

Alexandra Peña a Sanchez

David Dondech R.
"Nunca Mortuol"

LIBRES TEXT

LAB 17 B

DIARI I IMPRESSIONS EN L'ESTADA

- El primer dia, el dissabte, va ser quan ha començat tot.

Primer vam anar amb autoxica des de Figueras a Barcelona per donar un cop a girar un auto amb exala a Zürich fins a Berlín. El cotxe va ser agitat però molt bonic. El dia d'ahir atornar hem i establers, allí hi havia les famílies demanant per rebreus. A mi em va rebre un mol net, Florian Ottmann. (ben mol, però una mica massa xerifol. Viena en una unitat que es diu Spreeau, a uns 10 km del centre de Berlín.

No m'agrada viure, bonic, es molt bonic, en dir massa satgura "queden". Perquè això que són d'una que va a les aforses...?? Però realment així força satisfet i content en un dia don englobat, veig anar a dormir aproximadament a les 9:00.

(17-04-91)

~~17-04-91~~

Xavier Domènec i Montoya

- El segon dia, va ser força tranquil, doncs, a les 9:30 del matí ens vam dirigir a l'antic d'Oranienburg, per fer una visita al camp de concentració de Sachsenhausen, on un exdeportat jueu de 87, ens va fer de guia.

Primerament vam entrar per una de les entrades on, vam creuar fins alle hauríem, (que estaven cremats per els neo-nazis, com a un acte de rebelle), després vam anar a una altra barraca on hi havia fins, esperant alguns dels habitants del camp. Finalment vam anar al crematori. Un xec una espanyola també espanyola i per nuntiar.

A la tarda vam anar per Berlín i vam fer de nou metral.

Ha estat un dia utilitari.

~~18-04-91~~
F. J. J.

(18-04-91)

- El tercer dia, em vam reunir amb un dels col·legis (Schule St. Marien), on vam dir de nou els moments i bones tractar. (Penso que fan el que volen amb els catòlics).

A la tarda jo i els col·legis, vam anar a veure Berlín i per la zona est.

Ha estat un dia molt tranquil.

(19-04-91)

~~19-04-91~~
F. J. J.

- El quart dia, vam anar (els catòlics) els jueus vam anar amb un "bus", on es va fer una mostra de la memòria Berlín.

Vam poder veure: el Reichstag, la Porta de Brandenburg, la Torre de la TV, el Jardí de Berlín, alguns embalsats, com la ruina, etc. Personalment m'agrada més la Berlín est, potser perquè no estic amb els jueus, per la de els edificis, de l'arquitectura perquè aquest hivern, i per la nova capital alemanya i europea. (Ha estat d'alta tensió, si a la

La part comunista estava força antiquada.
Per la tarda vam anar a treballar sobre
el projecte, punt francès, italià i
alemany.

Ha estat un dia bo.

(20-04-91)

*Wolfgang
Blümmchen*

- El conque de la van anar a l'Ebersmünzger-
haus, per assistir a classe amb el meu
reversipendent (en Franck). Veié les de
8:00 a 9:30 una classe de literatura ale-
manya i després de l'interval una de física.
Ara em van fer un molt amb la classe
i la forma de desenvolupar per part dels
mestres.

Després de dinar vam anar amb els
mestres calabres a un granet anomenat
molt CHEIK POINT CILIKLY, on vam
gaudir d'importants per veure a l'altre
banda del mur com amagatells en els

colzes. Personalment em va agradar les accions
del coronel POOL (magi), que ajudava al poble
a penjar d'un bloc a un altre o bé
devava meditar. També hi havia gent
que es guanyava la vida prenent gent
d'un bloc del mur al altre, com és cas
d'una dona, que va concebre un nido
dient del cas de la compta. Veig veure
algunes tombes dels que no van poder pen-
sar a l'altre bloc, etc.

A la tarda vam assistir a la Tele de
la TV del dia tenien una vista panorà-
mica de la ciutat.

Al vespre veig gràfics al piano de
KFC - Bayern Blümmchen amb el resultat
de 2-0 i un gol del 5-3 a través dels
dramatis, per tant del final de la copa
d'Europa que es disputarà a Barcelona,
serà entre el Manchester Utd. i el Bayern.

Ha estat un dia molt bo. De moment
m'estic divertint molt, i és que treballa
a pesar de que diuen que no.

(21-04-91)

*Wolfgang
Blümmchen*

IMPRESSIONS SOBRE LES CLASSES.

He conegut la classe, amb una im-
pressió equivocada.

Les mestres normalment van amb bon
humor, cosa que afavoreix les classes.
Finalment, les classes són semblants a
les mates. Aquí són entel·lineades.

En el mateix centre alguns mestres van
amb de ganes i però aquí és el nou, aquí
van amb diferent actitud.

Paquet i ser entenc però la forma de
fer classe o explicar és semblant en tots
els mestres.

Una mateixa aula fent classe de literatura.
Una demostració i tan que 10:51 a 10:55 am

Per altre aconseguint, mentre una mateixa
10 minuts que altre diferent per 10:56.

~~10:51 a 10:55 am~~
~~10:56 a 10:58 am~~

(22-04-94)

DIARI SOBRE L'ESTADA

El dia 10 al matí, pged que el dia
anterior, vam anar al Oberaufengarten, a
fer algunes classes. Aquest cop les classes
no van ser molt divertides, potser perquè no
vau entendre nos.

A la tarda anarem a la conferència de
Winnicott. Allí vam assistir a un
de tres en apassionat per menjar i des-
nucament entrem al museu que he ha
dins les cambres de tot el col·lectiu.

Vam poder apreciar i sentir gràcies a un
"professor" o "ex-professor de física" de repul-
ment a la qual era solament el seu
davant de II y. Mundial. També veiem un
vídeo, en el qual era mostrava la vida
d'una família jueva que s'anunciava
en una casa, omerta per un animal. Aquest
vídeo és molt famós i amb el llibre "The
P. d'Anonima "Mondrian de Anja Frank".

El llibre és escrit en seu soch, d'altre,
Anja per no abusar-se i poder conèixer tot
el que sentia i experimentar un altre imagi-

ment? al qual se deia Kitty. Després de
la mort de Anna en un camp de concentració
trascó un amic de la família va trobar
el "lephre" o el diari i el publicà.

(22-04-91)
~~Jaume Ferrer~~

- El diari, va ser, quan vam començar
el memorial o monumnt, que trada o parla
de la vida i de la mort dels camps i de la
exterminació dels jueus en la II G.M.
A la tarda vam treballar sobre el memo-
rial, i però no el vam acabar.

~~Jaume Ferrer~~

(23-04-91)

- El diari de la vida, en veig bé
aproximadament a les onze, després de
dintre-me, vam anar cap al Camp de
Auschwitz. Aquell migdia pujarem al HERM
BELLU sobre BO-HUB. D'espelade ve
seu manna i el resultat favorable els

belluier per U-I. Trobo que la gent que
el més cibernètic, o potser més emotiva
que el Camp Nou. També he pogut dir
que hi ha més gent que al camp
de Berga. Aquella tarda hi havia ja més
de 40.000 persones (segons el diari).

A la tarda vam anar a veure una
obra de teatre, anomenada CAFE DITTE, que
tractava, d'un bosc, que hi havia tota
mena de gent des de el. Llumina, fins
a PUPKS, empresaris, etc. Hi va haver de
molt a mit. En va agafar molt a mit
(i sense exagerar), però que el actor
ho va fer molt, i així es va deure de
d'espelade... d'acabar? i el resultat de
muller i Gomis parer va ser el que em
va encantar.

~~Jaume Ferrer~~

(24-04-91)

- Un veig. Deu d'hora, i veig com a
puc a l'hotel amb un caraguel·la i un plàter.

en Südkorea. Al migdia vaig anar a les
dues a menjar a casa. A la tarda vam
passar per Berlín. Va ser un dia força
tranquil.

(25-04-99)

~~Justa~~
Domingo

Pel matí vam anar a visitar el museu
de la "Topografia del Terror" i el "Museu
de la Resistència". També vam visitar
un centre d'estudis de les obres grans al
Berlín oest.

A la tarda vaig anar per Berlín.

(26-04-99)

~~Justa~~
Domingo

Al matí vam anar a Ravensbrück, a
visitar el camp. Però aquesta vegada no
hi havia guies. El viatge va ser molt llarg.
Arribarem molt tard.

(27-04-99)

Justa

El dia en seria breu que anar a
visitar la Sinagoga, però em vaig quedar
a casa, ja que, vaig perdre l'autocar.

(29-04-99)

~~Justa~~
Domingo

El devendrer em vaig llevar tard, perquè
fa dia l'últim dia.

Vaig anar a l'aeroport a les 16:30
perquè hi havia un murri de tràfic.
Finalment em vaig despidir del demanant
i vam marxar.

A les 0:50 vam arribar a Figueras.
Tot va tornar a la normalitat.

(30-04-99)

~~Justa~~
Domingo

Diario de Berem.

17.04.99 / 30.04.99

17.4.99

A las 8h de la mañana he llegado al instituto donde hemos quedado con todos los compañeros. A las 8:20h el autor se fue a Figueras y la llegada al aeropuerto de Barcelona es a las 10:30h.

Hemos ido con la compañía "Swissair" la cual nos ha tratado muy bien.

La comida no ha sido tan mala como pensábamos, aunque escaseaba un poco.

A las 3h hemos llegado a Zürich donde hemos hecho transbordo.

Al llegar al aeropuerto de Berem, allí me estaba esperando mi compañera Sissi (con un cake que omnia "Haba Mermi").

Allí me he despedido de mis compañeras/las españolas; todas estábamos muy felices con la nuestra ciudad con panes.

Boerni Santiago Castorejo

IES Narcís Moratória.

A mi me ha tocado ir en una casa con otra española la Hiniyam, y heamos sido de las más afortunadas (porque los otros van solos).

Su madre me está enseñando el Maltes y ahora está en Alicante en un apartamento.

Para ir hacia casa ya heamos subido en bus, E-Bahn y U-Bahn.

Aquí la gente se acostumbra a casa y hacen bastante los zapatos.

A Steffi le gusta mucho hablar por teléfono. Y una amiga sola nos ha comido la visita. Heamos comido unas diggas y nos heamos puesto a hablar de como vivíamos mañana.

Los U-Bahn y los E-Bahn me son tan difíciles para los Bus son muy fáciles.

18-4-99

El despertador ha sonado me me lo podía oír tan solo eran las 6h de la mañana. Y ya nos heamos que levantáramos.

Después de aseo nos y vestimos, nos heamos ido a desayunar (que digenente que es todo aquí).

Al ir para la parada del autobús nos heamos encontrado con la Escameyada y su compañera alemana.

Al hacer el segundo transbordo con el U-Bahn misestros alemanes nos van de.

lado solos (no temíamos que hace ninguno transbordo más; tan solo bajar en la parada apahuma).

Se nos ha echo muy corto todo y que era un día de viaje. Porque nos heamos explicando todas las historias de ayer.

Al llegar a la estación de Anagnin-
burg nos hemos reencontrado todos.

Y allí nos esperaba el Sr. Bondage
un representante del campo de concentra-
ción.

En el campo habíamos muchas imágenes
muy fuertes y se nos hacían más que
explicadas por el Sr. Bondage.

Después de la visita a Hilinam y jo-
nos hemos dirigido tarde Stegi tenía
las caballerías.

Allí nos presento los amigos suyos,
con una de la cual fuimos a comer
y a tomar un helado. #

Al llegar a casa la amiga (Nidee) se
quedo a dormir.

Me lo he pasado muy bien, Nidee
esta boca.

29.4.00

Hoy nos hemos levantado a las 7:30h
a causa de esto hemos cogido tarde a la
St. Mariam Schule.

Allí nos hemos reencontrado con los ale-
manes, franceses y españoles. Y nos han
echo como una conferencia de bienvenida.
En la cual también nos han explicado
que íbamos a la casa de Wannsee y
nos habían venido a escoger los temas
de visita y de trabajo. Esto nos lo sentado
muy mal a todos.

A la 1h hemos quedado con los alema-
nes y franceses para empezar a hacer
el trabajo; pero de gimnasia hemos ido a
visitar la ciudad.

Hemos entrado en unos grandes almacenes
y en una tienda que todo lo
que había era de Nike. Se llama "ba
"Nike town" (Es la ciudad de Nike en Ingolstadt).

También estaba el Manngo donde había una única esportadora, era de Beirute.
Lebana.

A las 7h hemos quedado casa in para casa.

Da. Thais ha venido con mascotas. Esto ha muy chistosa por que era de primera vez que iba sola en metro.

20-4-09

Hay por la mañana hemos quedado en una estación de metro. Pero mi prima para no pagaba. Y el padre. Se ha recibido una llamada de casa que pagaría más tarde porque había cogido de metro equivocada.

De Jimar ha pagado. Pero hemos visto pasar muchos metros. Más que en toda mi vida.

Después nos hemos dirigido a buscar a los parruceros con autobuses para ir a visitar de ciudad.

Hemos visto de modo de Beirute, muchos parruceros, de Beirut, de las partes más importantes de Beirute. Por la tarde hemos ido a dar una vuelta por las tiendas de Beirute y a caminar.

Y después nos hemos dirigido para casa.

21.4.99

Hoy nos hemos levantado a las 7:30h; en ese momento hemos visto a la madre de Steffi. Su madre se llama Gerlende. es una mujer muy simpática. de hemos preguntado por su perro, es muy bonito se llama Rodi.

A las 8:25h la Esmeralda ha llegado a casa (porque vivimos a 5 min. caminando). Y nos hemos ido al Bus; hoy me hemos llevado todo el instituto.

Al llegar aquí nos han dejado una clase donde hemos traducido unas canciones de Alemania al español. (Las canciones son del teatro que vamos a ver el sábado).

Al acabar esa clase me he ido con la Steffi a la clase que le había que era económica.

Aquí las clases son diferentes que en España.

las mesas estan questas como un cuadro.
divido.

- das alumnos van al trabajo sin pedir permiso al profesor.

- dos alumnos comen y beben.

- da pizarra es móvil, se mueve hacia arriba y hacia abajo.

- das sillas son más cómodas y las mesas grandes y juntas.

- das cosas tienen una duración de 1:30 h.

Después de comer una pizga. Hemos quedado con los amigos para ir a ver un museo y va mejor de la tv.

Tiene una vida muy bonita. Pero arriba de todo estamos a 203 m.

Después nos hemos dirigido a casa donde nos esperaba la madre de la Steffi.

22-4-99

Hoy es un día muy madrugador. Son las 6h de la mañana y yo me he despertado para ir a hacer una clase de castellano (que dieste en Alemania a hacer una clase de castellano; a quien se le ocurre no se lo crea), pero así es y es muy divertido.

Al llegar al instituto los españoles nos hemos separado y cada uno va con su curso. Parece alemán. Nos han separado dos personas y en mi clase sólo estamos cuatro españoles.

Al llegar a clase su profesora nos ha explicado lo que tenía pensado hacer: nos teníamos que poner a alemanes y a españoles. Yo quería ir con Steffi y sus amigos para ir con la Wiliam. A mí me tocó con cinco chicos alemanes y me daba mucho gusto. Pero en seguida.

me entendí con los de esos cinco se llaman deche y nicobae (así es como se pronuncia pero no se como se escribe). Después giramos a la casa de Inga. No que tan divertida.

Por la tarde hermanas iba a la casa de Udamsae.

Además nos han dado hojas impresas; nos han echo una charra y hermanas viste una película (el diario de Ana Frank).

Hermanas acabada el organizador las tra- bajos y después nos hermanas dirigidos para casa.

Hoy nos hermanas levantado a las 7:30 para estas en el aeropuerto a las 10h. Pero yo he ido antes para ir con la Niemann en el mismo metro.

La Carlina y yo hermanas a llegado a la estación a las 9:30 nos sabían 30 min así que nos hermanas despedido hasta la primera cabina telefónica y hermanas llama- do a la abuela de la Carlina porque era su cumpleaños.

Hermanas visto el aeropuerto a las 8:30. Amiguillos y a las 12:45h ya hermanas acabada.

No hermanas tenido mucho tiempo para comer así que hermanas cogido una hamburguesa y un helado y nos hermanas dirigidos a la escuela St. Marien.

Al llegar al colegio hermanas solicitada de tardí porque es no tanto. Después de acabar el trabajo en el

St. Marijon, nos hermos ido a dokar porque hermas ido a ea discoteca para cece braido.

De ver ea discoteca por guera nos fare. Co um cruso.

De ea discoteca nos hermas ido a cas 3h de ea mastrama y hermas deagado a casa a cas 4h.

da Steggi se ~~pare~~ buco y se guera a cas 6h a cas calabidos.

24-4-98

Hoy nos hermas ebantado a cas 2:15h a casa de que ayer deagamos a cas 4h de ea ma. mana. A esa hora deamogamos y a cas 5h hermas comida. Todo ha sido muy justo; porque a cas 6h nos hermas ido de teatro. Ee s-bahn que kamamos que coger se ha estapeado y tubimmas que coger ee siguiente.

Por eso deagamos 10 min. tarde. De deogar a adii empergo ea obra. En ea media parte me cantaban muchas cosas. ~~esente~~ Después antoasmas de teatro; todo de cruso estaba adii.

Ee teatro acabo muy tarde; se acabo a cas 10:45h. Tenemas tiempo hasta de hacer una pausa.

No duoi mucho tiempo. De deogar a casa ea Miniam y yo nos

quíamos a jogar a cas cartas pero
no acabamos ea partida porque
teníamos sueños.

25-4-99
Hoy día cinco de Abril de 1999
hemos tenido el día libre para estar
con nuestra familia alemanna. Para mí
alemanna esta con los caballos desde
las 6h de la mañana hasta las
6 o las 7 de la tarde porque su caballo
campe.

Durante toda la mañana he estado
con la máquina y después de comer
cada una se a ido con su caballo.

Hoy he ido con mi cordera de siem-
pre a dar una vuelta.

El suqum y el Jodi nos han de-
jado que hoy mandaban ellos.

Y nos han bebido a unos grandes
almacenes (pero todo de noche de
de noche).

En los almaces casi todos nos
hemos probado algo.

Quero mais que outros. Però sólo uno se ha comprado una camiseta muy bonita de um equipo de fútbol alemán.

26.4.99

Hay que he reunido para ir a la "Topografía del tensor" que son dos subferencias de la Gestapo.

El primer turno es ha tocado a los franceses (como siempre).

Mientras esas estaban ahí nosotros hemos ido a dar una vuelta por Alemania.

Después nos ha tocado a nosotros y nos ha ido muy justo cosa comer porque a las 2:15 teníamos la entrevista sobre el tema de trabajo.

Δ mí me ha tocado la "Gestión de la Bodega".

Δ sido muy interesante. Porque tomé bien notas sobre la muestra "Gestión de las estructuras y una decena de años muy bonita".

Por lo tanto teníamos que ir a la

St. Marien Schule; pero como que
hermos acabado muy tarde la visita
mas han dejado in por ahi.
Visita turística.

27-4-99

Hay día 27 hemos ido al campo
de concentración de Ravensbrück (es
un campo donde sólo había prisione-
ras de sexo femenino. Aunque también
habían hombres).

Hemos podido ver los crematorios
cosa que nunca nos habían dejado
ver en ningún campo.

Ha sido muy impactante.
Habían memoriales a muchas
mujeras españolas; y eso es lo que
más le afecta; ven a tu país en
uno de estos sitios.

Por la tarde nos hemos dedicado
a en a dar vueltas por Berlín;
al gim y al cabo siempre
volvamos a parar en la misma
calle
la calle principal de Berlin

(pasa maestros).

A partir de hoy ya vamos com-
tando los días que faltan para
en pasar a casa.

28-4-98

Hoy por la mañana hemos veni-
do una charla con el Sr. Mario
Oppenborg (que es el dirigente de la
comunidad judía ortodoxa).
Que nos ha explicado un que com-
sista de negación judía y sus ueem-
cias, pensamientos...

Por la tarde nos hemos dirigido al
colégio St. Mariem donde nos que
nos hemos presentado 'benamos espa-
ñoles amenas los o tres.
dos franceses se han presentado 'in-
más tarde.

Y hasta que no ha pasado esto ha-
na no se han dignado a subir.
Al acabar las horas del colegio
St. Mariem nos hemos ido para
casa ya que era un poco tarde.

Solo quedan 2 días para ver a mi familia.

29-11-1989

Hoy me he despertado a las 11 de la mañana para que a las 8h estuviese a en la St. Marien Schule.

Esta noche he dormido sola así que he venido a todo el que cuarto para mi sala.

Cuando yo he salido de casa Steggi aún estaba durmiendo porque ella a la St. Marien Schule iba a in a las diez. Porque es cuando se exponían los trabajos realizados por los españoles, franceses y algún alemán.

Después de la exposición unos alumnos nos nos han representado una obra de teatro.

A sido muy divertida, aunque nosotros entrenaíamos de canda. Había un chico que hacía muchos gestos y hacía la obra entretenida.

Por la tarde nos
hacemos compañía para
misma familia.

Hoy anda otra gente y día para ir
para casa.

50-4-99
Hoy es de Abadía de Agua no sé de
último día que he dormido en Ber-
lín. Y estoy muy contento de que
así sea aunque me da pena porque
me he tocado una gripeña muy
agradable.

Por la mañana he aprovechado para
ir a visitar el Reich. Ya que no lo
había visitado.

Me alegrado ha caso, he comido y nos
hemos dirigido al aeropuerto de Toga
donde hemos ido hasta Zürich y de
ahí a Bruselas.

Donde hemos cogido un autobús que
nos a llevado hasta Figueras.

En el autobús íbamos contando;
por eso estábamos contentos/as de
estar de vuelta a casa, a la ma-
nadrada. Después de unas vacaciones.

De regreso a nuestro constituto nos
gasto tiempo para bajar y curre un
abaco a nuestras ganancias.

De regreso a mi casa les di los
negabos y tenia muchas gomas de
experiencia cosas, pero el sueno podio
con omisio.

Naemi

Naemi Santiago
Gashilejo .
(Figueras)

 BUSQUETS
RIBOSA. MADE IN THE U.S.
20.550.267

8 422829 034516

PRO-TERRA
PRO-AQUA
PRO-MATURA

Shahrelwazir, Sakti
DIAKI DALEMANYA

17/4/99

Així a les 8.15h havíem quedat amb els francesos davant l'Institut. Així que hem anat: tot hem marxat cap a Boxcala, on, allà hem agafat l'avió fins a Zurich i desde Zurich a Berlín. A Berlín ens esperaven les famílies corresponents de cadascun. La veritat és que je estava totalment nerviosa i quan al·he conegut no sabia amb quin idioma parlar-li. Els seus pares n'eren entenen l'alemany i el còsat (ja que ells ho són), però amb ella parla l'anglès. Realment aquests alemanys mengen fatal, per sopos em menjat "oeppi".

19/4/99

Així ens hem hagut d'aixecar a les 8.30h, la Kristina m'ha acompanyat fins al metro, on ens hem trobat amb altres companys, desde allà hem anat fins a Oxanienburg (sense els companys alemanys). Un cop a Oxanienburg ens om dirigint fins a Sachsenhausen on un ex-internat del camp, el Sr. Bendorge ens ha anat expli-

→

can tot el que veiem. Quan hem vist una fotografia horrososa d'homos que els tallaven per la meitat... se m'ha posat la pell de gallina. Després hem tornat cap a les nostres xerpedures cares.

Aquesta tarda a les 9:00h haicem quedat amb alguns altres noies i noies (els alemanys amb els catalans) i hem anat a un cafè a prendre algo. I quan n'hem sortit, hem anat a veure una mica el centre.

15/4/99

Araí al matí hem anat a Kato Dische Schule St. Maxim, allà ens han dit que ferim els grups de tichalle i ticsissim, els temes. Per l'atarda hem col·lectat pel centre de Berlin i hem vist tdn dos lletiguers que hem pagat.

20/4/99

Araí al matí hem anat al Obersumpf-Zentrum i alguns hem fet la primera classe (de 9:00h a 9:30h), que jaien espanyol i hem fet una mena de con-

versa, nosaltres parlarem amb alemany i ells amb espanyol. Després hem fet una visita turística amb catalans (només francesos i nosaltres). Hem parlat només a la Porta de Brandenburg. Després hem anat a dinar, cadascú pel seu compte, jo i les noies amigues hem menjat una pizza grossa per 5DM. Després hem quedat amb els noies i hem anat a veure: el monument dels jueus, la casa de deportats, el monument a les dones i hem anat a un cementiri per veure el monument dels gitanos, però no l'hem trobat.

21/4/99

Araí al matí hem fet classe amb els nostres companys alemanys, jo he fet econòmiques. He que dot. el. Juuicada, s'assenen en vellan, mouxen de la classe sense pensus... Per la tarda els nuchens ens han portat al Museu "Checkpoint Charlie" i a la torre de la televisió. Desde la torre hi ha una vista maravillosa de Berlin, encara que plouca i feia boira.

22/4/99

Així al matí he fet classe d'anglès i la sessió és que m'he absortit molt.

Després hem marxat cap a l'banca i allà hem dirigit. Allà ens han explicat unes coses sobre aquella casa i més tard hem vist una mini-pel·lícula sobre Anna Frank. La sessió és que jo sempre he admirat molt a aquesta noia, jo no veia cap de escriure un diari en les circumstàncies en que estaven. Després hem determinat de treballar que ja té cada un, i hem tornat cap a casa.

23/4/99

Així al matí heuim quedat a les 10:00h al moment als "gitanos" amb en llano (un home d'idees), la Gemma i dues joves, per començar a treballar... però les precures no s'han presentat. En llano ens ha explicat moltes coses, i he quedat molt impressionada...
Per la tarda hem anat a Tuschete, amb alguns obsequis i alguns precures.

És molt interessant tot això de Tuschete, al principi ja per entrar-hi perquè està pintat (grafitis), després... però un cop a dins està bé, hi ha molts col·leccions que són moltes coses.

Després jo i la Gemma hem anat a mirar botigues i ara estem a punt de marxar cap a la Hetsped Disco amb la Kristina.

24/4/99

Així ens hem aixecat tard, quan ens hem aixecat, hem curat amb la Kristine, la Yevemin i la Gemma a veure botigues, però realment tot és molt cos i no hem comprat res. Quan hem arribat a casa ens preparat altre cop per anar al "Gips Theatre" i hem vist l'obra "Capé l'ellit", que per cert me m'he esperat de res del que ha dit. Després la Yevemin (compañya de monyos) ja era una jeta d'omissions i hem anat. La jeta ha estat bé! A les 2h ens n'anem a dormir.

25/4/99

Auui al matí hem donat fins tard, ja que necessitem descansar.

Per la tarda com que no teniem res a fer, jo, la Gemma, la Liziam i la Iris, hem anat a veure el Reichstag, el parlament, un teatre... però per mala sort s'ha posat a ploure i no hem pogut anar a la Galeria de la Libertat i a la Sinagoga perquè ni volem fer fotos ne en podem fer perquè queda un malament. O sigui que ens hem quedat en un centre comercial a mirar botigues i a comprar alguna cosa de record.

26/4/99

Auui al matí hem anat a Ingolax i hem vist moltes gueses desde 1800 a 1840. Després hem anat a la "Topografia del Tercer", allà una noia ens canava explicar les fotografies (en alemany) i en xavi ens ho traduïa. Després hem anat a dinar al Parlament de Berlin, que per cert és molt maco.

Per la tarda hem treballat amb els projectes de St. Maria. (però només hem treballat jo i la Gemma, al meu grup)
Després hem tornat cap a casa.

27/4/99

Auui hem anat dues hores amb l'hen, però abans hem hagut d'esperar a la Gemma i en Jordi que no venien (s'havien adormit), però han vingut a Ravensbrueck més tard. Ravensbrueck m'ha agradat perquè no és com tots els altres camps de concentracions, en els que només veus fotografies horribles, aquest és diferent ara més bonic (tot lo bonic que pot ser un camp de concentracions)
Després hem anat, jo i les meues amigues de sempre.

28/4/99

Auui al matí hem passat amb el Sr. Maxie Oppenberg (dirigent de la comunitat jueva ortodoxa), hem pres te i partit i hem parlat amb ell, ha estat molt interessant.

→

Per la tarda hem anat al ESSM i hem acabat els treballs, aquest cap els jancers han vingut.

29/4/99

Aquí al matí hem anat al KSSH i hem presentat els nostres treballs (que per cert estaven molt ben fets). Després hem vist un tros d'una obra de teatre feta per alguns alumnes del KSSH, i no ens hem enterat de res, però devia estar bé perquè t'hem xerxa. Després hem fet una manca d'apentit i me' hoard hem discutit, encara que els cal abans no parlarem.

Per la tarda he anat amb la Gemma, Lúcia i Tin, al Reichstag i la Colonna de la Victòria.

30/4/99

Aquí al matí la Kristina m'ha parlat de cap i en treuella i hem pres un gelat. Després hem esperat a la Gemma a Tempelhoof. Hem dinat i hem marxat, jo, la Gemma i la Kristina cap a l'aeroport.

Hi havia moltíssima cua i hem tardat 1.30h a sortir-ne. Ens hem demanat i hem agafat l'avis cap a Zürich. Un cap allà hem agafat un altre cap l'avis cap a Barcelona. Quan hem arribat a BCN hem hagut d'esperar l'equipatge i llavors hem agafat l'autobus fins a l'institut on els paven ja ens esperaven.

Manel Quer
Berlín 199

17/04/99

(Al matí)

Por la mañana, todos hemos sido muy puntuales, i hemos salido de Egueros a la hora prevista más o menos. En el autogar na se ha vivido mucha conversación con los franceses. Una vez en el aeropuerto hemos tenido que esperar bastante, ya que hemos llegado pronto para facturar la maletas. Después de esperar tanto por fin hemos subido al avión, para alguna era la primera vez que iríamos en uno, i no hemos quedado decepcionados. En Zurich hemos comido de de avión, esta vez estábamos mucha mas nerviosos, ya que faltava poco para conocer a las familias. Una vez en Berlín, i después de hacer cogido las maletas aún estamos mucho más nerviosos, i queríamos volver a casa. Algunos esperaron con carteles a los españoles.

pero a mí se me acercó el chico que me tocaba, i se presentó, pero no nos entendíamos, ~~hablo~~ hablo Inglés i yo Frances, pero con los gestos intentáramos entendernos, me presentó a una madre, i a su hermana cuando llegamos a su casa, parecen simpáticas, una vez él nos vino a dar una vuelta i me presentó a sus amigos, que estaban mirando sus películas. Después me han acompañado a su casa, i él se ha ido a la discoteca.

18/04/99

Hay me lo levantada muy temprano en compañía a la hora a la que me suele levantar, he desayunada i él me ha acompañado hasta la estación de metro, allí me he encontrado con otras compañeras más españolas, él se ha ido i nosotros hemos empezado mientras llega trayecto hasta una

estación. Allí nos hemos encontrado con los otros, i cuando estábamos todos hemos empezado nuestro camino hasta el campo de ~~Sachsenhausen~~, donde un hombre que había estado internado en ese campo de concentraciones nos ha explicado las cosas horribles que le habían allí. Su relato nos ponía serios ante el asunto. Una vez visto todo el campo de concentraciones cada una tenía la tarde libre para hacer lo que quisiera. Volvimos a la casa. Otras vez un largo rato en el tren. Por la tarde vamos con algunos, junto con otros alemanes a ver la ciudad. Berlín es muy grande i muy bonita.

19/04/99

Aquí me m'he aixecat tan aviat com abia, he smargat més del que menjjo a casa, encara que hem tanta de menjar aquí,

encara no hebe donat ni sapat cap dia.
Després hem parat per davant de la casa on
viu un altre dels catalans i hem marxat
junts cap al lloc on havíem quedat.
Quan ja erem allí tots hem marxat
cap a la Katalische Schule St. Marien
on ens hem trobat amb els que faltaven.
Allí hi havien tots els professors i tots els
alumnes que participen en Wintercampus.

Ens han explicat una mica la finalitat
del projecte i els temes que havíem d'ens-
saijar. Després ens hem anat tots els espanyols
junts en metro fins a una estació on la que
heia) havíem quedat amb els alemanys.

Del camí hem dinat un frankfurt.

Després ens hem entès amb els alemanys
per quedar a una hora per tornar a la casa.

Hem visitat part de la ciutat, es molt
gran i bonica. Amb edificis força
espectaculars. Hem enviat postals, Quan
hem tornat amb l'alemany uns quants

hem anat a donar una volta més, hi hem
sapat en una hamburgueseria, després tornat
marxant sols ens vam anar que ens havíem quedat,
puè hem trobat l'estació de metro desquida. A mi
i a la companya que està el meu còrrer ens preocupava-
va que, després d'haver de tornar tots sols amb
el mètra aquesta hora cap a la casa per als treus.

20/04/99

Avui ens hem tornat a aixecar a les
set, després d'emergor hem marxat cap al
Oberstufenzentrum o feu, què l'institut del
meu company. Allí hem que era una hora
abans de la prevista hem fet una classe
amb els alemanys i uns quants espanyols.

A les nou ja hem sortit a fora a exercir la
resta, puè hem marxat una mica abans més
tard del previst ja que una de les noies s'havia
perdut al agafar el bus. Quan ho tornat hem
marxat amb un bus turístic i hem parat
per la Katalische Schule St. Marien a recollir

als altres, espanyols i els altres francesos.

I hem començat la ruta turística, hem visitat la porta de Brandenburg, el Reichstak, la columna de la victòria, el mur de Berlín..., les cases més emblemàtiques de la ciutat. Berlín es molt maca i molt gran. Al mig dia hem anat a dinar per la nostra conta, amb uns punts hem anat al McDonalds. A la tarda hem d'anar a fer les visites que hem triat amb diferents professors. Se he anat a veure la Nova Sinagoga de Berlín, que a mi m'a semblat una mica aborrida, ja que hem tingut que pagar 3 euros, i com hi ha ven fotografies de l'antiga Sinagoga que van mig destruïda. I la segona visita havia de ser a una casa que havia deixat una família tal qual quan s'van fugir de la guerra. Però quan hem treballat el coner la casa no hi era, a l'entrada tancada, a la direcció era incorrecta. I com que no podem fer-hi

res, la profesora (en aquest cas era una de l'escola francesa) he dit que ja podem marcar, ja que si no la tauruem no hi podem fer res. Ja des espanyols ^(amb) ^(sempre) ens en mirem amat cap a una altra estació de metre en hem quedat amb altres companys per anar a dinar un xal. Quan hem arribat a una estació a final de línia, no sabem si continuar a marcar cap a les nostres cases, i finalment això és el que hem fet jo i tres més, que hem marxat junts. Mentre que en Jordi i en Jaquén encara s'estarien una estona allà. Ja he marxat a la meua parada i per primera vegada ho anat jo xal pel coner, però no s'ha fet res. I avui tampoc he sopat, com mai tinc gana aquí, deuen ser els nervis.

I com a última casa que apunta avui, mentre que escriu el diari, he treballat el prof d'Alimany preguntant-me per en Jordi, segurament se'n ha anat a jugar amb alguns igual que altre i no he dit res a la família.

21/04/99

Avui no m'he aixecat tant aviat com els altres dies, m'he aixecat a les 8, perquè m'ha anat cap a casa de la Mirella, prenent al meu carer, per anar junts cap a l'estació de Tarragona, com havíem previst amb alguns dels altres campings, després havíem de marxar (uns punts) cap a l'institut, però feitura una noia i ens hem exhalat, al final hem d'agut de marxar perquè no arribava, però quan erem a l'institut ja s'avisat, i hem anat els espanyols a una classe buida on ens han explicat l'obra de teatro que aniríem a veure, ens m'han donat la premsa i la última cançó, i les hem traduïdes per poder veure de què anava la obra. Després va la hora d'esbarjo de les classes dels alemanys, i quan s'ha acabat hem anat a les classes dels nostres alemanys, en el meu cas era una classe d'economia. I jo i els espanyols que erem a aquella classe no entenem

que tenie a veure un treball sobre el casu amb aquesta assignatura, però igualment me entenem res del que deien, quan s'ha acabat la classe hem anat a dinar, avui navaltes hem anat a una pizzeria, i hem menjat bé per bon preu. Quan hem acabat hem anat a l'estació on havíem quedat amb els professors, i quan ja hi erem tots ~~ja~~ hem marcat cap al museu de Checkpoint Charlie, on ens han explicat una mica el que va significar el mur que a Berlín, ja que va separar famílies i barri, i aïllava una zona capitalista en mig d'una de comunista. Quan ja hem vist tot el museu hem anat cap a la torre de telecomunicacions, una torre imponent, que desde a dalt de tot es podia veure tota la ciutat, la vista era impressionant. Després ja podem marxar cap a un vulgusum, i com que aida mateix hi havia uns grans magatzems ens hem quedat a veure'ls, però no hi de estat

gaire temps, ja que lo Meritell havia ob-
servat la seva casa a les 19 hores, i vivien
al mateix carrer, així doncs hem marxat junts,
amb uns quants companys més que també s'hi
anaven a la seva casa. Quan hem arribat
a la nostra estació ja he trucat als meus
parets, es la 2na vegada que els truco després
que estic aquí. Quan ja he arribat a la
casa només hi havia el germà del rei, i
m'ha preparat una pizza per menjar. És la
primera vegada que topo a la casa.

22/04/89

Avui, igual que abans m'he aixecat a les
8, també he emmergat, però tots veiem ben
enot i m'han deixat a mi sol a la casa,
però no he tardat gaire a marxar, he anat
per davant la casa de lo Meritell, i hem
marxat junts cap a l'estació. Un cop allà,
quan ja hi erem tots hem marxat cap
al Oberstufengentraum, i hem anat a una
classe, feiem classe d'anglès, i jo no

entenia res, així es que exercibis cases, a l'è-
gia les llibretes dels catalans que també
erem a la meua classe, i així la hora
me s'ha fet tant llarga. Quan s'ha
acabats la classe hem anat amb el profes-
sor cap a la casa de l'ianese, a on
em han portat a una espècie de menja-
der, ie on em han donat una espècie
d'arròs amb tamaguet; pasta, per 3 marcs,
i mig. Quan hem acabat de menjar hem
entrat a la villa, que és un museu, i
l'hem visitat, i an ems feta de què un
home que era xilès i que parlava espa-
nyol, ens ha explicat una mica el que sig-
nificava: el que havia passat en aquella
casa. I després hem anat un altre cop al
menjador i hem pres un cafè (amb llet)
i galetes per descansar una estona. Quan
hem acabat, hem tornat al museu, i hem
vist una pel·lícula sobre la vida d'Anne
Frank, que també era jueva i era morta

als quinze anys en un camp de concentració. Després de veure la pel·lícula, he arribat a pensar de començar a pensar en treballar en els projectes, però he repartit un petit dinar per cada grup, de la visita al moment que hem arribat. També ens en he donat un del tema del projecte que fa cada grup. M'he donat una mica més del que esperarem, ja que molts s'han convertit de grups a de visites, a més s'han tingut de reparar dos grups de quatre perquè es pagués fer més visites. Quan hem acabat de decidir-ho, ja hem sortit de la casa de Llansac, i mentre esperarem el bus ens han acabat d'explicar en hem d'anar demà. Després hem agafat el bus i es mentre i hem marxat, alguns ja cap a la casa, altres han anat a donar un volt. Nosaltres tres ens em quedem en el mateix mateix, fins que hem baixat a la parada de Tempelhof, la del meu carrer, i jo i la

Meritell ens en hem anat cap a les nostres cases. Quan ja he arribat a la meua mare hi havia el germà del noi amb qui estic. M'ha dit que hi havia per menjar i que m'he agafat jo mateix, després ell se'm ha anat, i m'he deixat sol a la casa, ja m'he fet un entrepà per sopar. Després m'he anat a llegir els fulls que ens van donat a la casa de Llansac, i quan he acabat m'he anat a escriure el diari, i mentre s'escriu ha arribat en Frank (el noi que m'ha acollit a casa seva), mentre que la seva mare ja havia arribat amb el gos mentre jo llegia els fulls de Llansac. Per així ja he escrit tot el que he fet durant aquest dia, i hi he res de nou ja he escrit. ¡A! ara quan he acabat d'escriure el noi es para l'abric i se'm va a treure el gos a passejar, encara que això no és res important.

23 104189

Ahí podria haver dormit més, però m'he despertat el noi per preguntar-me algunes coses, com per exemple que farà avui i a quina hora arribaria a casa. Després ja no podria tornar a dormir i m'he anat a dutxa i després he emmergat. Ahí també taty m'in ha anat avans que jo i m'he tornat a quedar sol. Quan ja estava de tot m'in s'era anat, encara que quedava fangue estona. He arribat a l'estació de Tempelhof mitja hora abans de la que havia quedat amb en Jordi, quan ja em hem trobat hem marxat apal moment an breu d'anar, i en uns de les parades de metro hem treballat a en Jaquín, realment fem el treball junt. Quan hem arribat a la nostra estació no em ha costat gaire trobar el monument. Però quan hi hem arribat me hi havia ningú. Hem esperat, hem observat el monument, i hem contestat les preguntes

dels Jullis. Al cap d'una estona he arribat en Xavi Taruella, el professor d'alemany, ens ha dit que havíem de fer i ens ha ajudat a preguntar a la gent del carrer. Hi ningú no coneixia aquell monument. Ni tan sols una escala que hi havia a uns pocs metres, no l'havien vist mai. Quan hem arribat la jine, hem anat a donar un volt. Hem vist unes puentes botyues que em interessaven, però eren molt cares, després hem anat a veure uns grans magatzems taty d'export. I hem anat a dinar a un McDonalds. Després hem anat a la escala Santa Maria ha preparat el treball juntament amb el grup francès. Quan hem arribat, cadascun s'in ha anat a casa seva a preparar-se per anar a la nit a la disco, Però com que jo arribava molt cansat a la casa he anat a donar un volt pel barri, que encara no s'havia vist tot. Finalment he anat a la casa, on encara no hi havia ningú,

hi reparat els fills que tenia, hi he arribat un per un els de la casa. Hem pagat, he Juan exercia el deure l'Comarcalda m'he trobat i m'ha dit que havien canviat de discatega.

Quan erem la punt de marcar cap a la dreta, m'ha trobat la meu mare, però ne hem pagat parlar gaire perquè heviem de marcar. Hem marxat, hem trobat el seu amic, i hem anat a una estació de mitja equinocada, on no havíem quedat, per culpa de la semblança dels noms de les estacions de mitja. Hem anat a la discatega directament.

Per fora es veia molt gran. Allà hem trobat ha alguns dels altres. Quan hem entrat i jo heurem tots, m'han dit que és espanyols que pitiven havien anat a l'altre discatega on havíem quedat prima. Però marxat, em hem parat a Baller i ens he hem parat molt de, encara que jo no he ballat tota l'estona.

Hem marxat de la discatega cap a les tres, hi hem arribat a la casa de 3/4 de 4

de la nit. ~~Hi~~ m'he adormit de seguida quan m'he parat al llet.

24/04/89

~~Avui~~ m'he arribat molt tard, cap a les 12 i mitja, ja que sabia vam anar a dormir tard i avui teníem quasi tot el dia lliure. Quan m'he arribat m'he adormit i hem arribat cap a la 1.

I com que ell se'n anava amb els seus amics, jo he anat a donar un volt, he vist com era el barri, i he trobat a casa meua desde una cabina. Cap a les quatre hi mitja he tornat a la casa hi m'he parat a escriure una carta, fins cap a les 5, quan he arribat el vailemmy, que era l'hora que havíem dit de ser a casa per menjar. Hi hem menjat patates, frankfurts, i altres coses que no m'agrada- ven. Quan hem acabat jo ja havia de marxar cap a l'estació on que havíem quedat

uns quants per anar a veure l'obra de teatre.
He anat ja davant la casa de la Heritella
he hem anat cap a l'estació, quan hi
erem tots, hem agafat el metro, i hem
anat a parar just davant del Crept
Theater. Hem anat a veure l'obra que
es de la Cafe Mitte, però cap dels espa-
nyols no entenien res. Quan s'ho acabat,
cap a les onze, m'hi heu que s'hi anaven
cap a la discoteca, cap a una festa, e cap a
casa. Ja me'n he anat cap a casa. En el
metre, però, erem forces que anarem en la
mateixa direcció, i jo he anat a la
casa cap a tres-quarts de dotze.

25/09/99

Avui me m'he aixecat tot tard com
ahir però també me gaire habitual, eren
les 10:30 minuts quan m'he aixecat,
i he emmergat, després m'he anat a escriu-
re cartes per la meua família, mentre

esperava que Alm troguessen per
quedar per anar, ja que tot avui
tenem d'les lleure. Cap al migdia
m'han trucat i m'han dit a quina
hora quedarem hi e com anarem, però
com que encara faltava estona, he
seguit escrivint i excitant mica.
Com que ja estava cansat d'estar
tota l'estona igual, e tres-quarts
de quatre me'n he anat cap a l'esta-
ció on haviem quedat a les 4 i mitja.
He arribat allà a les 4, però fins a
les quatre i quart me he arribat al primer,
era la Neemi, i mentre paràvem parla-
va més depressa el temps, fins que hi
erem tots. Quan ja erem tots hem anat
cap al centre de la ciutat, hi Alm
donat vol per allà, a més la Sandy
s'he fet fer un ~~sort~~ un retrat en
10 minuts, que encara que el dibuix
era molt maco no si semblava gaire Spa

no altre gent). Hem anat a mirar una botiga de records, encara que no hem comprat res, ens hem fixat en el que comprarem i records. Amb això de tarde ha parat sobretot, alguns se'n han tingut que anar cap a casa i d'altres també però per preparar-se per sortir aquesta nit. Naselites, jo, la Cristina, la Pilar, la Sandy i en Jaquín hem anat a un McDonalds ha menjat alguna cosa, i després hem marxat ja cap a les nostres cases, jo que la Sandy i en Jaquín anaven a la discoteca aquesta nit. Llavors hem tornat jo, la Cristina i la Pilar junts, però elles han seguit fer un treball.

Així ja no farà res més d'important.

26/04/99

Així, com que es dilluns tornarem a treballar, a les 9 i quart jo havia de ser a l'estació de Tempelhof, i treballar-me amb els altres, quan ja hi erem tots AMM marxat cap on ens havíem de

traballar amb els professors. Abans d'anar a la "topografia del terren", hem anat a veure un edifici de turisme, i de les altres que s'estan fent a Berlín. Després de veure'l hem tornat a la "topografia del terren", i hem esperat a que els francesos acabessin la seva visita, quan han acabat ens tocava a nosaltres. La "topografia del terren" consisteix en una exposició del naixement dels setors de la gestapo, (les quatre parets que encara s'aguanten). Alguns no hem pogut veure tota l'exposició, perquè havíem d'anar a fer la visita del projecte, i encara havíem de dinar. Hem anat a elixire que fem el projecte junts i fins a l'estació de metro que corresponia. Hem dinat en un McDonalds i hem anat cap a fer la visita, a les 14:00 hores erem davant la porta, em hem trobat els alemanys que també fan el mateix tema. Els fran-

cases; no han vingut. M'hem entret, en la
rebut un home molt simpàtic, que era
amb el qui havíem de parlar, hem anat
a una taula, en hem astat, i he agra-
t el professor francès. Després en he
explicat el que feien allí, d'on venia
ell, com funcionava aquell centre, etc. Fins i
tat en he donat de veure i de menjar uns
galletes. Quan hem acabat hem telefonat
les altres, que també havíem anat a fer una
visita i eren a la St. Maria. Hem quedat per
mar acompanyar els regals per a les mestres
famílies. Ja he tingut que anar primer
a la meua casa, a pagar diners, i després
tornar, tant ràpid com podia, amb ell,
ambibat mitja hora tard, però els he tret
qualment. Tots en hem gastat molts
diners avui, amb els regals. ~~A m'~~
ja menys hem quedaven 2 o 3 marcs a
la cartera, i això que havia anat a la casa
a buscar-me. Hem donat fettes pel centre de

la ciutat, (que ja el tenim molt
vest), i hem acabat molt cansats,
tots volíem tornar a les nostres cases.
Ja he arribat a la meua casa a les 9.
Després he repetit: era breu el diari.

27/04/99

Quan he estat ~~est~~ el primer de la
casa a aixeccarme. A les 5 i mitja he
anat al despertador m'he vestit, pentat
hi he agut de despertar a Frank, perquè
jo havia d' esmorzar, li he dit que m'havia
d'emportar, però hem semblat que no ho
he entès, i se'm ho tornat a explicar.
Ja he esmorzat i m'he fet un entre-
pà pel dinar. He marxat cap a l'ente-
rio i pel camí m'he trobat la
Meritxell. A l' istruir ens hem trobat
uns quants dels que havíem quedat. Però
no tots. M'hem marxat cap al centre, a
on ens trobaríem tots. Quan ja era l'hora
de marxar el tren encara en faltaven dos,

i el professor d'Alemanys s'ha hegut de
prestar a esperar-los. Al tren molts teníem
zones de dormir, ja que era un camió llarg.
Quan hem arribat estaven molt adormits
del tren, i teníem que seminar uns estora
més fins al camp de concentració de
Ravensbrück. Allà, hem mirat uns documents
en francès sobre dones que havien estat
internades en aquell camp, i que van
seleccionar. Quan hem acabat de veure la
petil·lula i sortirem a fora han arribat en
Xavi Tarruellà i els altres que faltaven.
S'havien adormit i havien arribat
tard. Ha dithe hem vist les exposicions
sobre aquell camp de concentració, i més
de maquetes per veure com era abans.
Hem vist els monuments per recordar a
tanta gent que va passar per allà.
Després de menjar havien de fer uns treballs,
però no hi havia prou temps. Hi hem visitat més
lentament el camp, i ens feia passar

tristes a tants, ja que en aquell lloc
hi va morir molta gent.

A la tarda hem tornat també amb
tren, era ja no teníem la san del mate-
món cap a l'estació de Berlín, ja
podíem anar an volem, i els matei-
xes de sempre hem anat a donar un
volt pel centre de la ciutat. Hem entrat
en un centre comercial en tota la raça
era espectacular, i els altres no han parat
d'empresar-se ràbia (durant més d'1 hora)
i al final només he comprat una sola
tassa de record. Com que ja estavem cansats
de tan caminar o estar dret, hem marxat
cadascun cap a la seva casa. Jo he
arribat a la meua cap a tres punts
d'horari i no s'han quedat ningú, han anat
arribant la mare i el germà del noi, i jo
m'he parat a escriure el diari.

M'he decidit de parar que al camp
de Ravensbrück ens hem treballat a uns

professors espanyols, d'Albacete.

28/04/99

Aneu ja hem podia despertar a l'hora normal, no com abier. M'ho aixecant a les vuit. A les 9:10 havíem quedat a l'estació de Tempelhof, la que jo agafa al meu bus. Però ja he arribat a les 9:18 minuts i ja no hi ha a l'estació d'arribada el treball a la Meitzell, la Gemma i la Miriam, i m'han dit que ja que eren solt. Així veia dir que ja havien marxat, i m'han anat amb elles. En un altre moment els hem treballat. Amb tots els professors i els francesos ens havíem de treballar davant la sinagoga. Hem anat a un local de la comunitat jueva ortodoxa. Allà ens ha rebut el seu director. Ens ha explicat el que significava allà, com s'havien recuperat els jueus a Berlín, ... I ens han ofert

cafè i pastes per menjar. Després podem fer les preguntes que ens interessin, i ell molt amablement ens les ha contestat. L'altre

s'ha fet una mica llarg hi una mica pesat, ja que les seves respostes eren molt llargues i les havien de traduir en francès i en català. He dut molta estona. Després ja podem anar a dinar, hi hem anat a l'altre punta de la ciutat només per menjar una pizza, que tampoc era gaire gran. A les 3 de la tarda hem de ser al St. Marc per acabar (encara començar) el treball. En una que no ens ha costat gaire fer-ho, el text del del Kumulus ja s'havia fet un dels alemanys, només s'havia de passar amb el net, i traduir-lo al francès i a l'espanyol, a més de fer el text del del mural. El treball del moment, ja s'han parlat a arribar les franceses, i amb les altres elles ja l'enganyaria. Com també

l'escala hi havien de marcar, m'hi havien
que entera no havien acabat de fer-la, hi
se'n anaven algun pare per pare i acabar d'es-
crivir-hen brut, jo, per no tornar tant aviat
a casa m'n he anat amb elles, la Kristine,
la Lil, la Naomi, tant hi havien en jardí
i en Jaquín, que han marcat més llavert-puges
havien d'ir a casa a uns hores determinades.
Quan han acabat hem tornat a les nostres
cases. Quan he baixat a l'estació de metro,
que anava cap a la casa, he trobat dins
una catina a casa meua. Patree però la última
vegada que he trucat desde Alemanya. A
la casa he trobat (pare, papusins casa);
era escrit el diari.

29/04/99

Avui me m'he aixecat especialment tard,
tots dos hem anat a l'escala St. Martí, anant-hi
hem parat per davant la casa de la Marietzell i
la seua alemanya, i hem marcat plògats. Allà

a l'escala nos han parlat de com
heue anat el projecte, equinients, discursos
i moltes parules. Hem penjat els treballs
els hem acabat de fer i hem acabat
la feina que havien vingut a fer.

Fins a les dotze mitja, canvi, no hem pogut
marcar, hem dinat en una pizzeria hi a la
tarda hem tornat a anar al Centre a
comprar els regalats que ens faltaven. En
Jardí, en Jaquín i la Naomi han marcat
altres, i jo, la Lil, la Kristine i la
Sandy, hem anat a buscar. Les feines
que hi havien, eren molt llimy però és
hem treballat, jo i la Sandy hem pujat
en una, i hem marcat de seguida amb el
dru i el metra. Me arribat a la casa a
les 9, i 4 minuts. Demà si marquem,
però però la última net que dormim
aquí.

30/04/99

Avui m'he aïçrat a l'hera normal,
he emmarçat hi m'hem be amitat amb els meus
avis. Hem anat a veure el Reccoltag.

Hi hi hem entrat, fins a dalt de la

ciprés. Després hem marçat amb bus.

Alguns fan ben marçat cap a la seva

casa, jo he acompanyat i en Jaquim

a comprar - ve la, últimes coses. Quan

marçarem he parat el bus i els

turcs, no m'he agradat gens. En molt

picant. Quan he arribat a la casa

no hi havia ningú, he mirat que

no hem albidat res. Gyr i les tres,

he vingut ell, amb els seus amics, i

he hem carregat tot al cotxe d'un

d'ells, per marçer cap a l'acçapat,

i tot i que hem marçat sense para

acon hi havia una gran cua a la

carretera. Hem d'iccat el cotxe hi hem

asabat al bus, que també estava pl.

Hem arribat al aeroport miya hora
després de la que havíem predicat, però
no he estat l'únic. Quan jo va amb
els altres expargels, ell m'ha havia
d'ir anar, ens hem dit adéu i li he dit
que els i deques a la seva mans,
al seu germà, que no els de tornet
a veure. A l' aeroport n'hem he segut
esperar fins que hem agafat l'ascó,
fins a Zurich, igual que el primer
viatge. Hem arribat a Figueras a la
hora i gaurt de la nit. I jo s'he acabat
el viatge de Berlin, he va gaurt de
pena.

|||||

17/05/99

Avui hem marxat de Figueras a les 8:15 a l'em amb cap a Barcelona.

A les 12:55 vam arribar. D'avis cap a Zúrich, que vam arribar a Zúrich a les 4:00 de la tarda vam arribar a un altre país i vam anar fins a Berlín. Anem amb avis es molt divertit i sobretot que podem veure els rius i els arbres. Quan vam arribar a Berlín vam anar a veure les medalles i després vam anar de shopping per anar amb els col·leccionistes però molta gent no hi va cap. Jo tenia moltes preguntes de plaer i amb molta més atenció. Després vam anar a fer unes fotos a la mateixa plaça i vam anar cap a casa d'ella amb el seu gos. Després vam anar a veure a casa dels nostres cunyat i els seus fills i vam estar la mateixa hora però sense parlar gens perquè tenia ganes de pler. Després vam anar a jugar a la jugada i a les 11:00 va acabar.

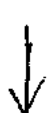
18/04/99

Avui m'he aixecat a les 6:30
perquè a les 9:00 haurien de veure el
camp de concentració. Hem arribat al
camp en una corra impressionant i, l'
hem estat visitant fins el matí. Després
Pa Dora, La Daniela, La Yaxmin i jo hem anat
a dinar a casa de la Yaxmin. Després hem
mirat uns vídeos d'ella quan feu l'ollet.
Després hem anat a casa hem anat
a un capell i després hem anat a
mirar el centre de Berlín, un bloc ple
de botigues. Després hem anat cap
a casa i heu a la sala comina, hem
refet, fregim els gelats i llavors la resta
ens a ra manna i macarons 2 van
estar practicant el espanyol i l'alemany.
A a les 2:00 m hem anat a dormir.

19/04/99

M'he despertat a les 6:15 fins m'he
aixecat 7:30 per anar-me a durar.
Després hem emmangat i hem anat al
cal de la de catalús i heu els hem explicat
com funcionava els treball i visites que
hem de fer amb els alemanys i els
francesos.

Després d'explicar-nos el funcionament
els espanyols hem anat a dinar a
un petit bar de l'estació perquè a
les 1:00 haurien quedat amb els altres
per començar a preparar el treball. Quan
hem arribat al bloc de heu hem quedat
nos van dir els alemanys que a les 7:00 el
matèria bloc. Després van agafar hi vam
un un visitar una part de Berlín, com
vam al centre de les botigues i també
vam un al centre comercial més gran de
tot Europa. La Xella, La Iris, La Nina i jo
ens heu vam passar molt bé passejant per
Berlín, ja que ens vam fer, més he
vam fer a porta. A les set vaig anar
cap a casa de la Yaxmin amb la Nora,
La Emma i amb la Daniela.

Comem veng arribem a casa com que no
hi havia La Yaremnia apinyera a exciusa
les hostals de l'Era, Imma, Albert A,
Albert C, Alba, Raquel i Ra de casa
meua. Després veng anar a repren
(expansió) i després a La Nova Pa-
ltaus a parlar. I entre les 11:30 i
12:00 m'hen veng anar a dormir.

20/04/99

Avui dimarts m'he aixecat a les
6:30 per anar al institut de La
Yaremnia que està a La Nova Paltaus
expansió i els meues meues per anar
a visitar Berlín amb autosem, per
jurar em anar a buscar els francos.
M'hen anat pel centre de Berlín en lleu
molt gran i també molt més animat,
hem anat a visitar La festa de Brand-
enburg, l'antiga de La Kolo, Reichstag,
l'ajuntament i altres coses. Tot ho he
nibat amb autosem menys La festa
de Brandenburg que hem deixat de l'
autosem. Després hem anat al col. Logi
catòlic (expansió i francos) perquè
els meues ens han dit el que femem
a La Tarda. Després de l'expansió
hem anat a dinar a una pizzeria (La Xell)
Luis, Micaela i jo) i després hem anat a
deuen moltes pimes les 2:30, que llavors
hem anat al col. Logi catòlic per fer els
grups per anar a visitar diferents monuments
30 i el meu grup hem anat a visitar
el monument als jueus, cosa desaperiguada,
entremunt a les dones i el monument dels

21/04/44
A través, però aquest últim no l'hem trobat per això que el tindrien que anar a buscar. Es a veure. Després de l'assalt cap a casa, més o menys a les 7:45, quan he anat a comprar la farina La Yersinia i marxelles. Però després i després ben present a veure de l'elèctric a les 11:00 ens hem anat a dormir.

21/04/44
Avui m'he aixecat a les 7:45 per anar a fer classe d'alemany a l'Institut d'Lehrerbildung Institut, i quan hem acabat aquesta classe hem anat al pati i després un altre cap hem anat a fer classe, però aquest cap cada un hem anat a classe del nostre alemany. Joestic fent política amb el Jordi, Jaquim, Sanyal, Sila, Cristina, Lidia i jo. La classe de política és un treball a anar a casa de nos. Quan hem sortit de classe hem anat a dinar, tal hem fet per exemple per a les 2:30 hem quedat amb tots els espanyols per anar a veure un museu que era sobre quan la Marina haigut al mar de Berlín i després hem anat a l'antena de La Televisió de Berlín. En el museu hem vist una mica com vivia la gent quan la Marina el mar i com treballaven per a. La, aquesta vivia ha ha sigut interessant, perquè era sobre més cases sobre el mar. L'antena de La Televisió és molt alta, ja ens i marxelles i hem fugit.

Corde dalt es veu una vista de Tot
 Bèlida, es molt agra. Després hem
 baixat i hem anat a veure l'esti guà,
 ha hem ell veu estíple i a les 6:30
 he arribat a casa de La Yermun i m'
 he passat a entendre cantes i a Bequin.
 A les 10:15 ha arribat La Yermun
 hem anat a sopar, i a les 11:00
 hem anat a dormir.

Avui dijous m'he aixecat a les 7:45
 després he emmagat i he marxat cap al
 cole de La Yermun, i a les 9:50 hem
 anat a les classe, cadascun amb el seu
 alemany, ja este sent classe d'alemany
 amb en Jordi, La Lidia i en Xavi. D. Aques-
 ta classe es un rolle ja que me ens
 entenem de nos. Després d'aquesta classe
 hem anat cap a la casa de Waver, quan
 hi hem arribat hem dinat i després
 La hem mirat (l'expansió) i llavors de
 veure la explicació amb un guia de
 Chile ~~es~~, hem anat a veure La peli del
 "Dianu d'Anne Frank" i després ens
 hem repartit els papers per fer els tre-
 balls i quan hem acabat cadascun anat
 cap a casa seva, ja he arribat a casa
 a les 7:45. Després vam sopar, vam
 mirar La Tele i a les 10:30.

23/04/99

M'he aixecat a les 7:30 i he anat amb La Xella i en James al moment per fer el treball de les viviles. Quan hem acabat un anat a netjar i a dinar. Després de dinar hem anat a fer l'altre part del treball a un bloc d'ocupar, que la neteja ja ho estaven fent, dues massaltes dues i 4 graneres, ja a migdia el nostre professor. Quan hem acabat aquesta entrevista i neteja, La Xella i ja hem anat a netjar i ens hem pendut paucos regadors (equivalent de tres) ja al final he anat a casa a les 7:15. A les 9:30 hem anat a la discoteca i a les 2:30 m'hem anat a dormir.

29/04/74

M'he aixecat a les 11:30 i he esmorjat
després he anat de comprar amb La
Yasmin, La Xello, La Kristina i jo.

A les 5 anava a casa i a les

6:00 he tornat a marxar perquè a

les 7:15 haurien d'anar a veure una
obra de teatre. Aquesta obra me m' en

levava de nos perquè era en alemany

però me'n vaig agraït. A

les 12:00 he anat cap a casa, a casa

hi havia molts amics de La Yasmin

perquè feia una festa del seu cumple.

A les 3:00 m'he anat a dormir, la

meua camina s'ha quedat a dormir a

casa La Yasmin.

25/04/199

Avui m'he aixecat a les 11:30 he exma-
nat a les 2:00 he marxat amb la
xella de Història i de Lletres de compres i
a mitjan Berlín. A les 7:15 he arri-
bat a casa he escrit amb cates i
prohals i he anat a sopar. Després de
sopar he menjat una nata de la talle i
a les 12:00 he anat a dormir.

26/04/199

Avui m'he aixecat a les 8:00 i després
durant tot el matí heu estat mirant
les notes de la GESTAPO i després heu
anat a dinar al parlament de Berlín.
A les 3:00 heu anat al institut estadi-
a per als treballadors i a les 5:00 heu
anat a volar per les botigues de
Berlín. A les 8:00 he arribat a
casa heu anat a comprar una tassa
i després heu l'heu menjat. Després dels
sopar vam mirar la talle, fins les
10:15 que vam anar a dormir.

27/04/99

Avui me se a quina hora m'he aixecat perquè m'he adormit. Quan he arribat a l'ortoc. Hi havia en Xavi Tenaella explicant que ningú no ja i també en Jordi G, l'alt dels ens hem adormit. Hem estat al tren a les 8:49, una hora més tard que els altres, per anar cap a Ramon Llull.

Quan hem arribat al camp m'he adormit amb un nido i després ja hem anat a visitar el camp.

A les 5:00 hem arribat del camp i a la Xella, La Tena, La Riera. Hem arribat de camí a les regals. Quan he arribat a les 7:00 a casa me he anat a dormir, La Yarema ha arribat a les 7:30 quan he arribat ens hem anat a mirar La Xella, hem anat a les 10:30 ho anat a dormir.

28/04/99

Avui m'he aixecat a les 8:00. El matí hem anat a La Sinaoga perquè un jove ens ha explicat que és la religió jueva i altres coses sobre els jueus, tan d'una com d'amys altres. També nosaltres de hem fet preguntes, aquesta visita ha sigut interessant. Després hem anat a dinar i a les 3:00 hem anat al hospital de Santa Maria (catòlic) i allà hem fet els trials. La Xella i ja hem arribat al del moment, i després amb dues promesseres més (Solina, Hauriel) hem començat i arribat al treball del treball.

A les 6:00 hem anat a casa de La Tena i a les 7:15 he arribat a casa.

Hem anat a les 10:30 he anat a dormir.

29/04/99

Marci m'he aixecat a les 7:45 per-
que a les 9:00 vamem de xer a
collegi de Santa Maria (catedral) per
exposar fotos els treballadors i lamdre
per dir que som ha semblat aquest
fragote i Berlin. Hem estat a O'ns-
kited fins a les 3:00, després hem anat
a dinar. Després de dinar hem
anât al Prochibtag i hem jugat a
La bifurca, i quan hem deixat hem
anât a La Columna de La Victoria,
també hi hem jugat, aquesta colum-
na té 291 escalers. Desde dalt
es veu una vista de Berlin molt
naca. A les 7:35 ho aniré a
casa i m'he passat a per les molates
per dinar. Després he sortit amb La anse
de La Yaremin (era a l'edat), i quan
aniré a casa anât a veure La Telle
a les 11:00 hem anat a dinar.

30/04/99

Aniré m'he aixecat a les 9:00 perquè
aniré a tenir tot el matí lliure. Ja ho
acabat de per les molates i m'he passat
a veure La Telle. A les 12:00 aniré a
Yaremin i hem anat a un menjador, on
ella tenia l'enviig de l'edat. A les
1:30 vamem cadat amb La Xell i
La Kristina. Fint per anar a casa d'elles
dues, ja que ja he tingut d'anar a
l'europort amb elles perquè La Yaremin
no m'ha pogut acompanyar. Quan ho
curé a casa de La Kristina (almanca
de La Xell) hem dinat i a les 3:10 el
pase de La Kristina i La Kristina ens
han acompanyat a l'europort. A les 4:00
vamem de xer a l'europort de Tegel però
hem curé a l'edat perquè hi havia molt
de gent (altr gent també ha aniré a
l'edat). A les 7:05 l'avió de Berlin a
Zurich s'endinà i a les 8:10 aniré a
a Zurich i a les 8:45 s'endinà l'avió
de Zurich cap a Barcelona, i a les 10:30
a més l'edat aniré a l'avió a Barcelona.
A les 1:30 aniré a Figueras, allà
em esperaven tots els pares i a les

Aujour m'he despendrai a les 7:00 deli devant,
per poder anar a les 8:00 cap a l'Institut,
i a fora s'aukera que em podran
cap a Barcelona, a l'Exposicó, ~~en~~
d'ém me podran tornar cap a casa.
Quan vauq auirar a l'Institut, menes
he haca la dicta, i ket aqret jo
auera la tra i en Velhez, i me
dard la Rahel i la Natalia a
~~despendre~~ despedir-me. No heu podre creure
que ja m'ha mirant, era imuehly, però
mad.

Volem pagar e l'auirar la Tra, la
Tina i jo, a part de les altres,
permes i me, el, franceses,
jo, com kals elura melli. Mirara, per
l'auisó i per tot plegat, pensen que
d'auis a casa, la familia auis, etc...
Quan heu vauq d'auirar a la Tra
ne li quera la Maginera, via suualla
que una persona tan ebera i d'auirada
perges para, pero auis ignifecara que
k'hem na parala a ha etara parant
bastant malament.

Demand el cemi cap a Barcelona, venent
ofa parlant del Trias i Trueta i ja
però el cap d'una estera volem dir-li
perquè mes a excelsa música, per me
convença a plera.

Un dia ambor a Barcelona i volem
dinar a Bucar, jo volem jugar
de vidrez i als meus pares, però
no hem volgut conecere ni jo, però després
el Thais ve harem a casa nostra i es
va ferar la seva guitarra, i de les coses

que la Thais de dir hem volgut conecere
i com no volgué jugar després d'una mica de
pajar a l'aire i jo me volia fer que
havia ~~de~~ d'apar aquests amos, però
al final hem va asadar.

Un dia ambor a l'estació, breus
l'intercept de Bertha i la Davida
i la seva i que havia m'esperaven,
volgué anar a casa nostra i vaig
venenre el meu petit Baby i el veim
trois i la seva i jo i hem volgut posar
histeria i nerviosa i hem volgut posar
a plorar, però després hem volgut
jugar i els meus pares i hem volgut

calor, breus això es tot neules
per i després no ho es
Nerea Alonso 17/04/95

Diumenge

Aquí hem anat al camp de concentrats
de Sachsenhausen, pre alguns d'arbitro
allà vam de conillari i curer
amb tren bastant de llor. Després
un cap de setmana del camp (França)
em va fer de guia.

Allà al camp feia molt fred (molíssima),
tot estava congelat de fred, però
la visela va ser molt interessant.
Després la Davida i jo, vam anar
a casa de la Yasemin, que era l'altre
de la Gemma.

El tren anava cap a casa de la Yasemin

per

estava rentada; així.

amb tria i jo

després estava nublada

recorda al meu menestres Havel i es

va posar a plorar, després la Gemma

també i al final la Xell.
de estava molt robada i també volia

placar i tornar a casa, i el que veig
per novae tenien-me contra del que
feta e païser, va ser febra un cap
de primy al vertu del tem.

Després va Germán i jo, la Daniella i
la Yasminen varem anar a dinar en
casa seva, després varem ~~en~~ veure
unon pel licitador va brellat i ah si
de diren de la Yasminen.

Per un tinte varem anar a un bar
a pendre algu nents altre, sempre
allemans, i esprinyol, però jo ten una
fentri noua vass pressu a plear.

Da Xell i la Gemma hem varem s'abacta
de remollar però no s'haufava
Després varem agafar el metro (com ara)
i varem a anar cap a Rudeur en

jo vic, com que qu'in va escapar
el bar varem vind a peu i hem vass
amar calmanu després, hem va explicar
que el seu pare estava molt deside que
ella tenia stany.

Quant vass anava a casa el pèmer
que vass ha va ser tucav al mèny paven
Nerea Alonso
19/04/97

Di'Ullma 14/04/97
Eus varem assecat aviat i varem anar
cap al col. lege St. Harin (el cateler)
on varem per una peteta (però penala)

salutament, el director. també ens va
saludar i després ens varem s'ajustar
a pendre alguna cosa (coca-cola),
als altres allemans da l'altre estatut.

Es varem tenir d'anar aviat, però
varem quedar a les 15:00 h.
a una estació Wittenberg-platz.

Tots els catalans varem menjar un
"hot dog", i després varem anar a
dorar una volta per Berlin al
nostre ritme fins a les 19:00 h
que jo havia s'oclat un altre cap amb
la Daniella a la mateixa estació.

Per la veta a Berlin ens va acorpa-
mya eni telcas que es el noi de la Thais,
també va anar la Imuna i jo.
Després per el vespre varem s'ajustar
cap a casa.

Nerea Alonso
19/04/97

Dimecres 20/04/79

Varem anar a Dinseld i ja pens
l'estació de Platz de Duffbrücken, a en
la Dinseld amb va desmar amb els
meus companys, després, varem anar
cap a l'institut per agafar un autobús
(~~cap~~) per anar a buscar als altres,
de l'institut (St Harth), després
varem anar a demar vèltes per
tot Berlín (per seguir amb bus)
(ahí sí de primera classe).

Per l'hora de dinar varem anar
a menjar per un bloc a prop del
St Harth. Després varem anar
amb els dos mestres, preferim a veure
monuments, la resta de companys
monument a les dèries i els jueus,
mentres fèiem al monument a les
dèries.
Després varem anar a la casa
Zoologischer Garten.

I més tard varem tornar cap a casa.
Ahí Toube varem anar a l'autobus
de Klaisstr.

~~Nerea Alonso~~
20/04/79 a doll

Dimecres, 21/04/79

Amb millo després de la nova massa,
peque ella ja ja o'ha m'ha avert
a l'institut, ja heien quedat amb

l'Imma, peque v'heu canç al costit,
i varem anar cap a l'estació de
Platz de Duffbrücken, a en
varem trebar amb els preferim i
em varem fer pujar al regen pis
de l'institut i varem fer una classe
d'aleman en varem traduir des

conter en aleman, després, varem
anar al pati i més tard al aula
el pati varem anar cadascun a la
classe dels nous aleman, a la mesa
alemana de l'encara en fevruarica,
varem anar a Issi, l'Imma, la
Thaisi jo (ich). Varem quedar bastant
repiaran perquè totheu feia el que
volia.

I per la tarda va ploure una mica
i després, varem anar a fer vèltes
amb els preferim.
Jo millo vèltes parir molt be.

~~Nerea Alonso~~
21/04/79.

Dijous 22/04/79

Per molt més tard al 032, encara que La Daniela va venir més tard perquè es li'n quedat a demorar uns camions de Modern i altre mica més en jantes.
Després quan les vats heien uns canis amb ella a disse i d'algunes, feten un cementiri d'un altre!
Al cap de (ella) d'una hora i mitja, ens vam anar els catalans amb els professors a la casa de Wamser.
On un besa una va explicar tota l'història d'aquella casa, que era dels nazis i que allà es en va apretar l'exterminació dels jueus. Després vam venir un film d'Anna Frank i al final vam passejar per allà i vam anar cap al centre de Berlín a estar demar-voltes.

~~Nerea Alonso~~

22/04/79

Dijous 23/04/79

Vas anar a buscar a la Emma al seu carrer i després vam anar amb metro fins a Neukölln, a on vam quedar amb Thais, després ens vam dirigir a l'estació de Hackescher Markt on més tard va venir en Fernando per veure com ens anava el treball, i més tard en Kasper (no'n recordo el nom). Per la tarda vam anar a substituir a començar a treballar una nit a casa.
Ah! Però després mit oníem a la metropoli, la direcció més super del món, era com un teatre super gran, hoien guardies al davant, que marxaven als nos - després vam entrar i era decorat com un una ciutat Egípcia, piràmides, les torres, les coleres, tot era super, també hi havia una pitofera, a on vam actuar. Les noies de colera, va ser com un concert i després també hi havia una super partella on ficaven els jocs de la HTV.

Talbe açuc vaiz conxor meller ell; euser de la Daniela, i ferbei vaiz conxor en jau, es peger. Varem auètar a las 4:00 h. a casa nova, no fua can non.

Nerea Alonso 23-24/01/99

Diabte 24/01/99

Fe mati em varem assegar cap a las 12:00h i varem menjar (dinar).

Despés em varem anagor i a las

19:00h em vaic ntempruga a

Neukölln en la Innua m'espera

esperant, després ella dem va cular

a Kreuzallee, a la casa de la

Yasmin, perquè era vol xeu ambertoni.

Jó, la Thais, la Innua i va Tobias,

varem anar cap als teatre a veure una

obra de teatre, vaicant interrenant,

varem que establir em alévia.

Despés a las 22:00h, varem anar

uns quants espangol i unes opantes

alemanas, a casa de la Yasmin a la festa

d'antiveroni i etem.

La d'alta, la Germa, la Isis, la Xell, en ferte i jo. Ens ho varem parer molt bo, kuller, que la Daniela, la Yasmin i alta, varem veier a jugar i parlar d'alt meller. A las 4:00h em varem parer cap a casa p'vure varem anar a desiar a la Xell i la xera alemana, i despés a la Daniela i a mi, varem anar a un w. i a unes noi molt gres, super gros.

Nerea Alonso 24/01/99

Dimenge 25/01/99

Hem voss desparar a las 14:00h.

H'havia els seus Heus i la xera cetera.

Vanessa, despés varem dinar i nos

tand va veier Stephan, el seu amic

i la xera germana, i varem anar a

caso nova a jugar a un joc super

ross, a las 19:00h, em varem

acompanya a l'estaco de metro,

per anar a veier la del, Crises,

quels la Thais i la Innua i els

des preferens.

Tot allò era supresticion, em...
és impossible determinar, era paper.
Varem anar a repartir i ens vam
iniciar a nous ceta-cetas.

Després vam tenir cap a casa
a la Inma i a mi en Xavier

en va aconseguir, encara que vam
tenir de fer molts temes de treu,
per culpa de l'hora que era.

Però ja m'ho veis parar molt
bo.

Nerea Alonso 25/04/99

Dilluns 26/04/99

Es celebren els francesos varem anar
a assistir a "Topografia del Terror" i
al "Homenaje de la Resistencia".

No Inma, la Thais i jo, a part
d'altres, ens vam tenir d'anar
acíem perquè teníem la vista a
tema del treball (projecte).

Mosalla, el vam fer notar les
persones que volem amb canabanes,
al costat dels seus.

Va ser bastant interessant i la
part també va ser molt agradable.

Després vam anar a donar una
volta i a la plaça Zoologica her Garden,
a un varam ajudar una mare de 20 anys
negra a rastejar, la Thais i la Inma

estaven paper encadenades, eren paper.
Varem anar a donar una volta amb
ell i ens va explicar que era contrari
d'un grup de ~~per~~ sorge.

I vam quedar d'entendre, amb
ell un altre cop.

Per què no!!

Nerea Alonso 26/04/99

Dimarts 27/04/99

Al matí vam anar a una sinagoga
de jueus ortodoxes, on ens vam iniciar
on emborzar, i després vam anar
a donar voltes per Ben per al
vespres.

Nerea Alonso 27/04/99

Dumencas 28/04/95

Voum seate pus a Ravensbrück, un camp de concentration allemande, venim totu cu noi a scris a tu, demoras que jitan al preste.

I hi venim etri tot el alin alla.

Maria Alonso 25/04/95

Ah! el devinut a la hede venim queda alin el roba i aram venim pu al preste - pece ei, ete etam conviciti, el que venim pu el devinut a venim pu el devinut i ziverari.

Dijeri 29/04/95

El matri venim pu la preceutetei rati trebally i despus venim dinar i alcaba de pu los conpues.

Vos ambar per la trada a casa la Daniela i eu vally dista, conpue i marcar cap a casa de Beigauin un amic intus du la Daniela, on

tombe espere en Dan.

La ppa va anota a las 1:00h, ped en Xavi, en Lator i en Jordi i jo venim etri mas etena pepe estavan bacion a la Frats i da Juana.

Maria Alonso

En Xavi i en Lator xim venim amar a dos parts de dues - pero en Jordi i jo pus venim veta fins a las 6:00h, als corer i despus venim anotar a era, cadercam.

PD: gracias Jordi por hacerme acompañar. Ultima Dia -> Dimecres, 30/04/95

Anue mi he divertit a las 11:00h, pis mudas deaveni misalca ademin. Despus mi he velit i mi ke preperat la bera.

A las 15:00h un veuen ovan cap a l'aeropret paris pel treusit que hi havia venim anotar: a las 17:00h

la Maria, la mare de la Daniela, e, ve fjar a poci i a mi també amb va pu ~~pu a poci~~

Despre varau pyjar a Olari i
jens despres de 40 min. no va
depezar, la Daniela estea mult
triste.

Ara ga he anibat a Pizuras, la
moza familia este mult felis i
jo tunde, peo la trado mult a
falta i langora.
Ella este triste i tunde mangora
i la asta moza eucara ma:
Esperu que traicat la kezii a
vama.

~~Nerea Alonso~~ 30/04/99

P.D.: En (k)oncluzio miha agroat
ul pihal fa agust vintje.

Nerea Alonso fada

Bloc

Barcelon 17 abril 1937

M'he aixecat a les vuit i sembla que no
podia ser. Fou temps d'això: "Encara fallen
quatre mesos". I aquest matí ja quedaven
pogues hores. Jo volia anar-hi, allò em tre-
mava i sentia com una premsa al pit que
m'impedia anar-hi. Tot i així, he anat
la primera al R. Institut. Mentre els meus
companyes anaven en gira en les mate-
res i veia que eren més grans que la me-
ua. Allò em feia patir perquè no pensava
que m'havia deixat només alguna cosa,
tot i que em va haver deixat moltes. I au-
tor, amb Bona i començaven a pujar, des-
de dalt salvàvem les nostres animes i
parem. De sobta què feu, tots estaven men-
vats. A l'autoran estaven els franciscans tan-
bé. Imprimaria dormia, però no podia.
El canvi me'ha parat molt ràpid! I sem-
bla-me-me com si ja estem diàstic de l'ac-
ceptat de Barcelona. Però he havia guai
de tots els nacionalistes i així el que
espera no et feia sentir marginal que
estiguessis al teu país i et carregas porcions
pels teus colfants. Tot va anar bé d'això
per la unitat d'aquí a l'altre. El que quedava

que tenia en gaire a l'altra, de tant temps
de l'aire, tot el menjars estava enllat
al oul- pàis. El noi de Turiach a
Buenavista estava molt vell, perquè
hi havia un retort de terracota, i per
l'aire, que el diàmetre de tota ella no
era que t'empassaven. I finalment
aus Givern a Belem. Tota ella almenys
tenien un carèl·la la mà amb el nou
de la persona que hi havia. I jo no
vella com era la Teresa, jo era que
ni no m'havia curat cap jota era perquè
seua d'ella, ni no era així. A simple
vista semblava agradable. Potser un
carèl·la a la mà que passa: "Més d'ella".
I que la era d'agradable, hi era ella
i tota la família. Quan hem aulat
a casa m'han empenyat la meua forta
aot. La patia, però a ella, ho és, ho
amou, i ho de deixar tota la vida
a la meua, però el igual. M'han fet
passar la malaltia. I emporta de la
casa. La casa t'empassa. I d'ella hi
ha la forta, però la Teresa, a la
altura del mig de la de d'ella, però, la
de la meua, però el igual, i la

hi ha la meua forta, el menjador jun-
tament amb la cuina i un saló petit.
I la meua forta, hi ha un piano, en-
cara no l'he tocat. Estava a la meua forta
facs quan Teresa m'ha dit que aque-
ta mit. notarem fins a les dete. Eu
deia que vivia en Jordi. I jo m'he al-
guel, almenys amb en Jordi no m'ellum-
ria. Heu repetit fantàstic i te. M'ha,
depen, fins a casa d'una amiga, però, en
Jordi no hi era. Eu senti a marginada:
ella paraven, i jo, callada. Però ja
havia amb en Jordi i li he explicat tot
de que en hem deiat de veure. Fins
en aquell moment. Quan en Jordi em
dus que em fins a les quatre de la
matinada. I depen la Teresa ve-
i em dir que tantes notarem fins
aqueixa hora. Heu anat a la diàmetre
TON. El vell gran, encara que de al-
menys deien que no es gaire gran.
A des parts de ven. hem anat a un
He donats. tota notem meua, i jo no,
jo a aquella hora no nota meua, però,
tens ganes d'anar a dormir, però, quan
fava dir, estava molt cansada. I quan

al costat el meu cap en murmurar a veu baixa
a l'altre vell meus ulls es fentaven
fets. Però he aconseguit no 'he ficit
al bell i llavors no em obria i
he redigit escrivint el diari. Ho pot
auri guien fins ara qualsevol
altre lloc me' adormo i aquí al bell,
per molta ven que s'ingui, em cota
molt adormus-me. Es que no puc
dormir no se' què veia, el dia de
dormir i les papers dues setmanes

Barcelona 18 d'abril 1933

En estrany que m'atreuís aquí ja
mai - heu agafat l'autocar i hem anat
fins Alt Lloverdorf. Després hem aga-
rat el metro i hem anat fins Granvia
Brug. Tots m'esperaven, guardes' en la
última. Tenien d'orat a veure el
cany de construcció de Sacstrassen.

Fava fred ella, molta fred. Va em-
presentant per dins, la vista. Un home
que havia estat presoner em guiava.

Després d'explicar-me a l'Emmenda
el que havia fet abans i ella em fa

explicat el que va fer ella. Després ha-
rem de tornar, tornar nota a casa. El
cau de melho ha sigut trist, a totom
El venem ganes de tornar a casa, i de pe-
rar. En sentim estrany. Al cau del
melho no m'he perdut i anava segura.

Però a l'autocar ja em perdria, no sabia
quin número havia d'agafar. Però mirant
de la columna que hi havia a la para-
da del bus podia veure les parades que
recorria per on havia passat avans i
finalment he trobat que el número del
bus era el 170. Però he anat a casa

he dinat una mica de peus, portants i
arranjada. Després hem anat al centre
de Berlín amb en Jordi i la meua dona
parent. Hem menjat en von Von Tiedt,
una pizza tèxia. Hem anat donant
els - sense solien parlar al cinema. La
crua. I de que una em faraven l'orga-
ment no hem anat i hem tornat a casa.

Després vam a el melho a en Jordi i a l'
tornarem els ulls, estava molt de por,
nomes l'heu donat perquè ho fessis
de l'era deo, però no tant com en Jordi.

El reconegut que s'han emparat a la para-

per a en Jordi i a mi però després de
tres cadenes ha el capítol amb de clogs
ment, l'hem hem arribat hem upat
pa amb oli i alguna muntada. La
tècnica són Christy i impant de i però
forma per, i m'he anat a dormir aviat.

Abellmors d'abril del 1959

Sentia veu de francès, alemany,
però amb les espanyols i me catalans, hi
haurien molts col·lo. Finalment m'he
despertat. Els meus pensaments ja comen-
çen a ser extingits. He comença llet
amb cervesa. Hem fet el nostre
en lloc i m'he per despatxar nos fins
a Sant-Rodrigo, al St. Roia per tornar.
nos tots els que partirem en el
projecte. Ha arribat la dona de la ca-
sa de l'Alfonse a fer-nos una mena
de conferència. La Paula hem que
dat tot el cor de Berem. He dit
un tot d'alg en un bar del metro. A
la Paula hem tot a ella. Hem anat
als grans magatzems més grans
d'Europa. Tot era molt malicós i de

bona calitat i ja de cap que total que
en així, és car. Però ven a l'entorn, i a
Berem tot és més car que a Espanya. He
tornat aviat, a les sis ja era a casa.
No m'heu aurocitat que m'heuen donat
un európa i me l'he menjat a part d'a-
brans d'entrar a casa. Anar a les set
Parcera tenia que fer de sangon a un
men que vicia a prop de casa. Jo la
he acompanyat. Era un men de tres
empis i un altre de dos euros, però el
de tres euros no l'he vol, perquè esta-
va dormint. Al cap d'una hora jo men
he tornat cap a casa. He anat a canvis
a l'hora les pedales que havia d'entrar.
Hi ha acompanyat la germana de la Mar-
tina, la Raülona. He anat, la Raülona
encara està fent de congnar i ara estic
a la sala d'estar veient la televisió i
me'n aniré a dormir ara mateix

Abellmors d'abril del 1959

Avui m'he aplecat a les sis i mitja
hem anat a Obertufenrenkum i després
al Santa Maria. Hem anat a dinar a un
McDonalds. En aquest temps que tenim

per menjar L'Esmonada i ja hem anat
a buscar els nostres panes. Des que he
aportat els 10 euros tots els dies menys
ahir. Hem anat un grup d'expansió
i paneters a la biblioteca d'expansió
i a buscar de trobar-la. La biblioteca va
un tros en una passa i un grup i
nota el arde en veien pucolages fruits.
En veu que en aquella passió van fer
una muntanya de lletres d'ideso li-
breres, o d'expansió i veuen
caram. Tanteu, al tema la haurien du-
ca pèssim que d'atem: 1. Per veure els
lletres a cada veuen de la home. A les
net ja va a casa. He aportat panes, no
fava molt bona. He aportat fent d'unes
metes i ara, a des quant's d'ome ja
pot el el.

Dimarts 1.10 d'abril 1999

El la ciutat a des quant's de veu. He
el el mateix veuen que el de
de veuen. He anat a l'Obenstegenzentrum
Heu el una classe d'atomany. I de
sot cada des fava d'ome a la classe

del seu coneixement, on el meu cas amb la
Hortona. La classe que fava era de pe-
tica. He fava aprofitat que en la classe
menjarem i beurem mentre el meu ex-
pansió. Els meus nostres d'atem de pen-
de exemple. Heu d'atem en una pece-
ria. En veuen anava, veuen fava un bon
tema a fava i fava. En la fava els
mentres fava una veuen per moltes.
Heu anat al CHEST POINT CHART. Tada-
va note el meu de Beren. Heu fava
molt moltes que fava veuen la gent per
veuen el meu. Heu anat la fava per on
panera el meu. Heu anat un paner els
un sortit de la fava, fava a fava
colat. Heu anat a la fava de
la fava i fava fava a fava d'atem
que en els meus a fava anava, fava anava
a fava un veu per les fava i veuen
el meu de la fava. Fava no he fava
cap record. He fava ja va a casa. He
fava a la fava mare de fava fava
na fava de fava al fava. fava anava
a casa fava que fava no fava anava
els paneters. En que fava fava
fava fava a fava que fava fava fava

en duena "Beret" i "Aires". He reportat
de fet d'elles i no ho deixat. Va a un
quart al'ense i el fet i m'antue
a dormir.

Dijous 22 d'abril del 1999

Ara al matí ha argut igual que ahir,
menys la classe d'alemany i que no
a la casa de l'Onze. Ja tenia ganes
d'anar-hi perquè durant tot aquest
dies ho heu fet nou dels onzes, tant els
notaris com els de l'oposició, o els d'altres
que portaven de l'Onze confirmament.
Ha estat gran la caa. Em m'ho guano
el jardí que la caa i que estava al
costat del lloc. En aquesta casa, en el
seu desitjós exterminar tot el terreny.
Una bona xifra em feia la conferència.
Primer de tot hem projectat una petita
de al'Onze i Onze. Llavors, a base d'una
experiència de fet, el xifre em amara expli-
cant que even aquella foto. Em ha
d'entendit de que hem menjat a la, a
la casa de l'Onze i en una nitina d'hi.

venença. Per acabar, el que hem fet fins
munt a la se reportin els diferents re-
bells i vistes. A mi m'ha estat el "Mu-
neu dels meus" i la "B. Beata de pare-
grada". Llavors hem anat per un altre. Hem
he arribat al nostre en l'oposició en la
casa dels meus companys i no vam ser ma-
terno que les del opo. dia que even arri-
bat. El segon dia remebla que tota volien pe-
rar i a l'opu se li va es caper alguna llei.
guina. Ara els reis més arruïnats i amb
més ganes de confirmar amb el vintatge.
Ara m'ha resultat una cosa inesperada.
Hag de dir els meus pares que avui no tingu-
ria la meua veu i una llocada i era
per a mi i era la meua mare. Com sem-
ple me he anat a dormir avui, de
vessada no estic dormint i amb les 10.30 P.

Dissabte 23 d'abril del 1999

Ara m'he dirigit a les dues penyes
deu. De la natura que se, he quedat a les
deu i sucana quedant estona. Heu que
dat l'Onze i la "Onze a la
guina de deu i penyes. Tot i que i he

arrivats aquí, i veient que la Generalitat
ha arribava tard, necessària després que
davi la obra est punitual - Teniem
d'anar a la biblioteca d'acompanyar-
da amb altre cop, amb la mateixa
gont de l'altre dia. Aquel cop, a
la biblioteca hi havia dues exp. Bmes.
No hem eixit. La Generalitat i jo est
Aurore d'anar més aviat, perquè fe-
meu l'entremeta a les dotze al nu-
ren dels nous. Va molt interessant,
jo est pensava que aquest museu
espanyol. Com vivem els nous en
aquella temps, i no. És un museu
d'objectes de la vida quotidiana d'a-
quella temps, perquè els nous per-
guis aprendre història fent i jugant
que objectes antics - encara que sou-
de per nos per grans. Veus dirat amb
els dos francesos que feien el projecte
d'amb moltes, que Julien i un 3m-
jansen, en una gran lluc. Est hem
estat a altres francesos en el res-
taurant. Est hem estat tota la tarda
en el St. Noua Penitèncial del.
Huesos dels nous.

Aquí a les 10 ja va a casa. Aquesta
nit hem anat a la discoteca Guit i
llavors vam a la Generalitat no
la vingut. En Jordi m'ha dit que als
paus de la seva companyia en un
dia a buscar en cotxe. No est
dallant, i a les tres, llavors, vam
fa que no venim. Llavors ell m'ha
presolat a dormir a casa de in Xavi
Cerezo i jo m'ha quedat d'anar
a casa de in Joaquina.

Dissabte 29 d'abril 1999

Aquí jo est pensava que m'acaba-
ria fent per la greca d'ahir, però
no, a els quarts de deu ja est des-
fa. M'he anat en auto a casa me-
ua, i est Joaquina m'ha acompanyat
en tres. He fet una llista de dones
al 1911 aquí ja estare pt. Ahir ja
vaja buscar a la Història quant que
me vindria a dormir. Aquel mate-
on ho passat tot. Dicen m'ha
m'ho esperava ho vingut la mare a
la meua casa fent a deu-me que est

dimen ja era a l'aula. He arribat per
l'ata rodona i molt bonic, una me-
na de llarg de cabell i bonica amb
permetge fenc. Heu estat mirant
la televisió i quan edura emensament
a veure un programa que semblava
agradar-me, la Mariana em diu:
que quan a menjar un gelat. Hi ha
candels, heu estat arreglant en un
banc i hem cimerjat a petar. M'ho
agafet un do madrina i naville.

Arriba passant, "Ortices, començada
la meitat dels dies". Foule penava
que hauria d'apropiar molt bé
aquella persona. A les set hem anat
al teatre. Alguns de comentar el teu
que la Emmanuela m'ha explicat que
l'ha explicat que té una enveja.
ment perquè hauria quedat a veure
les de la Emmanuela que ha vingut hem-
a natural, ho hegut d'explicar dues hores. El
teatre ho colat molt bé, encara que
no autènticament veu. Alguns nostre un
cabe que hi ha al mig de Perús i
que sense gunt de l'est i de l'oest i
emencament a dislocar. És de veure

i els actors ho fem molt bé. Dium
heu sentit del Teatre, heu estat dues-
tavant a una festa a casa d'una
amiga que era al seu aniversari. La
festa era una merda. He arribat ben
copen de champagne i, naps quina ven-
nada et dona quan et poses content
a veure el champagne veure parant'ho
bé? A les dues vam a casa. Tuu
de guern que me ha arribat un guarnis.

Guerninga (S) d'abril 1999.

Ara m'he arribat a les onze, diguem
que he arribat la meo domenge. He
pajat a la llocació del guern i allà
eren tots, inclou la Iris. M'alegrava
estar a casa i poder parlar el meu ado-
na tan tranquil·lament amb algun de
Mariana m'havia dit que anirien a
mima. Encara havent-li dit que no hi
ving mai, ella em repetia que era molt
meco, que la mima era perfecta. He
acompanyat a la Iris fins a l'esta-
ció del tren i veia estar amb ella

font que sempre el Bob i Tom paraven
el para i la família esull el
aire per anar a missa.

Al'imaginaria una església antiga,
tota plena d'eccectives i acca de lala
mona. Sempre me ha imaginava
guerra que va pedrosa i l'única
cosa en la que sempre emulat ~~no~~
era en el Reunony; va petita. Però
era només parlar en forma de
agüé, però guera i a dalt de tot
una casa. D'nom ha culat a dir
que sentien que encara feu d'el
de prouta. Si l'una marta gent
molt gent d'el, i molts moltes.

Ja veu que la història anava
per d'espais i que sentien que
passava d'apuntar d'el i però no,
guera ja d'el nom de la guerra ha
agafat un bloc i ha començat a an-
nar una guerra eterna. Quan ho veu-

nt a ja ha l'una una paraca de
tantes passades i la mona ha com-
puat tres recortes.

A la font de metal l'arquitectura
no sol, una ma la impuésimnt guera.

El que ha agra impuésimnt per mi. ha
n'grat i' temps. Des camí de casa fins
al Reich Top feia un set d'elant i una
cala impuésimnt. Desem l'one port. l'el
cote la taerem ma' la del' que parla
d'elant la guerra al cote, m' l'una
cala. Encara feia net, però guera ja
net parlarem net deu m' l'one d'el cote
re elal i emulata i l'one a
p'rua a l'el i l'one. L'ip que
veu que agra l'one carno d'elant i
nomes net' on a l'one pel' l'one. . . .

Heu a l'el de l'one una, de agra
d'elant una que guera. L'el' l'one
la l'one i' ja no des deu i l'one la
família at in un a d'elant i un
d'elant tot a l'one d'elant.

Desp't guera Mercedes ha net' en
total agra? l'one Mercedes.

D'elant l'one d'elant
Anem m' l'one agra l'one m' l'one
one, l'one emulat cala una d'elant
l'one i l'one guera l'one l'one que
d'elant Kochshope a l'one d'elant d'elant

H'ave paktet in war do m'hardt i
en hardi sin pa estot d'ent fotes
que na fin ebin - sin jordi fiam
pat de m'vota aneur.

2. I'compot hem am Bail
meja hon hard, pequeu fu ianca
molta via de arxes, no kalam -
sabeu als v'otau 1/2. Sin el
adre hi havia Mello Espirita.
Pis no heu nigul als v'otau que
hem am Bail.

I'compot o fu encantat de
Proquimes, qe no p'vota eureka.
Heu fet v'votau de p'votau -
Jorda d'ent - de d'ent a
Barcelona - D'ent en a p'votau
re compot a p'votau - de Jorvalha
1. P'votau no se p'votau als forma -
na a reune fore elle m'fama
v'votau d'ent que v'votau
v'votau v'votau, i v'votau v'votau.
v'votau m'fu d'ent de tot p'votau
re am d'ent de d'ent d'ent i re
d'ent de d'ent p'votau. Elle
re v'votau p'votau de m'fu p'votau
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

JEFFREY
FOND

Dusseldorf 17.

Umm engaged d'antelous 'in umm
ummm Dusseldorf. Dusseldorf,
ummm engaged d'ummm ummm
Dusseldorf a Dusseldorf. Um cap a
Zigzagl umm engaged um 1850
ummm cap a Berlin.
Um cap a Berlin des spinnlilien
je umm expromer. Umm
ummm cap a ummm a ummm
ummm muller.

Dusseldorf 18.

Um ummm ummm a um 6:00h
a ummm ummm a Dusseldorf.
Ummm ummm d'ummm ummm
a ummm ummm ummm ummm
ummm ummm ummm ummm ummm
Ummm ummm ummm ummm ummm
ummm ummm ummm ummm ummm
ummm ummm ummm ummm ummm

Dummonage 25.

Pd molti am yang success
habituem a despres yang
aves a durer amb la
penultima en un restaurant
divers.
Yang xatja per la nit
a amb "com perdre".
Van kindre que començ
molt a molt.

Dilluns 26.

Pd molti com avor a
veure d'interessant
"Koponges de Xarxes"
i el "Xarxes de la Xarxes"
Xarxes". Van durer
en un imbrass i per la
Xarxes comparem - nos a
Xarxes amb la praxites

Yang xatja a casa i yang
aves a durer avor

Dummonage 27.

Mem Xarxes un d'any
Xarxes que a avor
d'any de carantena
de praxites. Mem
avor per avor d'any
i hem durer de molt
per la Xarxes d'any praxites
avor Xarxes. Dummonage
i poder avor més avor.
per la nit no yang xatja.

Programa. Seruakan Canggih &
Eksklusif per a.ka
Kalkulasi. Bawapir.
Bawapir, atau di 1999

1999

1999

Konsumen & Karyawan
Bel. atau di 1999
Karyawan & Karyawan
Bel. atau di 1999

DIMARTRE 11 A HUIX UN ...

Nousi ha arribat el dia tan esperat per mi i per els meus altres companys.

A les 8:15 del matí ha arribat l'autobus amb els guanxos davant de la porta de l'espital. Totsom estats molt contents per voler marxar cap a Berlín. Hem dit adéu als nostres pares i germanans i després estats ens quedats 2 h d'adéu púta per arribar a Barcelona.

Quan hem arribat a l'aeroport de Barcelona avem les 10:30 h, aproximadament em hem tingut d'esperar amb la estreta avem no hem parat d'equipatge a les cistres corresponents.

A les 13:15 h hem passat l'acció com a Zurich. Totsom estats molt contents perque no ho podem creure passa aviat el dia.

Davant el carrer cap a Zurich hem dirigit a l'acció, per cert un moment bastant bo. A les 15:00 h arribarem a Zurich en un aeroport que a mi personalment no m'ho agradat perque el que trobat molt

trist i aborrit. Hem esperat una altra
guerra que a Ben 16:08 poguésem a l'altre
acció de la companyia "Swissair". Després
d'un petit problema que hem tingut amb
els volants hem anat a

Ben Ben 18:30R quan hem arribat a Ben
amb a l'aeroport de Tege.

Aquí em esperaven els moltes companys
alemanys. A tots morolles, granica i en-
panyols, em veia de gonya veure als mol-
tes amics alemanys. Una segona hem nec-
tant les moltes gran xarxes de l'exterior de
l'aeroport i allà em esperaven els alemanys.
30 minuts xarxes de la pols he cuf un car-
tella que deia "cincom i cinem", jo i
la meua companyia de casa. Si jo me
m'ho podia veure ena casa i si s'hegan
Després de moltes -men hem anat a casa
nova. Ha sigut un trojele molt gran,
hem utilitzat el metro, el bus i el
tuen que xarf a l'exterior.

Hem arribat a casa nova em ho ensenyat
l'apartament, hem endregat les coses
i després hem xapat pizza, per cert molt

barra. Em el paper, es em mostraven tres i també una amiga de l' Steffi que ara mateix no recordo com es diu. Ara són les 23:15h i ja vaig a dormir perquè demà m'haig d'aixecar a les 6 del matí i tenim molta guerra a per.

Diumenge 12 d'Abril de 1999.

Aquí és el regon d'ira a Berdim. Aquesta catal és molt imaginativa que veia tants i així és la realitat, aquesta catal és molt tonta.

A les 6h em ven ai veçals i després hem d'amarçar una cosa estranya. Primer he pres el coge amb ellet i després un tros de pa untat amb un tros d'embutit que semblava que a un nen que tenia cèl·la.

A les 7h aggrovem el "bus 170" a la parada de Sarmenelle, al costat de casa.

A les 7h arribem a l'estació de Dornienburg, a l'hora de l'estació que ha-

viem putes! Després em arat tota a una
zona al costat de l'estació on hi ha-
vien alguns ex-deportats de camp de
concentració de Sachsenhausen.
Teníem els tres equips d'entrenament, gitanes
i celestins o empanyats.
Nosaltres vam tenir de guiar el temps,
Fandage, un gitanet que va ser. Puntual
a aquest camp de concentració! Aquest
era un home molt amable i simpàtic,
aquest mostrava molt d'interès perquè nosal-
tres poguéssim entendre les seves experiències.
Com a aquest home parlava anglès.
Teníem arat a Sachsenhausen i em va
cançar que a mi m'havia impressionat molt
quan em va dir el que em explicava les
persones, la presó, el crematori. Buena
noche enfina per la part del camp
no hi ha de pell de gitanos.
En un dels 15.000 aproximadament i moltes
cases anava a l'Àfrica que fei Steggi
i vam veure una cabella molt maca.
Després amb una dona que hi havia a
l'Àfrica vam anar a un parc on

veuen unnes de cabells. Quan vam
veure aquella foto tan gran i maco
de Kucemi i jo ens vam quedar por-
des i xerbe poder tenir boca.

Varem parlar feta ra tarde a aquest
loc. veient les curses i mirant els co-
balls. D'après un cuern trobem carne
dus amegs mes i vam anar a no-
par a un Burger. Varem agafar un
metre i vam anellar a casa a
un 20:30h.

Una de les netes amegues x'ha quedat
a dormin, avella, aquesta està mei
(esofa que jo i ja en dur.

Se'n va 23:00h. i vaig a dormir-me.

Diumen 19 d'agost 1999

Se'n va 9:30 dees matí i m'he quedat
cansat dia per matinar. Arin va gort estava
molt farta i x'entendria molt, però jo
estic tranquila i estic molt bé!

Acell dem emental un meson de xent
unxos i cage amb est.

A les 9:00 rauirem d'extar a l'estació de Kue-Kue-Struße per anar a l'escola dels catòlics anomenada Katorische Schule St. Kauen (KSSK). Però hem an-
nibat 15 minuts tard i no hi havia ningú a l'estació. Hem tingut de tornar a l'escola i em han donat l'adreça i al final em enviat.

Des tard han gel una conferència per parlar de les coses que govern i després hem anat als terrenys que corren per Kriecklan-der.

A les 12:00h hem anat direcció a l'estació de Vorkerengplatz que es va fer em racem quedat a les 13:00h amb els germanos i alemanys. Com que no tenien temps per anar a dinar a un restaurant hem dinat un gotinet a una "pizzeria" que hi havia a l'estació.
A les 13:00h en part em hem trobat els alumnes que participem a l'entorn i per això a les una vintita per Berom.

Hiem enviat a una botiga de llibre, de la
warmer Bros, de Kango, etc.

A ea botiga de còrps hem trobat una maia
que pareava catòde i tota amb fiem que
dalt parades, aqueixa maia era de Baudou
na.

A les 19:00h fiem quedat per tornar a
casa i fiem tingut d'agregar el melno. Ca
l'aura estava molt mullona perquè estava
de tornar a casa xafa, però ea costum i
jo i fiem acompanyat fins que ha pu-
gat al melno.

Hem arribat a casa a les 20:30h i
com que ea Steger és russia regal ea
assumit i jo fiem regal al nostre ex-
traal parruc regal.

Són les 22:30 i jo tinc som perquè
este molt cansada perquè assit fiem
donat moltes voltes.

Dimarts 20 d'abril de 1999

Són les 9 de la matí i tinc una ven que
no m'agrada. Ca Steger ha marxat

perquè a les 8 del matí a de ser al
seu treball.
La cosa és que a l'oriental de-moch
i'orientar i al gimnà que aconseguir
de-me al capí amb els cost.

A les 8h neticem de casa per arribar a
buscar el metro.

A les 8.45 del matí hem arribat a l'U.
Lloc de metro de Pont de la Cisterneta
on el Ra i'entrada de Cebanysgerintum.
Ara em agafat el autobús per arribar a
una cursa turística per la ciutat de Bar-
celon. Durant el trajecte em cost d'entrar
coses importants com: El mas de Borkim,
El penya de Branderberg, Reierstags, i'em-
Gerade-garancia, nostra, també em cost
La Sinagoga, la catedral, el Plaça en
porta i' economia de Borkim, etc.
Llavors hem arribat a l'agència excursionista hem
anet a dinar una pizza.
A la tarda hem anat a fer unes visites per
grup amb un traductor i un xic. Hem
anat a veure els jardins ornamentals!

El monument als guerrers. Aquest monument va
ajudar a un bloc amb els per una persona que
commemorava als guerrers que hi havia a allà.
Ara hi ha un monument d'aquesta guerra que
hi havia i havia un altre de guerra. Els
morts els varen fer gran i varen portar
els guerrers que més tard varen ser portats
a camps de concentració. Això està vinculat
a l'estació de metro de Hackensack Street a
Carmen Groves Hambridge, Singapò, 15 i 16.
Els en, 1910 número 18.

Després, varem anar a veure una casa per ve-
re que hi havia els guerrers dels trossos que
varen ser els morts. També varem veure la
casa de la guerra. Els trossos varem anar
a veure el monument que varem fer a les
dones que preferien perquè els morts
vulen emportar-ne als seus marits i guerrers
a camps de concentració. Aquestes varem
tenir així perquè varem aconseguir que
els morts no se'n pensessin els seus marits
i guerrers. D'aquesta guerra d'aquesta guerra
de la guerra de la guerra de la guerra, la guerra
de la guerra varem fer la guerra de la guerra.

caduna. Les dones estaven aquí vivien
la mort. Tenien més als moltes homes.
Els homes guen van ser llavors. Aquells
momentament es troba a la mateixa estació
de carrer. Però en Straupe número 213.
Així es pot veure a la pàg. 16.
Després vanen intentar trobar el me-
nument als grangers però era un costar
molt trobar. És l'única cosa que heien
un que es troba a l'estació de metro de
traïrem direcció 57: Annabergde.
A les 20:00h vam anar a casa, va-
nem trobar i després va trobar la meua
mare i vam anar a parlar una bona es-
tona. Vanen veure un vídeo amb fotos. Els
heus anar i després ens vam anar a
dormir, va trobar i és perquè ella
va anar a trobar a la meua mare a
l'aeroport.

Dimecres 21 d'agost de 1999

Així em van arribar a les 7:30h venia
una ran que no m'agustava. Ho vaig

au xecar men em curt la resta mare que es
dica Colinda. Aquesta dona es molt xum-
pètica i molt agradable.

A les 8:30 h. ha vingut E. Bernaldo a-
quí per anar a l'ambient d'eventuàgenzen-
torum. Hem anat a les caure d'ademany

amb una programera que es dica Cornelia
i que es molt agradable. En la experiència
de que tractava l'obra de teatre que
anaven a veure al diuàble. Després hem
anat a les caure d'ecronomiquen.

Hem anat a duman i a les 14:30 h.
hem quedat per anar a les unes vistes
hem anat a la torre de la torre que
te una altura de 203'98 m i també hem
anat a veure un museu que parlava del
mar de Bering i que per tot es molt im-
teressant.

A les 18:15 h. hem anulat a casa i des-
prés hem anat amb una amica de la
garniera. Han anat al carrer que
per tot que estusen bones. Ara em
anem a dormir.

FIUS DE MÀ.

Angels...
Així hem hem aplegat a les 6:15h i així
no m'agrada perquè a mi m'agrada molt don-
men -
hem aplegat al metro i després gimn 2 im-
titul. Ara estem en classe de castellà
amb les progressives que en dues comentes.
hem tingut de fer grups i intentar parlar
en alemany i ells en castellà. Ara ens
veiem d'angles. Feci com que no m'afere
de nos encunne fer, cadets per e'eca,
ei jamma i els nebots.

A les 12:30 hem marxat de l'hotel per
dirigir-nos a la casa de l'assessor. Aquesta
casa és tan gran que sentia un poban
poc més petit. Quan em aplegat hem anat
a dinar com una mena de sopa d'arròs
que per cert no estava guise bones.

Ara també em fet una visita per la ca-
sa de l'assessor, en aquesta visita teniem
un guia que es deia Hamon i que
és xilè. Aquest va tenir que mostrar de
Xere degut a la dictadura de Pinochet.

Varem fer la visita, que per cert va ser
molt important.
A les 8:15 vam arribar a casa i ens
esperaven per reparar. Varem tornar a reparar
el cotxe, per no perdre el cotxe.
A les 10:00 vaig anar a dormir perquè este-
va molt cansada.

Dijous 23 d'abril de 1999.

Aquí es són fent i no veu que veig
en fent perquè fentem que per molta fei-
na i no veig de veu fei.

A les 7:30 h em vam aixecar, vam
emmanjar i després vaig anar a veure
el memorial a la delegació que esta
veient de col·lar de l'extracció de sucre-
usada.

Després vam anar a l'extracció de sucre-
usada per mirar de fer el nostre
tema de treball que era el sucre
usada. Vam fer la nostra raó i de-
prés vam anar a fer un informe que
vam fer en una feia. A les 11:00 h,
vam anar de veu davant e'edifici de la raó

A les 14:15 h arribarem tots a la nostra, i
cabe dem dem una hora en un va esten-
dre el director de l'edifici.

Aquest primer tema molt bonic i comen-
çarem dues hores amb el director de l'edifici
tercer tema, però perquè hi havia de pregar
van de gràcia que m'heaven traduït per
a poc.

Després de dues hores del primer tema, va-
rem i ho vam anar a dir-ho de St.
trava per veure si hi havia algú, però
no hi havia ningú. Doncs ho i va-
vam anar a menjar-nos un gelat.

A les 19:30 h vam arribar a casa, vam
nagar i després vam dir-nos per anar
a la discoteca.

Varem anar a la discoteca i amb un
còctol l'omakin i el còctol de la
relaxa no hi vam anar a la discoteca.

La música estava una mica porxada.
però vam veure els nostres, i vam
Iolanda, etc.

Varem sortir de la discoteca a les 3 del
matí però vam anar a casa a les

4 del maki. Jo no podria més els peus
els tenia necessària i necessària un
calt urgentment. Per calt era duradaca
era molt gran i ofaca haver de.

Direkte 24 d'abril de 1999

Ara, em vaig aixecar a les 14.15h.
perquè necessitaven dormir. Vaig anar
al carrer amb les calces de l'hotel. Vaig
emportar i a les 19:00h vaig anar
que va ser quan e' stegui en un
dels meus últims capells.

A les 18:15 vaig anar cap a l'oficina.
allí va agafar el metro però estava
exactament tornava a anar tard per
no poder veure el cotxe.

Quan vaig arribar a l'oficina de
metro de l'hotel en vaig veure
Fernando amb ofaca esperant.

A les 22:15h, en un accion de l'oficina
que no vaig veure en un
però per veure que estava en un negoci
una mica, half d'aire.

varem anar a les 24:00h a casa
i vaig menjar-me un plató.
Varem jugar una partida de Ludo fins
els 1:00h i vam començar a jugar fins
poder acabar la partida.

Diumenge 25 d'abril de 1999.

Avui em aixecat a una hora acompanyat
per a les 10:30h.

La Gerardo, el museu de E. Steyer, encara
demana perquè en una que va anar a
una festa i va anar a les 8:30 de
la matinalada. Hem esmorzat i ara
m'heix que són les 11:19 del matí.
estic excitant el dia i ara encara
els calen per els nervis perquè ho sento
em malparan.

Ara em dirat un petit 80 aixecat
i ho va que no podia més. A les 14:00h
he marxat a l'estació de Venkó, ara
he anat a la cerimònia i després hem
anat a l'estació de Venkó que ara
apenas es troba.

A les 15:00 h em anirats a l'edifici de
Dinter don condem en una exposició de
Tissa. A la mateixa estació em vaig
a parlar i em arribà a veure la part
de Grandenburg, el Kaulthaus, el col·legi
veure per la faceta molt gran i es
ve l'avenç amb l'edifici d'arris a pen-
sant que de la d'arris de l'edifici i a
la columna de la d'arris, que com
que se veu pel costat. Partecem una
dona va parlar.

També hem anat a comprar una regala
i a les 19:30 h ja era a casa.
He trobat a la meua mare i ella que
tot el molt de i que la trobada de
ganxera de arrib molt de i va par-
lar molt bon temps.

Ara per rogar hem menjat el plat de porcí,
una patata amb salsa i un tros de gelat
Ara estem jugant de nou i cap a les
22:30 h anirem a dormir. Veig de
en acompanyar a les 1:15 h.

Dijous 26 d'agost de 1981.

Auut en hem aivocat a les 7:45h i mentre
gosten i dies per tornar a casa. Auut hem
d'arribar a l'estació de Hochfilzen per
arribar a veure "Cartografia del venen",
però com que veem molt i hem anat a
un "edifici" on es publica veure les obres
que es fan a Berlim. Allò era l'empresa
ment tot estava per die grua.

Després vam anar a la tipografia, hi
a dir, l'antic col·legi

Després vam anar a dinar al Parlament de
Berlín, un bloc que per cert no hi pot estar
totalment i també hi un bloc molt i molt
molt.

Després a les 15:00h vam anar a l'ofici
de cultura per anar a fer les imatges.
Aquella dia vaig anar a dinar a un restaurant
que estava canviat i hi no podia aguantar
més.

Després m'heu d'anar a les 8:30 per
anar al camp de concentració de Ravensbrück.

Sam en 5:30A des matí i m'he tornat
guil d'airesca perquè avui asem al
camp de concentració de Reimsbrücke.

A les 7:30A hem arribat a l'estació
de metre de Zoltegraben Gules davant
de la teuleria d'informació de bis
Ca Gemma i en Jordi me han avisat
a l'hora i en Xicci 'terrabella' a l'ho-
rari de quèdon a l'estació per este-
non-on. En tornant estava molt i molt
molestat perquè me va Gemma me en fan-
di ven a casa. Mels meus alemanys
hem fet un curs triquetle amb tres
gens que després de 2h hem arribat a
l'estació de tren on va per al camp
de concentració. Hem tingut de comen-
çar a 8:00 acompanyar me hem arribat i després
allí hem vist un reportatge d'aquest camp
de concentració. En aquest camp se gran
majoria de presoners que se fauen ven
dones i men. Aqueles històries de treballar
i no poder parlar molt però que molt
molestat. Després de veure aquest repor-

fatge va arribar, els dos "perduts" i en
Kaci vanem arar un petit museu que
hi havia dins el recinte del camp de
concentració. Aquest museu estava molt
bé i també es molt impressionant. Vanem
anar a veure diverses coves del camp com
el cementiri, el bloc on vivien les
exterrats els errors dels "presoners" del
camp de concentració, etc.
Ara també vam anar a comprar al-
guns dels negres per els nostres ge-
nèrals.

Aquella dia vaig arribar a casa a
les 20:00h, vaig xafar i vaig anar
a dormir.

Dimecres 22 d'agost de 1999

Ara torn arrib a veure el xerxon tre-
no no m'he que més. Aquest home és
el més important de la comunicació
guerra de Borein. Aquest home és un
experta tot un munt de coves de la
comunitat guerra, de la necessitat guerra
i també de la reparació dels guerra per

país dels mores.
Eurem perdre un s'ajé amb una mica de
parking amb els enganxos i el nenon
travó.

A ca l'edra conem d'amar a l'escala ca-
foteca per accedir als treballs de vi-
ta i de monumenta com que ca fins
i se no varem tenir temps d'accedir-los
vaig anar a dormir a casa seva.

varem arribar a casa seva, varem
negar, varem per el treball i a rei
23:00h interfecta dormint, perquè fa
Iris té una kareira que no para mai.

Dijous 29 d'abril de 1999.

Aquí és l'últim dia xarxa que estem
a Aermarxa. En sem tingué d'arribar
aquí perquè passem d'amar a per l'ex-
posició de treballs a l'escala caldera.
Quan sem arribat a l'escala sem
comentat a perjar els treballs en una
pregona que va passar

creï tant però cost una altra de treballar
que les que els personalistes no es realitzen
els papers i 2^{on} no ens hem enterat de
nos perquè era en alemany.

creï tant en ser gel una mare d'esperan-
ça que estava una mica pobre, e' capaç
de...

A la tarda em araf el Txux, el Germano,
el Xex i jo al Reichstag. Dims el Reichstag
vamem pujar a la cúpula que vamem fer
ga menys d'un any. Després vamem arribar
a la columna de la victòria. Per pujar
gim a dalt hi havia en 22 escales i
per pujar era una escala de carred. Una
vegada era a dalt mexicita. La persona
dava pujat, perquè hi havia una verita
molt i molt massa.

Aquella dia vaig arribar a casa a les
20:30 h, vaig pagar, hem vaig dutar
i vamem arribar a casa de la Txux que
heien una gata. Va ser una gata
molt acurada perquè en galleu en
molt dels matins.

Vaig arribar a dormir a les 2:00 h i

e' ordena podria demerita tant com case-
guera.

Duendones 30 d'absence de 1999.

Per qu'ho amical ee dua. Auuu manarem
cap a casa, ee meu pou. Calaburija.

Auuu mi'fe auecat a res 10'30h i amb mi'
gares que ee altre dia ee emoriat i
he anat ee hipermercat a comprar quatre
xocolatines i dues cerveses.

stem durnat a res 14:00h perque a res
15:00h faucem de manar per poder ar-
ribar a temps a l'aeroport a res 16:00h.
stem amical a l'aeroport i mi'fe trobet
amb els meus companys, peie tencara me
fa falta me ee Gemma, me ee Enri-
me ee Xeeb.

stem pujat a l'auis a res 18:00h i guim
res 19:10h l'auis me x'entremesa, per
qu'hem deurat de tenir tena aterna-
mya. stem bevent una mica gim
arriver a l'aeroport de Zurich. Auuu
em fan format a registran i a mi
m'ha pitat res bolon, ee cadona, ee pro-

ca, el cinturó, i algunes còns menes.

A les 21:00 h em embarcaven i vam anar a les AEPs, però no gaire se perquè va començar a xer garc.

A les 23:30 h aproximadament vam arribar a l'era calabrera, a Bance-
lona. Això et donava molta por per-
tan des marejats i per acabar d'or-
near a casa.

A l'arribar a l'era i go em vam
tingut de rentar-nos cap endavant
perquè a dansar no hi havia encara,
però en igual l'ortic en Sabatians
tenen encara dansera meua i go el po-
dria veure.

A les 1:30 h de la matemada vam
anar a Esguises, a descansar i em-
titul. Aque em esperaven els pares
i també hi havia els ABBels, l'Eva,
i Emma i de Silvia. Per cell famile-
m'esperava el meu colke meu.

Després aquets nom els meus 13 dies
a la ciutat de Berlín. Aquest viatge

Es he apres moltes coses que no valien
i els meus companys també.
Talem en preguntes: Hi tornarien
a anar? I se sempre els respongué
mateix "Perquè tornem anar a Ber-
lín ni se ha de anar, per això veig
a un altre lloc".
Aquesta ha estat una experiència
molt bona per veure primera ve-
gada que esgüé un viatge a un país
estranger.

30.04.99

Ursula Erix

~~Ursula Erix~~
Erix

Handbook Express

Sábado 17-04-99

A las siete ha venido a mi habitación mi padre y me ha despertado. Yo estaba muy nerviosa.

Después de despedirme de mi madre y mi hermana, mi padre me ha llevado delante del instituto.

Al subir al autobús y despedirme de mi padre he pensado muchas cosas diferentes:

- Pensé que alomejor no volverá jamás (podíamos tener un hijo)
- Pensé que estaba lejos de la gente que yo quiero
- Pensé que en Berlín me perdería.
- Pero también pensé que sería una nueva experiencia muy interesante, porque a mí me gusta mucho viajar y ver ciudades diferentes, ~~monumentos~~ monumentos, y conocer la historia de los países.

Cuando llegamos a Barcelona ya no estaba tan nerviosa. Hemos cogido el avión de Barcelona - Zurich y luego Zurich - Berlín.

El viaje en avión ha sido perfecto.

Al llegar a Berlín, en el aeropuerto, ~~ya~~ me he puesto más nerviosa que nunca porque tenía que reunirme con la nueva familia.

Al salir he visto a un chico con un papel que ponía

- Hola Hais - Me he ido hacia él y le he dicho que yo era Hais. Me ha preguntado por mi equipaje y nos hemos ido hacia su casa en Grünau.

- Al entrar a su casa me esperaba su madre, su hermano mayor y su hermano pequeño. Todos son muy agradables.

Hemos cenado, hemos jugado al monopolio y me he duchado y me he ido a dormir.

Olivia

Domingo 18-04-99

Hay me ha despertado (tobias) a las 6:00 de la mañana / pero no tenía sueño porque estaba dormido nervioso.

Hemos cogido el metro y se ha estropeado (Aya ^{17:15} comienzo), hemos tenido que coger otro metro.

Al final hemos llegado al lugar donde habíamos quedado. Hoy hemos visitado el campo de concentración

Sachsenhausen. Ha sido impresionante pero se me ponía la piel de gallina cada vez que él se nos explicaba lo que habían allí. Lo que más me ha impresionado ha sido el lugar donde le GESTAPO hacía experimentos con los cuerpos de los muertos.

A la hora de comer me ido con tobias al centro de Berlín y me ha invitado a comer un chikenkebab (me parece que se llama así), estaba muy bueno.

Después hemos visitado Berlín y me ha enseñado los edificios y monumentos más importantes.

Habíamos quedado con Mónica y Esmeralda para dar una vuelta y tobias nos ha ~~llamado~~ llamado a ver los edificios importantes (los he visto 2 veces en un día).

Hemos ido a casa y después de lavar y ducharme me he ido a dormir.

Tobias es un chico muy diferente a mí, siempre va vestido con ropa normalita, y yo siempre llevo ropa diferente. Es muy educado, y yo a veces sé que lo soy (pero no tanto como él). Esta mañana he tirado un chicle al suelo y me ha regañado y me ha enseñado una basura: "tirar aquí" - Me ha dicho. Aunque no sea como yo es muy simpático y me cae bien.

Clara Fernández

Dunes 19-04-99

Me ha despertado a las 7:00, hemos tenido que ir hasta el colegio católico. Allí nos hemos encontrado todos (californianos, españoles, franceses) hemos estado hablando sobre el pasado.

Después hemos ido a comer en la estación de un metro, he comido un "hot dog" (no entiendo porque en Berlín la gente come de pie, o caminando, hay salsas y adonde no hay sillas, solo hay mesas, y la gente come de pie a la hora de la hora). Después hemos ido a la estación Wittenberg-Platz a donde habíamos quedado los otros alumnos franceses y españoles a las 2:30.

Después Emma, Nerea, Tobias y yo hemos ido a visitar Berlín entre otros los 2 Grandes Almacenes, a la Ciudad de la Torre (Tower town), hemos visto muchos edificios y al final hemos ido a un parque Berlín (memorables, edificios) yo es la tercera vez que voy a este país no me importa porque son muy bonitos y me gusta mucho.

Hemos ido a cenar a casa, he comido un trozo de pan con queso (aquí comen muy poco ¿no?), después hemos hecho los planes para mañana, Tobias me ha esperado como en hasta su apartamento.

Mañana será la 7ª vez que voy en un trayecto tan largo, solo en metro. Espero que todo me vaya bien!

Después me voy a dormir.

Mis felices
63

PD: Qué vez me gusta más estar aquí.

Martes 20-04-99

Me he despertado a las 7:11. Me echo sob con metro
y me me he perdido (ya he conseguido captar como
funciona el metro). He llegado a la estación y allí
me he encontrado con mis compañeros, me han dicho
que la Pili se había perdido o la hemos esperado
hasta que ha llegado. Luego hemos entrado en el bus
que nos va llevado a visita. Berlín (es la
1ª vez que lo visito, pero no me importa porque
ya me gusta). Después de la visita hemos ido
al instituto y allí nos han explicado los planes para
la tarde. Hemos comido a Nerea, a Emma y yo
en un bar de "comida rápida", después hemos vuelto
al instituto (ahí allí hemos hecho grupos según el
monumento que queríamos ver, a mi más o todo
es con el grupo de Fernando y Xavi). Primero hemos
visitado la casa desaparecida, luego el monumento
a las mujeres que protestaron en contra de que se
llevaran a sus maridos e hijos a campos de concentración
su protesta fue silenciosa y con agujeros que no se tubieran
que ir a campos de concentración.

Después Xavi y Fernando han ido con parte del grupo
a visitar otra casa y Nerea, Emma y yo hemos estado
al centro porque tenemos que estar pronto en casa.
Antes de irnos hemos dado una vuelta por la plaza
o donde está la Iglesia Bombardada. Allí hay
mucho gente diferente. También hay gente
que son los tumbos, canta... Hay en esa
plaza habrá una manifestación en contra de
la guerra en Kosovo (ayer también estaba esta
manifestación).

Una de las cosas que más me gusta de Berlín es
que hay gente de diferentes razas, culturas, y
gente de frente de aspecto (con ropa ancha, con el
pele pintado de colores fluorescentes, con pendientes,
por todo el cuerpo etc. / por todos se respetan

y me discriminan a madre por su raza o color,
o por su forma de ser o de vestir, aquí todo el
mundo es a su rollo, y eso me gusta mucho
y de esta manera puedo conocer a gente diferente
de diferente raza...

CP: Me gusta conocer a gente no-conventional, es
decir diferente y sin complejos.

La mayoría de Berlineses son diferentes al prototipo
• empiezo por la sociedad (y como dice el anuncio:
¿Quién te diría que ser el frente real [sic]?).

Bueno los planes para mañana por ahora son
en parte el instituto de teatro y allí hacer una
serie de actividades.

Espero que todo vaya bien, bien.

Willi Fuchs

PD: Aquí estoy bien recibido de menos a los
meses!

Miércoles 27-04-99

Hoy me he despertado a las 8:00, esta mañana hemos
ido hasta el Instituto Oberschulzentrum (OSZ) en los
9.20 temprano que estar allí. Hemos leído 2 canciones en
alemán y las hemos traducido al catalán (eran de una
obra de teatro llamada "Café Mitte" que fue a un). Después
hemos tenido pató, y después nos hemos ido cada uno
a una clase a ver si era diferente a las clases que
damos en nuestro instituto, las clases que tienen allí
muy diferente a las nuestras.

Hemos corrido en un bar y por la tarde hemos
visitado el museo

televisión. Desde la torre de televisión se ve toda
Berlín (está muy alta).

He vuelto a casa a las 9.14. La Emma y la
Neira me han acompañado con el metro hasta
la estación que está más cerca de mi casa.
Ahora estoy en mi habitación, me he caído porque
no tengo abrigo, y tengo mucho sueño (se nota
por lo mala letra que hago ¿No?) (Es que no
tengo ganas de escribir.)
Sueño hasta mañana. ¡Ah! Mañana iremos
a la casa de conferencia de Warnsee.

ii TSC HÜSS!

Alta Paula
103

PD: Quiero volver, pero se que cuando vuelva a casa
tendré ganas de volver aquí (Deseo eso que soy).

Jueves 22-09-99

Hola, hoy ha sido un día muy interesante.

Me he despertado a las 8:00. Nos hemos ido hacia
el CBZ (Instituto de Toxicología) allí me he encontrado
con mis compañeros.

Hemos ido (la Emma, la Sandy, el Blotzer, el Fodi,
el Xari, el Joaquín, la Noemi y yo) a hacer

una clase con alemanos. Se trataba de hacer
preguntas (en grupos de 4) mutuamente en español y
alemán. Más o menos nos lo salió bien. Luego
hemos aprendido a decir palabrotas en alemán (esto ha
sido muy divertido).

Después hemos salido todos a fuera y nos hemos
ido con Fernando a la casa de la conferencia de
Warnsee.

Una vez hemos llegado allí, hemos comido.
Después hemos visto una exposición y nos la explicaba
un feúaque calico español. Luego hemos tomado un
café y después hemos visto una película de
Ara Frank.

Estar en esa casa hacía que se me pusieran los
pelos de punta. Hemos estado en el lugar donde
se decidió la exterminación de los judíos y
eso para mí fue una gran atrocidad.

Ha sido muy interesante escuchar las explicaciones
del guía, porque todas las preguntas que le hacíamos
nos las explicaba de tal manera que entendíamos
perfectamente lo que pasó en aquel tiempo.

No ha dicho que él no esperaba lo que ~~había~~
había pasado allí, sólo para que no volviéramos
a pasar en un futuro, porque que en parte tiene
razón, pero que también hay mucha gente que no
está sufriendo sobre estos temas y que piensan
que el régimen es bueno.

Pienso que cada persona cometió un faulto de
avara ~~de~~ y cuando cada gramo de avara veja una
montaña esto pueda volver a pasar. Pero espero
que no sea así, porque pienso, al igual que mucha
gente, que las personas somos seres humanos, no
se importa nuestro color, forma de ser, de vestir etc.

Después de acabar en la casa de la conferencia de
Wainiseé nos hemos ido hacia el Centro, la Emma
la Neira y yo. Nos hemos comido un helado en
el un Majordomo (el helado estaba muy bueno) y nos
hemos marchado cada uno a su casa.

He llegado a casa a las 9:15, he lavado y he
hablado con chicas sobre lo que vamos mañana.
Ahora todo esto resuelto, ¡ojalá que mañana sea
un día de buen rollo!

Olivia Julia
20

Viernes. 23-04-99

Hoy me he levantado a las 7:30.

He llegado a la estación de Neuköln donde había quedado con la Neira y la Emma, y de allí nos hemos ido hacia el lugar donde está el monumento que teníamos que estudiar.

Hemos llegado al parque donde se encuentra el monumento (de honor a las mujeres), y hemos esperado a Fernando. Cuando lo hemos llegado hemos hecho una serie de "investigaciones" para saber algo más del monumento y de la gente que lo rodea.

Después de comer en un Hogar de la Noche, hemos ido hacia el colegio católico para trabajar en nuestro proyecto. Hemos salido a las 5:00.

Teníamos que esperar a telas hasta las 6:00 y cuando lo hemos llegado cada uno nos hemos marchado por casa.

Por la noche habíamos quedado algunos españoles y alemanes, delante de la gran discoteca Metropol. Antes de entrar los porteros ~~se~~ revisaban a los chicos y a algunas chicas.

Una vez dentro la decoración es Egipcia. Había estatuas y pinturas egipcias por todas partes.

Había tres salas con música diferente.

Fue muy divertido, no pare de bailar en toda la noche y llegué a casa a las 4:00, como estaba muy cansado me dormí sin darme cuenta.

Das Paul

Lo que más me gustó de mi visita a Berlín fue que allí vi a gente muy diferente, de diferentes razas pero lo que me sorprendió es que se respetaban los unos a los otros.

También me gustaron los monumentos de Berlín y sobre todo que en Berlín hay mucho arte, siempre encuentras alguna pintura o alguna escultura que te llame la atención.

Lo que menos me gustó es que entendía muy poco el idioma también me fastidó la multitud de gente que en Berlín un día cualquiera en Berlín se despiertan pronto y cogen el metro para llegar al trabajo donde se encuentran sus compañeros. Durante todo el día tenemos diferentes actividades relacionadas con el trabajo.

Algunas tardes los turistas libres y podemos ir a visitar Berlín

Al llegar a casa cuando me duermaba y después me iba a dormir porque llegaba a casa agotada.

Udiz felice

MI

DIARIO

EN

BERLÍN

Pilar Santiago
17-30 Abril 1999

Lo que parecía que nunca llegaba, llegó. 1 día antes he dormido poco, pensando en el viaje tan esperado.

En estos folios voy a intentar explicar mi experiencia en Berlín, junto a mis pensamientos y opiniones. Todo empezó así...

Sábado, 17 de abril 1999

Hoy me he levantado muy pronto, estaba muy nerviosa por empezar el viaje. He ido al instituto con mi familia, allí estaban algunos también nerviosos por irse. Al poco rato de estar allí ha llegado un autocar donde iban todos los franceses. Así que nos hemos despedido de todos y hemos empezado el viaje, para empezar nos hemos dirigido a Barcelona. En el autocar estábamos todos muy contentos, pero creo que no estábamos muy concienciados del largo viaje que empezábamos.

Cuando hemos llegado a Barcelona, hemos estado esperando un rato para meter las maletas, nos hemos hecho fotos... Al cabo de un rato nos hemos metido nosotros en el avión, estábamos muy emocionados todos. ¡Salíamos de España! El despegue ha sido lo más emocionante, había gente que no había subido nunca en avión. Lo que no me ha gustado del avión ha sido la comida, pero lo demás ha estado bien.

Hemos llegado a Zúrich, otra vez el viaje ha sido bueno, pero lo peor ha sido la llegada. En ese momento ha sido, cuando nos hemos dado cuenta de donde estábamos metidos. Nos hemos puesto muy nerviosos al ver tantas familias ansiosas por ver a su correspondiente. Teníamos que irnos con una familia que no conocías de nada. He tenido suerte nada más llegar he visto a Caroline y me ha regalado un osito de peluche. Rápidamente me ha presentado a su familia, ha primera vista me han parecido muy simpáticos. Nos hemos ido para su casa, al principio tenía un poco de miedo. Mientras íbamos para casa, me han "bombardeado" con preguntas. Menos mal que sé hablar inglés, porque si hubiera tenido que hablar alemán, no nos habiéramos entendido de nada.

Hemos llegado a su casa, y me han enseñado donde lo tenían todo, y desde un principio me han dicho que si quería algo que lo cogiese. Nada más llegar, Caroline me ha dicho si quería salir con ella y dos amigos más. He preferido quedarme en casa, ya que hoy ha sido muy ajetreado y estaba muy cansada. Ella lo ha entendido y se ha marchado. Tienen un piso pequeño pero muy acogedor.

Domingo, 18 de abril 1999

Esta mañana hemos ido al campo de concentración de Sachsenhausen. Allí nos han dividido en grupos de alemanes, franceses y españoles y nos han puesto un guía diferente. El nuestro era el señor Bordaje, un antiguo prisionero del campo, él nos explicó todo lo que pasó allí metido. Eran impresionantes todos sus comentarios, tanto como la visita a los crematorios.

Aquél día hizo mucho frío, y estuvimos toda la mañana helados, escuchando atentamente al señor Bordaje.

A la hora de comer cada uno se fue a casa de su correspondiente. Aquél día fue cuando empecé a conocer mejor a aquella familia. Por la tarde hicimos nuestra primera visita a Berlín. Ya que, nos reunimos un grupo de alemanes y españoles en una cafetería. Luego, nos enseñaron un poco la ciudad. Más tarde, volvimos a la estación donde nos separamos para ir cada uno a su casa.

Aquél día fue agotador pero en cambio tuvo muchas cosas positivas, ya que conocimos un poquito de aquella gran ciudad.

Lunes, 19 de abril 1999

Cada día estoy mejor aquí, ya que domino las líneas de metro, tren y autocar (aunque que sea la que encuentro más difícil). Hoy nos hemos encontrado en una estación, a la cual he tenido que llegar sola todo el rato. Esta mañana nos hemos encontrado con los alemanes y franceses y nos han explicado el proyecto, ha sido un poco aburrido porque tenían que traducirlo a las tres lenguas (se hacía muy pesado). Hemos tenido que elegir otra vez los temas y monumentos. Y los de la escuela de St Marien, nos han dado unas libretas para que escribamos nuestras impresiones y pensamientos, y los dejemos en la escuela cuando nos vayamos.

Después hemos quedado con los alemanes a la 1 en una estación determinada. Hoy hemos ido casi todos los españoles juntos a la estación, nos hemos parado en una parada que había en una estación ha comer. Después hemos seguido. Hemos llegado y se suponía que esta tarde teníamos que trabajar, pero cuando hemos llegado los alemanes nos han dicho, que quedábamos en la estación a las 7 para irnos para casa. Tantas prisas para comer no han servido de nada.

Así que hemos empezado una larga visita a Berlín, primero hemos ido todos los españoles a un centro comercial, era grandioso. Pero más tarde nos hemos tenido que separar, ya que éramos muchos españoles y no todos íbamos al mismo ritmo. Luego ya con un grupo más pequeño, hemos seguido visitando tiendas hemos ido a: Nike town, la tienda de la Warner

Bros... (y nosotros alucinando con todo, y los alemanes se les veía muy acostumbrados. Más tarde hemos ido a tomar unas coca-colas a un bar.

A las 7, estábamos todos en la estación y nos hemos ido, algunos hemos podido ir un rato juntos pero luego nos hemos separado. Cuando he llegado al poco rato hemos cenado (pizza). Cada día me gusta más estar aquí.

Martes, 20 de abril 1999

Hoy, nos hemos encontrado todos en un instituto, cuando hemos estado todos los españoles nos hemos ido a buscar a los franceses al otro instituto y juntos hemos ido a dar una vuelta en autocar, es decir como una guía turística pero en autocar. Una visita a Berlín con transporte. Ha sido interesante. Después hemos ido al St Marien allí hemos tenido que elegir una visita. Más tarde un grupo de españoles nos hemos ido a comer, nos lo hemos pasado genial. Después hemos vuelto al instituto, para ir a visitar las visitas que habíamos elegido. Hemos ido a ver las leyes de los judíos, han sido muy interesantes ya que estaban escritas como si fueran señales, en un lado llevaban la ley escrita y en el otro lado un dibujo. Había 80 en total, pero solo pudimos ver unas cuantas.

Como hemos acabado pronto nos hemos visto a ver la biblioteca desaparecida, yo me esperaba más me he quedado un poco decepcionada cuando he visto un cristal en el suelo, donde se podía ver una habitación llena de estanterías.

Luego nos hemos separado y cada uno se ha ido por su cuenta, los españoles nos hemos ido a una estación, donde habíamos quedado con más españoles. Hemos dado una vuelta, y luego cada uno se ha ido a su casa. Cuando he llegado he estado un rato hablando con ellos.

Miércoles, 21 de abril 1999

Hoy hemos ido al instituto a trabajar como buenos chicos, cuando hemos encontrado a los profes, nos han llevado a la clase que nos dejaban. Allí, hemos estado traduciendo unas canciones del teatro que iremos a ver. En Berlín las clases duran 1.30 cada una y se hacen mas largas que las de España. Después de esta clase hemos ido a hacer cada uno clase con su correspondiente. Me ha tocado política, no nos hemos enterado de nada de nada. Cuando hemos acabado nos hemos encontrado con los profes en la entrada. Y nos han dejado una hora para que fuéramos a comer, hemos ido a una pizzeria. Después nos hemos encontrado con los profes y hemos ido a un museo llamado "Museo de la resistencia, que trataba de cómo

hacia la gente para pasar el muro de Berlín. Era muy interesante saber como lo hacían. Cuando hemos acabado, hemos ido la torre de la televisión, era altísima, se veían muchas grúas... y luego, nos llevaron a un reloj, en el cual había la hora de cada país.

Luego, ya nos han dejado ir solos y nos hemos separado en grupos, y como no, hemos ido a unos grandes almacenes y a tomar unas coca-colas. Luego hemos ido a dar una vuelta, y luego hemos vuelto a casa. Cuando he llegado Caroline no estaba y he estado hablando con los padres...

Jueves, 22 de abril 1999

Esta mañana hemos ido a hacer clase, cada uno con su correspondiente. A mí, me ha tocado alemán, ha sido un rollazo ya que tenían que leer un libro, y el profe nos lo iba traduciendo todo, bueno lo intentaba porque no nos enterábamos de nada.

Cuando hemos acabado hemos ido a Wansee. Allí hemos comido. Nos han enseñado una exposición de fotos de la época de Hitler..., hemos visto el vídeo "el diario de Ana Frank" una historia realmente bonita.

Al acabar nos han puesto, otra vez en los proyectos, no me ha gustado ya que nos han cambiado muchos de los que habíamos elegido y preparado.

Cuando hemos acabado de visitar la casa nos hemos separado, y hemos ido a otro centro comercial. Y luego cada uno se ha ido a su casa. Cuando he llegado a casa, he estado comiendo helado y hablando con ellos.

Viernes, 23 de abril 1999

Hoy, he ido a hacer el monumento a la deportación de los judíos, era muy bonito eran unas piedras, que simbolizaban a los judíos y hierro que era el tren. Y todo ello era cuando deportaban a los judíos a campos de concentración. Al mediodía fuimos a comer al MC Donalds y luego fuimos al instituto a hacer un trabajo, sobre el monumento que habíamos visto. El día en si no fue muy movido pero la noche. Esta noche, queríamos ir a la discoteca, para celebrar el santo del Jordi, a si que fui a casa a buscar la ropa que me iba a poner, y fuimos con la Cristina a su casa, porque como su chica tenía coche nos iba a llevar. Así que llegamos, y cenamos con aquella familia, y rápido nos vestimos porque llegamos tarde. Nos fuimos y al poco rato, nos paró la poli y ella nos dijo si llevábamos los cinturones, y corriendo nos los pusimos (en Berlín es obligatorio llevar los cinturones delante y detrás). Así que paremos y le dijeron que tenía la

bombilla de un faro fundida. Y ya que estábamos allí le pidieron el carnet de conducir, y con las prisas se lo había dejado en casa. Y le dijeron como se llamaba para buscar en el ordenador si lo tenía, y allí no salía su nombre, así que le hicieron aparcar el coche, y nos subieron en la furgoneta para ir a buscarlo. Cuando se lo enseñó, nos llevaron otra vez al coche y seguimos para la discoteca, una vez allí, todo fue bien pero el susto que nos llevamos no te lo puedes imaginar. Ese día llegué a casa a las 3:30 nos lo pasamos muy bien.

Sábado, 24 de abril 1999

Hoy teníamos el día libre así que me he quedado toda la mañana a dormir, cuando me he levantado solo estaba Carolinne, ha si que nos hemos pasado desde que me he levantado hasta que me he ido hablando. Y luego, después de comer me fui con mis amigos a buscar un trozo de muro, fue muy divertido porque no lo encontrábamos. Luego, nos fuimos a dar una vuelta antes de irnos para el teatro. Mas tarde, nos fuimos a ver el teatro con todos, era en Alemán y no nos enteramos de nada, pero fue divertido estar allí, nos reíamos de los actores ya que no nos enterábamos de nada. Me vinieron a buscar los padres al teatro. Llegué a casa a las 12:30. Hoy no ha sido un día muy movido, pero me lo he pasado igualmente bien.

Domingo, 25 de abril 1999

Hoy también me he quedado por la mañana en casa. Hoy, caroline no estaba porque había ido a jugar a voleibol, el padre tampoco estaba, así que he estado toda la mañana con la madre. Hoy como he estado, la mayoría del tiempo sola en la habitación, he estado un poco depre me he acordado mucho de mi familia. Pero me he puesto a leer y se me ha pasado un poco.

Al mediodía, he estado comiendo con la madre y hemos estado hablando... más tarde, he ido a la estación donde había quedado con todos. Y hemos ido (como siempre) a la calle de la Nike town, Warner Bros... y no hemos parado en toda la tarde, así que luego nos hemos ido a cenar a un mc Donalds. Después nos hemos separado y cada uno se ha ido a su casa. Cada día me voy a dormir más tarde.

Lunes, 26 de abril 1999

Esta mañana, hemos ido a INFO BOX, un edificio donde se ven todas las reformas que se van a hacer a Berlín. Un poco más tarde hemos ido a ver la Topografía del terror que eran los sótanos de la gestapo. Estos tenían fotos y explicaciones. Con nosotros había un guía que nos lo iba explicando. Yo no lo acabé de ver, porque tenía que estar a las 2 haciendo el proyecto y antes teníamos que comer. Así que fuimos a la estación y nos paremos a comer. Fuimos a la estación donde teníamos que hacer el proyecto. Nuestro proyecto era la iglesia bombardeada. Allí nos esperaba el guía, y nos lo estuvo explicando todo. Fue muy interesante, luego nos enseñó la iglesia nueva, por fuera no lo parece, pero por dentro es muy bonita. Cuando acabemos nos dejó quedarnos a dar una vuelta y como no, acabamos como siempre en la calle de... estuvimos haciendo compras, parar la familia. Luego, nos separamos y fuimos para casa. Llegué y muy pronto me fui a dormir, ya que al día siguiente tenía que madrugar.

Martes, 27 de abril 1999

Hoy hemos ido a otro campo de concentración, el de Ravensbrück. Para llegar a este a sido un viaje un poco largo, de unas dos horas más o menos. Y luego, hemos tenido que ir caminando un rato.

Nada mas llegar nos han enseñado un vídeo, el cual un profesor francés nos lo iba traduciendo al español. Al acabar nos han guiado por el campo, ha sido muy breve, solo nos iban indicando donde estaba cada cosa, más tarde lo veríamos a fondo. Al terminar, nos hemos sentado y nos hemos puesto a comer, hoy también hacía mucho frío. Cuando hemos acabado los profes nos han dicho, que podíamos ir por nuestra cuenta a visitar el campo. El campo era impresionante. Primero, hemos ido a ver un monumento que había al lado de un lago.

En el campo me he emocionado mucho, era alucinante todo lo que se podía ver. Una de las cosas que me ha impresionado más, ha sido las habitaciones llenas de fotos, una habitación de cada país, y también lo que no me ha gustado han sido unas personas hechas de piedra, con el triángulo que tenían que llevar sobresalido. Lo que me ha gustado mucho ha sido la exposición de cuadros, que hacían las prisioneras de allí, eran verdaderas artistas.

En el campo nos hemos encontrado con dos profesores españoles, los cuales se han puesto muy contentos al poder hablar español con alguien.

Luego ya, hemos vuelto para casa, bueno nos hemos ido a un centro comercial, y nos hemos probado montones de ropa. Ha sido muy divertido.

Después si que nos hemos ido para casa, cuando he llegado me ha encontrado a la madre que salía, y me ha dicho si la quería acompañar a buscar a Caroline, a entreno y le he dicho que si. Y cuando hemos llegado Es ha puesto muy contenta al verme y se ha puesto a contarme todo lo que ha hecho en entreno. Nada más llegar me he ido a dormir. Hoy ha sido un día agotador.

Miércoles, 28 de abril 1999

Hoy hemos ido a visitar la sinagoga, allí nos estaba esperando el dirigente de la comunidad judía ortodoxa, para explicarnos todo lo que pasó en el fascismo con los judíos. Nos han puesto un desayuno, y todos íbamos desayunando mientras lo escuchábamos. Se ha hecho un poco pesado, ya que nos tenían que ir traduciendo todo a las tres lenguas. Hemos estado toda la mañana allí metidos.

Cuando hemos acabado nos hemos ido a comer, cuando han notado que éramos españoles nos han puesto música española, nos ha hecho mucha gracia. A las 3 hemos ido, al instituto acabar de hacer los trabajos. A las 6 nos teníamos que ir, así que hemos ido a un parque a acabar de hacer los trabajos. He llegado a las 9 a casa, y me he encontrado con toda la familia de Caroline, ya que era su cumpleaños, he pasado mucha vergüenza, pero al poco rato es han ido.

Jueves, 29 de abril 1999

Hoy hemos ido al instituto, a hacer la exposición de los trabajos que habíamos hecho. Hemos estado toda la mañana, para ver los trabajos y el director del instituto nos ha hecho un discurso, que como siempre se ha hecho muy pesado por los idiomas. A media mañana han puesto un picapica, nos hemos hecho fotos... Luego parar terminar han hecho una obra de teatro en alemán, que no nos enterábamos de nada, pero nos hemos reído mucho, porque el actor lo hacía muy bien. ¡se me olvidaba! nos hicieron hacer un debate sobre el proyecto y fue otro fracaso por las lenguas.

A las dos y pico nos hemos ido a comer, y más tarde hemos ido de compras (como siempre). Y hoy también nos hemos ido a comprar ropa.

Esta noche cuando he llegado a casa me he puesto a hacer la maleta, ya se estaban acabando las pequeñas vacaciones.

Viernes, 30 de abril 1999

Hoy es el último día, está mañana hemos decidido ir a visitar el Reistag, ya que hacía poco que lo habían inaugurado. Es grandioso, me ha impresionado mucho, pero al mismo tiempo decepcionado. Hemos subido a la cúpula y al poco rato nos hemos ido. Luego, nos hemos ido ya que tardábamos un rato hasta llegar a casa. Cuando he llegado a casa solo estaba el padre, así que he comido con él. Y más tarde he ha venido Caroline. Y, a sido cuando nos hemos ido. Antes de irnos he hecho las últimas fotos. Y luego nos hemos ido para el aeropuerto. Hemos estado un buen rato esperando, ya que había una cola impresionante. A las 4.20 he llegado y me he encontrado con algunos, poco a poco han ido llegando todos. Y ha llegado la hora de despedirnos. Nos hemos subido en el avión. Teníamos muchas ganas de llegar a casa, así que el viaje se ha hecho más corto. Cuando hemos llegado a Barcelona a sido muy divertido, cantando, riendo..., y nos hemos subido en el autocar y nos hemos pasado todo el trayecto cantando, los franceses se enfadaban porque querían dormir, pero nosotros seguíamos. La llegada ha Figueras ha sido genial, hemos vuelto a ver a toda la familia y amigos...

Ir a Berlín ha sido una experiencia muy positiva. Berlín, me ha gustado, impresionado y sorprendido mucho... Pero creo que si alguna vez volviera a ir, (que me gustaría) volvería junto a mi familia porque han sido a los que más he echado de menos, en estos quince días fuera de casa.

Pilar Santiago

DÍA 17 DE ABRIL DE 1999

Me he despertado muy nerviosa y con muchas ganas de ir a Berlín.

A las ocho y cuarto nos hemos encontrado en mi instituto y a las ocho y media cuando han llegado los franceses nos hemos ido con el bus dirección Barcelona para coger el avión.

Al llegar nos tuvimos que esperar dos horas y de mientras dejamos las maletas y hicimos muchas fotos.

Estuvimos dos horas y diez minutos en el aire hasta llegar a Zurich dónde hizimos escala durante media hora. A por cierto nuestra compañía era la Swissair.

Luego cogimos otro avión dirección Berlín y llegamos a las cinco y media, recogimos nuestro equipaje y a las seis ya fuimos a conocer a nuestras alemanas, antes de conocerlas todos queriamos volver para casa.

Mi alemana en Seguida la vi, ya que llevaba una gran pancarta dónde decia MONICA y también ponía Esme, porque mi alemana era amiga de una alemana que tenia recogida en su casa una amiga mia que se llama Esme. Era la pancarta que más destacaba.

Luego fuimos para casa a dejar el equipaje y me enseñó mi habitación, que por cierto era bastante más grande que la mia. Al cabo de un rato nos fuimos para casa de Esme y cenamos allí, miramos un poco la tele y luego nos fuimos para casa, pero cuando estábamos a medio camino nos perdimos, porque solo hacía cuatro semanas que tenía carnet. Suerte que tenía un mapa en el coche y pudimos encontrar la casa. A la una ya estaba en la cama.

DÍA 18 DE ABRIL DE 1999

Me he levantado a las seis de la mañana para coger un tren dirección Oranenburg para ir al campo de concentración de Sachsenhausen.

Al llegar a la parada de tren en el vagón que entré e taban algunos franceses y algun professor también francés. Nos hizo de guía un exdeportado francés que sabia hablar español. Nos explicó sus vivencias y las crueldades que hacian los nazis. No tenian sentimientos, yo preferiria matarme yo misma que matar a alguien. Por la tarde yo y la Esme fuimos a conocer el centro con la Thais, una amiga española y su alemán, el Tobias. Llegamos a casa a las 8:30 y nuestras alemanas estaban muy preocupadas porque se pensaban que nos habiamos perdido porque era nuestro segundo día en la ciudad. Esa noche me quedé a dormir a casa de la Esme.

DÍA 19 DE ABRIL DE 1999

Fuimos al instituto KATOLISCHE Schule st MARIEN a hablar sobre el proyecto, nuestras alemanas nos acompañaron y luego se fueron.

Yo y la Esme tuvimos que comer en el metro y nos hicieron una foto. A la una del medio día quedamos con los españoles para supuestamente hacer el trabajo, pero como aun no habiamos hecho la entrevista del trabajo, no hizimos nada sobre el proyecto.

A las seis de la tarde me fui para casa y al coger el bus me equivoqué de dirección y me fui a la otra punta de Berlín, pero al final pude llegar a casa. Llegué hacia las ocho. Cené y me fui a dormir pronto.

MA RTES 20 DE ABRIL DE 1999

Me he levantado a las seis de la mañana como cada día (en Alemania a esa hora ya es claro) y he ido al instito de mi alemana y he hecho una hora de clase de español y a sido muy divertido.

Luego hemos ido ha hacer una visita turística por Berlín con un bus y por la tarde hemos ido a visitar el lugarde memoria con 3 españoles y 4 franceses.

Cuando terminamos me fui para casa como cada día.

Cojí un metro dirección Alt-Tegel y luego un bus.

Al llegar a casa cené, miré un rato la tele y me fui a dormir.

DÍA 21 DE ABRIL DE 1999

Me levanté y fui al colegio con mi alemana como cada día a las diez me encontré con los españoles y fuimos a comer dónde quisimos nosotros y quedamos a las 3 con los profesores y fuimos a visitar la torre de la televisión y los relojes del mundo. Al terminar pudimos ir de compras. Para volver para casa fui con Isis, ya que era la que vivía cerca de mí.

Ese día llegué pronto a casa porque estaba muy cansada.

DÍA 22 de abril de 1999

Fuimos al instituto Obersuzentrum y nos explicaron más o menos de que iba la obra que teníamos que ir a ver el Sábado por la tarde. Al terminar fuimos a hacer una hora y media de clase con nuestras alemanas, a las doce nos fuimos.

Al mediodía fuimos a la casa de Wannsee, comimos allí y hizimos una visita por la casa. Al terminar fuimos a ver una película de Ana Frank y su vida. Aproximadamente llegué hacia las ocho a casa.

VIERNES 23 DE ABRIL DE 1999

Fuimos a las visitas de memoria donde teníamos que hacer el trabajo y nos reunimos con los franceses y los alemanes.

Los profesores nos dieron información y preguntamos a gente, yo hacía la biblioteca desaparecida.

A las tres de la tarde nos reunimos en el colegio de St Maria para hacer el trabajo.

Luego fuimos a nuestras casas y yo al llegar a mi casa me tuve que ir en seguida porque tuvimos que ir a la estación de tren a buscar una amiga de mi alemana.

Volvíamos para casa y nos arreglamos para salir porque íbamos a la discoteca Metropol.

Nada más verla me quedé impresionada de lo grande que es. Allí me encontré con mis amigos y me lo pasé muy bien.

SÁBADO 24 DE ABRIL DE 1999

Mi amiga Esme vino a casa con su alemana y fuimos de compras.

Quedamos en encontrarnos de nuevo a las 4:10 delante de la Nike Town, estuvimos dos horas y media esperando y no se presentaron. Hasta nos tiraron limosnas. Más tarde llamamos al professor y nos dijo que fuéramos hacia el teatro dónde teníamos que estar a las siete y media para ver una obra.

Las alemanas se presentaron al terminar el teatro. Ellas estaban un poco enfadadas pero al final ya lo arreglamos.

DOMINGO 25 DE ABRIL DE 1999

Yo y mi amiga Esme nos encontramos en el centro para ir de compras a dar vueltas, luego llamamos a nuestras familias y luego a una amiga para quedar por la tarde. Fuimos a comer a un McDonald's y a las 4:30 nos encontramos con nuestros amigos.

Estuvimos dando vueltas y conocimos a un español de Madrid. Ya estaba en casa a las ocho, cené y me fui a dormir.

LUNES 26 DE ABRIL DE 1999

Me levanté a las seis de la mañana y fui a hacer una hora de clase, luego me fui dónde habíamos quedado y fuimos a ver la Topografía del Terror, que eran los sótanos de la gestapo. Nos hizo de guía una chica francesa muy simpática. También visitamos el museo de la Resistencia.

Por la Tarde yo y mi compañera de trabajo fuimos a hacer la entrevista de nuestro trabajo, El ANTISEMITISMO. Que es recoger información de gente que ayudó a judíos durante la segunda guerra mundial.

Mucha gente no quiere saber nada y hay otra que deja su nombre en anonimato.

Al terminar fuimos con nuestros amigos a dar una vuelta.

MARTES 27 DE ABRIL DE 1999

Me levanté a las siete y media, nos duchamos y nos fuimos para la estación de tren para reunirnos con los alemanes y los franceses para ir al campo de concentración de Ravensbruck. Estuvimos una hora en tren.

Este campo era exclusivamente para mujeres, que las hacían trabajar para fábricas.

Luego nos fuimos con nuestras alemanas y a mi y mi amiga Esme nos dejaron en un supermercado para comprar los ingredientes para hacer una paella, nos salió bastante bien pero no tenía mucho gusto a paella.

Esme se fué con su alemana y mi alemana me hizo limpiar la cocina a mi sola.

MIÉRCOLES 28 DE ABRIL DE 1999

Me levanté a la misma hora de siempre y me fui al instituto. Luego me fui donde habíamos quedado y nos fuimos a visitar una Sinagoga de la comunidad Ortodoxa, que es una iglesia de Judíos.

El jefe de esta comunidad nos invitó a un desayuno, donde le pudimos hacer preguntas. Era un hombre muy simpático y que encima sabía hablar muchos idiomas como el inglés español, francés, alemán, y entendía el catalán.

Por la tarde fuimos al colegio St Maria a terminar de hacer el trabajo, que por cierto estuvimos tres horas, pero lo terminamos a tiempo.

Luego me fui para casa a descansar, porque la vida allí es muy extenuante.

Jueves 29 DE ABRIL DE 1999

Nos reunimos todos en el St Maria para presentar los trabajos de los proyectos y luego nos dieron un aperitivo. Por la tarde yo y mi amiga Esme nos fuimos de compras toda la tarde para hacer las últimas compras para nuestra familia y para nosotros.

Luego nos fuimos para casa y nos cambiamos para ir a una fiesta en casa del alemán de Isis porque sus padres no estaban y para despedirnos.

No eramos todos pero igualmente me lo pasé muy bien.
Esa noche me fuí a dormir a casa de Esme y a las cuatro
ya estábamos en su casa.

VIERNES 30 DE ABRIL DE 1999

Me pude levantar más tarde, pero tuvimos que ir a hacer
una hora de clase con muestras alemanas. Nos despedimos
de sus amigos de clase y nos hicimos fotos con ellos, todos
eran muy simpáticos con nosotros. E intentaban hablar un
poco el español.

Al terminar la hora de clase nos fuimos para casa y
terminé de hacer el equipaje, comimos un poco y luego
me dormí un rato en el sofá. A las tres nos fuimos y antes
de las cuatro ya estábamos en el aeropuerto.

Todos estábamos muy tristes por irnos, nos hacía pena
pensar que nunca los volveremos a ver todos y por que me
lo había pasado muy bien.

A las seis y cuarto el avión se fué, mucha gente lloró.

A las diez y media llegamos a Barcelona, recogimos al
equipaje i nos fuimos con bus a Figueras, llegamos más tarde
de la una, nuestros padres estaban preocupados.

OPINIÓN: Yo volvería a repetir este viaje, ya que me ha
gustado mucho y también he aprendido mucho sobre lo que
pasó durante la segunda Guerra Mundial, ha sido muy
interesante hacer este viaje y poder haber tenido esta
oportunidad, porque no todos la pueden tener.

MONICA SABARI PIFERRER
BERLIN-FIGUERES-PERPIGNAN
ABRIL 1999

Mi diario

en Berlín

Cristina Montero Ortiz

(17-30 de abril de 1999)

Sábado 17 de abril de 1999.

Por la mañana, al llegar al instituto fue cuando me empezaron a surgir los nervios. Aún no podía creerme lo que en realidad estaba sucediendo. Sabía que el gran e inesperado día, había llegado, pero dentro de mí no lo tenía tan claro.

Después de una espera en la puerta del instituto, por fin llegaron los autobuses con nuestros compañeros franceses. "Atacada por los nervios" me subí llena de alegría. Estaba muy ilusionada aunque todavía no podía creerme hacia dónde iba.

Más tarde, no recuerdo a qué hora, llegamos al aeropuerto de Barcelona. Allí tuvimos que esperar un buen rato después de embarcar el equipaje. Tenía curiosidad por saber lo que se sentía al subir a un avión, ya que nunca me había subido a ninguno.

A las 12:55h, salía el avión. Mientras esperaba su salida, me hice algunas fotos con mis amigas y "chafardeamos" un poco el aeropuerto.

Por fin llegó la hora y nos subimos al avión. Me quedé alucinada. Era un avión bastante grande. Al momento, el avión empezó a funcionar. Mis nervios empezaban a calmarse.

En el avión nos dieron de comer y me lo pasé muy bien durante el trayecto.

A las tres y algo, llegamos a Zurich. Allí estuvimos un momento y enseguida cogimos otro avión que nos llevaría a Berlín.

A medida que nos íbamos acercando a Berlín, mi corazón palpitaba más y más deprisa, pero nunca perdí la ilusión y estaba deseando llegar para conocer a mi familia correspondiente.

¡Llegó la hora!. El avión aterrizó. Cogimos nuestras maletas y nos dirigimos a la entrada del aeropuerto. Allí nos esperaban nuestros compañeros alemanes con unas pancartas en las que podíamos leer nuestros nombres. Fue entonces cuando conocí a mi "compy" Stefanie. Ella sujetaba la pancarta que decía: ¡Hola Cristina!. Enseguida nos presentamos y nos dirigimos a su casa. Allí conocí a su madre y su abuela, me enseñó la casa, cruzamos varias palabras, llamé a mi familia....

Encontré la casa muy diferente a las que estaba acostumbrada a ver. Es algo pequeña, y... ¡diferente! Esa es la palabra.

Al acostarme pensé: ¡primer día superado!, ya sólo quedan 13.

Domingo 18 de abril de 1999.

Creo que lo peor ha sido tener que levantarse a las 6:00h. Aunque no ha sido tan grave. Cuando acabé de vestirme y fui a la cocina, Stefanie ya estaba allí. Desayunamos y nos marchamos camino a Oranienburg. ¡Cogía el metro por primera vez!. Tuvimos que hacer varios transbordos y

tardamos bastante tiempo (1h aprox.). En uno de los metros que cogimos me encontré con tres de mis amigos españoles. Cuando llegamos a Oranienburg, me encontré con el resto. Me alegré mucho de verlos. Cuando ya estábamos todos, nos dirigimos a Sachsenhausen. Antes de llegar al campo de concentración nos encontramos con el "guía", el Sr. Bordage (antiguo prisionero francés del campo), y entonces nos dirigimos definitivamente todos juntos al campo.

El Sr. Bordage, nos explicó todo lo que había vivido dentro de ese campo y todo lo que sabía de este, nos enseñó los barracones, el crematorio, ... al mismo tiempo que nos lo ilustraba con sus explicaciones. Pasamos mucho frío. A parte de eso, creo que ha sido una visita muy interesante, ya que nos hemos dado cuenta de lo mucho que tuvieron que sufrir los prisioneros de ese campo y de los demás campos. Las palabras del Sr. Bordage, personalmente me ha hecho reflexionar sobre el tema, y las imágenes del campo se me han quedado grabadas ya que me impactaron mucho.

Más tarde, una vez visitado el campo, cada uno de nosotros se fue a comer a casa.

Por la tarde, algunos de nosotros hemos quedado para ir a un "Cofee" con nuestros compañeros alemanes.

He llegado a casa a las nueve, he cenado con Stefanie, he visto algo la tele y ahora me voy a acostar. ¡Hasta mañana!

Lunes 19 de abril de 1999.

Hoy, por fin no he tenido que madrugar tanto. Me he levantado a las 7:45h. A las 8:45h habíamos quedado en la estación del instituto St. Marien para conocer y reunir a todos los componentes del proyecto.

Algunos estudiantes alemanes, los franceses y nosotros, los españoles, fuimos a la Katolische Schule. Allí nos esperaban el resto de los alemanes. Fue entonces cuando todos los alumnos y profesores de los tres países entramos en una clase.

Los profesores y algunos alumnos alemanes, nos dieron la bienvenida y nos desearon una feliz estancia en Berlin. También estuvieron hablando y nos explicaron cosas del proyecto en los tres idiomas componentes y nos apuntamos en diferentes temas de trabajos y lugares de visitas. Yo, en los temas de trabajo, me apunté en el de la iglesia bombardeada, y en los lugares de visita, al memorial de las leyes anti - judías.

Cuando finalizó la reunión, quedamos en encontrarnos a la una del mediodía en una estación cercana. Así que todos nos dispersamos y comimos en sitios diferentes. Mis amigos y yo, fuimos a una "pizzeria" que había al lado del instituto y a la hora acordada nos encontrábamos en la estación. Cuando llegamos todos, dijimos de visitar la ciudad cada uno por su lado y quedar a una hora en el sitio donde nos encontrábamos entonces.

Así que mis amigos y yo, nos fuimos a ver tiendas, a comprar algunas cosas, a tomarnos algo, ... Fue muy divertido. Éramos un grupo de españoles sueltos por Berlín, e intentando comunicarnos con personas alemanas que no conocían nuestro idioma.

A la hora acordada, fuimos al sitio indicado y desde allí, cada uno de nosotros nos fuimos a nuestras casas (por estos días).

¡Eso es todo, se acabó por hoy!

Martes 20 de abril de 1999.

Aunque la mañanita no ha sido de la más tranquila, por un jaleo de equivocación de autobuses, por fin, después de algunos "problemillas" conseguimos juntarnos todos y montarnos en el autobús. Este nos llevaría de ruta turística por Berlín junto a nuestros compañeros franceses, profesores y dos guías. Desde el autocar pudimos ver la puerta de Brandemburgo, el Reichstag, la columna de la Victoria, algunos trozos del muro ...

Acabadas las visitas, entramos en una clase para comentar lo que haríamos por la tarde y decidir hora y punto de encuentro.

A la una, aproximadamente, un grupo de amigos y yo, nos fuimos a comer a una Mc Donalds.

Cuando nos reencontramos con los franceses, nos dividimos en grupos y, acompañados por los profesores fuimos a visitar diferentes sitios. Mi grupo y yo nos pusimos a visitar diferentes lugares, donde se encontraban unas placas en las que se podían leer leyes inútiles contra los judíos, como por ejemplo: "Los judíos no pueden sentarse en este banco", "Los judíos no pueden ser reconocidos públicamente como escritores, poetas, pintores, ...", "Los judíos deben de tener la letra J en sus pasaportes"... Personalmente creo que estas placas son símbolos que deben hacer reflexionar a las personas y concienciar a la gente de que todos somos iguales aunque tengamos diferentes rasgos, costumbres, cultura, ...

En resumen, hoy ha sido un día de visitas culturales, en el que hemos conocido muchas cosas que desconocíamos.

Miércoles 21 de abril de 1999.

Hoy, los españoles hemos ido al Obersufenzentrum (instituto alemán) y hemos hecho clase de alemán. Allí, hemos traducido al castellano dos canciones que estaban en alemán y hemos estado hablando sobre una obra de teatro que iremos a ver otro día.

Cuando acabamos la clase, nos juntamos con algunos compañeros alemanes y compartimos clase con ellos. Ahora son las 12:10h, y estoy en clase de política con algunos de mis compañeros españoles. La verdad es

que esta clase es un rollo, o a lo mejor, es porque no me estoy enterando de nada. Estas clases son muy diferentes a las nuestras.

Al salir de clase, algunos de nosotros quedamos y fuimos a comer a una "pizzeria" que hay a pocos minutos del centro.

Cuando acabamos de comer, fuimos a la estación dónde habíamos acordado anteriormente el grupo de los españoles. Desde allí nos dirigimos al museo Checkpoint Charlie. Allí pudimos ver los escondites más escondidos y originales que la gente ingeniaba para poder cruzar el muro sin ser vistos. Es increíble lo que se puede llegar a inventar para cruzar la división de las dos Alemanias.

Más tarde, cuando salimos del museo, fuimos a visitar lo más alto de la torre de televisión. Subimos hasta arriba de todo y desde allí pudimos apreciar la maravillosa vista que hay.

Después, fuimos a ver un reloj que hay justo enfrente de la torre. Era un reloj extraño, pero muy original. Marcaba las diferentes horas de todos los países. Ahí ya nos dispersamos, cada uno podía ir donde quisiera. Mis amigos y yo, fuimos a echar una ojeada a un centro comercial que había cerca y después nos fuimos a tomar algo.

A las 20:00h entré en casa y lo de siempre: cené vi la tele, jugué a cartas con Stefanie, hablamos y me acosté.

Jueves 22 de abril de 1999.

Hoy, de buena mañana y como buenos madrugadores nos fuimos al instituto y compartimos clase de español con siete de los alumnos alemanes de esa clase. Nos hicieron sentar por grupos de cuatro; dos españoles y dos alemanes, y tuvimos que hablar e investigar alguna cosa que nos interesara sobre ellos. Sandy y yo, teníamos que preguntarles y responderles en alemán, Andreas y Morris (nuestros compañeros de grupo) debían hacerlo en español.

Al acabar la clase todos los españoles nos fuimos a la cafetería del instituto, que es donde habíamos quedado con nuestros "profes". Cuando estuvimos todos, nos fuimos juntos a visitar la casa de Wannsee. Nada más llegar comimos ("por llamarlo de alguna manera"). De comer había una especie de arroz, no, salsa de tomate, bueno da igual, dejémoslo. Al momento pudimos conocer a Jano, nuestro guía y conferenciante durante la visita a la casa de Wannsee.

Primero, nos hizo una introducción del tema (tipo conferencia) en una sala y nos explicó algunas cosas. Más tarde, visitamos parte de las salas que hay en la casa, no todas. En cada una de ellas, nos iba explicando cosas relacionadas con las fotografías y los textos expuestos. Algunas veces, también nos traducía pequeños fragmentos de los textos que no entendíamos.

Cuando ya estuvimos cansados y decidimos concedernos un descansillo, nos fuimos a tomar un café con galletas al mismo sitio en el que habíamos comido.

Al terminar, volvimos a la sala en la que habíamos entrado en un principio y allí vimos una película - documental sobre el diario de Anna Frank. Al acabarse la película, Jano se despidió de nosotros, pero nosotros como buenos currantes nos quedamos en la sala y junto a nuestros profesores, nos repartimos y discutimos sobre los temas de trabajo y las visitas a memoriales. Todos estábamos algo cabreados, pues el trabajo que llevábamos hecho desde Figueras resultó inútil, todos los temas y memoriales habían cambiado en el último momento, así que apenas tuvimos tiempo para volver a repartirnos los nuevos temas.

A las 18:00h, salíamos de la casa de Wannsee. Después de quedar para el día siguiente, cada uno se marchó dónde quiso y con quien quiso. Mis amigos y yo nos fuimos a ver más cosas de la inmensa ciudad.

A las 20:15h aproximadamente, nos despedimos y cada uno se fue a su casa. Yo llegué a casa a las nueve y algo, cené, vi la tele, jugué a las cartas con Stefanie (aunque no tuve mucho éxito) y me acosté.

Viernes 23 de abril de 1999

Hoy, ha sido el primer día del libro y la rosa que no he estado en casa. Aquí no se regalan ni libros ni rosas. ¡Lástima!

Por la mañana, a las diez, habíamos quedado (mi grupo de visitas) para ver y trabajar sobre el memorial que habíamos elegido. A las diez, como clavos, estábamos todos en el sitio acordado, así que sin más rodeos empezamos a trabajar. Primero, fuimos a un lugar donde estaba el mapa en el que podíamos observar dónde están cada uno de los carteles de las leyes anti - judías (visita que habíamos elegido). Allí estuvimos hablando sobre el tema y después, con una cámara de vídeo, hicimos algunas entrevistas a diferentes personas, con la finalidad de saber cual era su opinión sobre estos carteles que entre otras muchas cosas podíamos leer: "Los niños judíos no pueden jugar con los arios", "Un hombre o mujer judío no puede casarse con mujer o hombre de raza aria", "Los médicos judíos no pueden recetar medicamentos ni tratamientos"... Con estas entrevistas nos hemos dado cuenta, de que hay muchas opiniones sobre este tema. Hay personas que todavía sienten odio hacia los judíos, aunque no quieren demostrarlo, hay quien cree que hay demasiados memoriales, quien piensa que tendría que haber más ya que es algo demasiado importante, personas que se niegan a hablar del tema, personas que lo recuerdan con dolor... en fin, todas las versiones existentes. Yo, personalmente, creo que han hecho lo más correcto. La lectura de estos carteles, esa especie de reconstrucción, da mucho qué pensar. Creo que solamente el hecho de leerlos es suficiente

para pararse un momento y reflexionar: "¿Esto tiene que ser así? ¿No somos todos iguales?, ¿Podía existir tanto odio ?..." Estas son algunas de las preguntas que me hice mientras leía los letreros.

Por la tarde, después de comer, quedamos en ir a las 15.00h. a la Katolische schule y trabajar sobre el memorial visitado por la mañana. Aunque allí, de mi grupo, sólo estábamos Noemí y yo, pudimos hacer algunas cosas.

A las 18:00h, salimos de la escuela. A partir de ese momento cada uno era libre de decidir su camino. Mis amigos y yo, paseamos hasta la estación. Fuimos un rato juntos en el metro, y después nos separamos. Por la noche, Pili vino a cenar a mi casa, ya que después venía a la "disco" con Stefanie y conmigo. Así que cuando acabamos de cenar nos fuimos. El trayecto hasta la "disco" fue más largo de lo que esperábamos, ya que nos encontramos con algunos "problemillas" tipo policía... Por fin llegamos a la discoteca. Allí no nos encontramos con todos los compañeros, ya que algunos fueron a otra discoteca por equívoco a la hora de quedar. Pasamos un rato divertido, aunque al principio creíamos que nos iban a dejar entrar por ser menores de edad. Estuvimos bailando, riendo, hablando... A las 4:00h de la madrugada entraba en casa y directamente a la cama.

Sábado 24 de abril de 1999.

Hoy tenemos la mañana y parte de la tarde libre, así que a la hora de levantarme no he tenido prisa y hasta las once no ha sido de día para mí.

Después de la rutina de las mañanas (ducharme, vestirme, desayunar...) me he ido con Stefanie a ver algunos centros comerciales que me han parecido inmensos.

Después de comer, a las 16:00h quedé con mis amigos para seguir visitando la ciudad.

A las 19:00h, habíamos quedado con el resto de los compañeros y los profesores. Así que a las 19:00h, estábamos en el lugar indicado. Hemos ido a ver una obra de teatro que se titulaba Café Mitte. Aunque ha sido un poco aburrido, ya que casi no nos hemos enterado de nada (era en un alemán hablado demasiado rápido), no nos lo hemos pasado mal del todo y hemos podido practicar a oído el alemán. Al acabarse la obra, la madre de Stefanie me ha ido a recoger al teatro y me ha traído a casa.

Ahora son las dos menos veinte de la madrugada y casi me voy a dormir. Se me acaban las palabras. Tschüs!

Domingo 25 de abril de 1999.

Hoy es nuestro día libre, no tenemos nada que hacer "oficialmente" en todo el día, así que ahora, a las dos menos cuarto del mediodía, después de

haber jugado a las cartas con Stefanie, después de haber hablado y comido, voy a escribir un poco.

A las cuatro, he quedado con mis amigos. Si hay alguna tienda abierta, compraremos algunos regalos para la familia, si no, pasaremos, hablaremos y entraremos en algún bar a tomar algo.

Hasta ahora no he hecho gran cosa como para poder explicarlo, ni siquiera son las dos del mediodía, así que lo dejo y continuaré a la vuelta.

¡Ya he vuelto!, sí que había algunas tiendas abiertas, aunque no hemos comprado nada. Hemos paseado por las calles y en los metros de la ciudad, hemos hablado con las personas que nos hemos encontrado por la calle (aunque muchas de ellas han preferido ignorarnos), para que nos dijeran por dónde podíamos ir a ver los restos del muro y nos hemos ido a cenar a un Mc Donalds.

A las nueve, he llegado a casa. Hoy venía a cenar a casa el mejor amigo de Stefanie, así que cuando he llegado ya estaba aquí. Se llama Crisy y según me han dicho, habla muy bien el español aunque no ha querido hablarlo conmigo.

Ahora, son la doce menos veinte y estoy demasiado cansada como para seguir, abandono.

Lunes 26 de abril de 1999.

Hoy a las diez habíamos quedado para ir a ver la Topografía del terror (los sótanos de la Gestapo). Cuando ya estábamos todos allí, decidimos que primero lo visitara el grupo francés y después nosotros. Mientras los franceses lo visitaban, nosotros nos fuimos a Info Box y después visitamos la Topografía. Algunos de nosotros no pudimos acabar de verlo todo, nos tuvimos que ir antes, porque, por la tarde, a las dos teníamos las visitas de trabajo y ya era demasiado tarde. El grupo dónde yo iba, nos fuimos a visitar la iglesia bombardeada. Fue una visita interesante, estuvimos acompañados por un hombre llamado Hänslar que nos explicaba todo lo relacionado con las pinturas que íbamos viendo, los cuadros, las cruces,... y la iglesia en general. Nos enteramos de muchas cosas que desconocíamos y de lo que hicieron algunos personajes famosos. Fue una visita muy bonita y me gustó. Lo peor de esta visita es que no nos dio tiempo a comer antes de entrar a la iglesia y teníamos un hambre que nos caíamos de espaldas. Lo más divertido fue que, antes de entrar pudimos comprarnos un par de hamburguesas y como no nos dio tiempo para comérmolas tuvimos que entrar a la iglesia muertos de hambre y con las hamburguesas en el bolsillo. ¡Salía un olorcillo del bolsillo!

Después de la visita, no tuvimos tiempo para ir al St. Marien para trabajar, así que volvimos a ver tiendas y a pasear.

Cuando regresé a casa, (...) lo de siempre y me acosté.

Martes 27 de abril de 1999.

Hoy teníamos que madrugar. ¡A las seis ya estaba en pie!

Aunque con mucho sueño, a las siete y diez aproximadamente, ya estaba con algunos de mis compañeros en el lugar que habíamos quedado con los demás. Poco a poco fueron llegando el resto de los compañeros y profesores (excepto dos de los nuestros que optaron por dormir algo más).

A las ocho menos diez (más o menos) salía nuestro tren con rumbo a Ravensbrück (campo de concentración femenino que hoy visitábamos). Nos pasamos dos horas metidos en él, pero lo peor no era eso, lo peor eran los tres cuartos de hora que nos esperaban después, de caminata hacia el campo.

Cuando llegamos, lo primero que hicimos fue ver algunas salas con exposiciones y maquetas, y una visita rápida por el campo.

Después, comimos, vimos un documental sobre antiguas prisioneras y finalmente volvimos a visitar el campo más pausadamente, teniendo la oportunidad de hacer algunas fotos.

La verdad es que nos quedamos muy impresionados. Personalmente, creo que visitar un campo te hace reflexionar mucho y, al pensar en todo lo que en realidad pasó dentro de ese, años atrás, entran escalofríos y al mismo tiempo sufres y piensas en todo lo que pudo haber pasado en la habitación que estás mirando y pisando en ese mismo instante.

Hoy hemos vuelto antes a casa, pero es porque estamos muy cansados. Ni siquiera se me mantienen los ojos abiertos, así que ahora me voy a dormir. ¡Buenas noches!

Miércoles 28 de abril de 1999.

Por la mañana, nos iba a recibir el presidente de la comunidad judía ortodoxa de Berlín, así que todos juntos nos dirigimos hacia el lugar indicado.

El presidente, nos recibió y nos invitó a desayunar con él. Primero, comentamos pequeñas cosas sobre él, nos dio la bienvenida, ... pero cuando el hambre vencía las palabras, empezamos a desayunar ¡de pronto se hizo el silencio! ¿Por qué sería?. Mientras desayunábamos íbamos pensando sobre las preguntas que podíamos hacerle y sobre los temas de los que podíamos conversar con él. Acabado el almuerzo llegó el turno de las preguntas. Cada uno preguntaba en su idioma, él respondía en alemán y después una profesora lo traducía al francés y nuestro Xavi nos lo traducía al catalán. Más tarde el sistema cambió ya que no gozábamos de más tiempo, así que el Sr. presidente acabó hablando el español y sólo tenían

que hacer una traducción al francés. Finalizado el tiempo para las preguntas, el Sr. presidente se despidió de nosotros y viceversa.

Después, mis amigos y yo nos fuimos a comer a un pizzeria que había en el centro (para perder nuestra costumbre) y nos pedimos la Napoli de siempre. Al acabar de comer nos dirigimos al instituto St. Marien. Esta tarde íbamos a trabajar sobre las visitas y los temas de trabajo hasta las seis. Durante ese rato, no tuvimos el tiempo suficiente como para acabarlo, ¡Se exponían mañana!, así que quedamos para ir una hora antes al instituto al día siguiente. Cuando salimos del instituto estábamos demasiado cansados como para ir a pasear, por lo que cambiamos la rutina y cada uno se marchó a su casa.

Ni siquiera sé a la hora que he llegado a casa, pero después de cenar, es decir, en estos momentos, mis ojos no se mantienen abiertos así que me voy a dormir. ¡Ah!, ya sólo me quedan dos días de estancia aquí. Pronto me voy a dar la lata a mi familia.

Jueves 29 de abril de 1999.

Hoy, a las ocho, ya estábamos trabajando en el St. Marien, ¡qué currantes!. Estuvimos acabando de pegar los textos en las cartulinas, de pegar las fotos, ...

A las nueve empezó la reunión de despedida del intercambio y la exposición de nuestros trabajos. Estuvimos hablando durante mucho rato sobre los temas de trabajo, de cómo nos lo habíamos pasado, de diferentes memoriales en los tres países, y de muchas cosas más. Después nos invitaron a un bocadillo y a una Coca-cola, pero algunos de nosotros nos quedamos sin probar nada ya que algunas personas que no tenían nada que ver con el proyecto, se colaron y se sirvieron ellos mismos.

Más tarde, algunos de los estudiantes del St. Marien interpretaron una pequeña obra de teatro en alemán. Aunque no lo entendimos todo, fue una obra muy divertida.

Ese día, mis amigos y yo, fuimos a comer a un italiano cercano, ¡el hambre que teníamos no nos permitía llegar más lejos!. Allí nos encontramos con un camarero muy simpático que al decirle que éramos un grupo de españoles, nos puso un popurrí de rumbas españolas de música de fondo que nos dieron unas ganas de levantarnos y ponernos a bailar. No pudimos remediar pedirle que por favor le subiera el volumen. También allí, nos encontramos con una señora que hablaba el francés y que tenía la intención (no sé por qué) de invitarnos a tomar algo.

Al acabar de comer, nos fuimos a hacer las definitivas compras, y a empezar a despedirnos de las calles y de los metros que recorriamos todos los días. Yo compré los últimos recuerdos de Berlín para la familia. También entramos en un bar a tomar algo y a hablar de todo un poco.

Al llegar a casa, lo primero que he hecho, ha sido empezar a preparar la maleta. Ahora sólo me queda fuera, lo justo y lo necesario para mañana. ¡Parece que ha costado más cerrar la maleta que cuando vine! ¿Será por los regalos?. Después he cenado, he visto un rato la tele, y ahora antes de irme a dormir, estoy escribiendo un poco.

Bueno, creo que ya he dicho todo lo que tenía que decir por hoy, así que me voy a dormir por última vez aquí en Alemania y en esta cama, hasta que no vuelva a mi tierra, mejor dicho a mi cama.

Viernes 30 de abril de 1999.

Hoy tampoco he tenido prisa para levantarme, aunque me he despertado a las nueve, quizás sea por los nervios de la vuelta a casa. ¡No sé!

A las diez y media, había quedado con mis amigos para dar el último paseillo aquí en Berlín. En un principio íbamos a ir a alguno de los sitios dónde aún quedan restos de muro para hacernos unas fotos, pero al final acabamos visitando el Reichstag. Hoy era una jornada de puertas abiertas, así que no desperdiciamos la ocasión y entramos. La verdad es que a mí me ha gustado más por fuera que por dentro. Sí que era muy bonito y muy elegante y muy..., pero después de todo lo que había oído hablar de él esperaba algo más.

A la una he vuelto a casa, he comido, me he duchado y ahora, mientras Stefanie y su madre se echan una siestecita, yo aprovecho para escribir un poco antes de irme.

Hemos quedado en el aeropuerto a las cuatro, aunque el avión no sale hasta las seis. ¡Ya seguiré contando, me voy al aeropuerto!

Bueno, llegué al aeropuerto a las cuatro y media pasadas, pero es que había un tráfico que cualquiera llegaba antes, era imposible.

Antes de subir al primer avión, cuando teníamos que pasar por el detector de metales, fue un cachondeo, nos reímos mucho. Íbamos pasando uno por uno, y casi nadie se libraba del famoso pitido detector. Entonces había un chico o una chica que te registraban con otro aparato detector de mano. Creo que sólo nos libramos dos o tres personas, todos los demás tuvieron que ser registrados con el aparato.

El avión, salió con media hora de retraso, pero al fin despegó.

A las once, aproximadamente, llegamos al aeropuerto de Barcelona, y por fin, a la una y cuarto volvimos a ver a nuestras familias que nos esperaban delante de la puerta del instituto con impaciencia.

¡¡¡Ya estamos de vuelta!!!